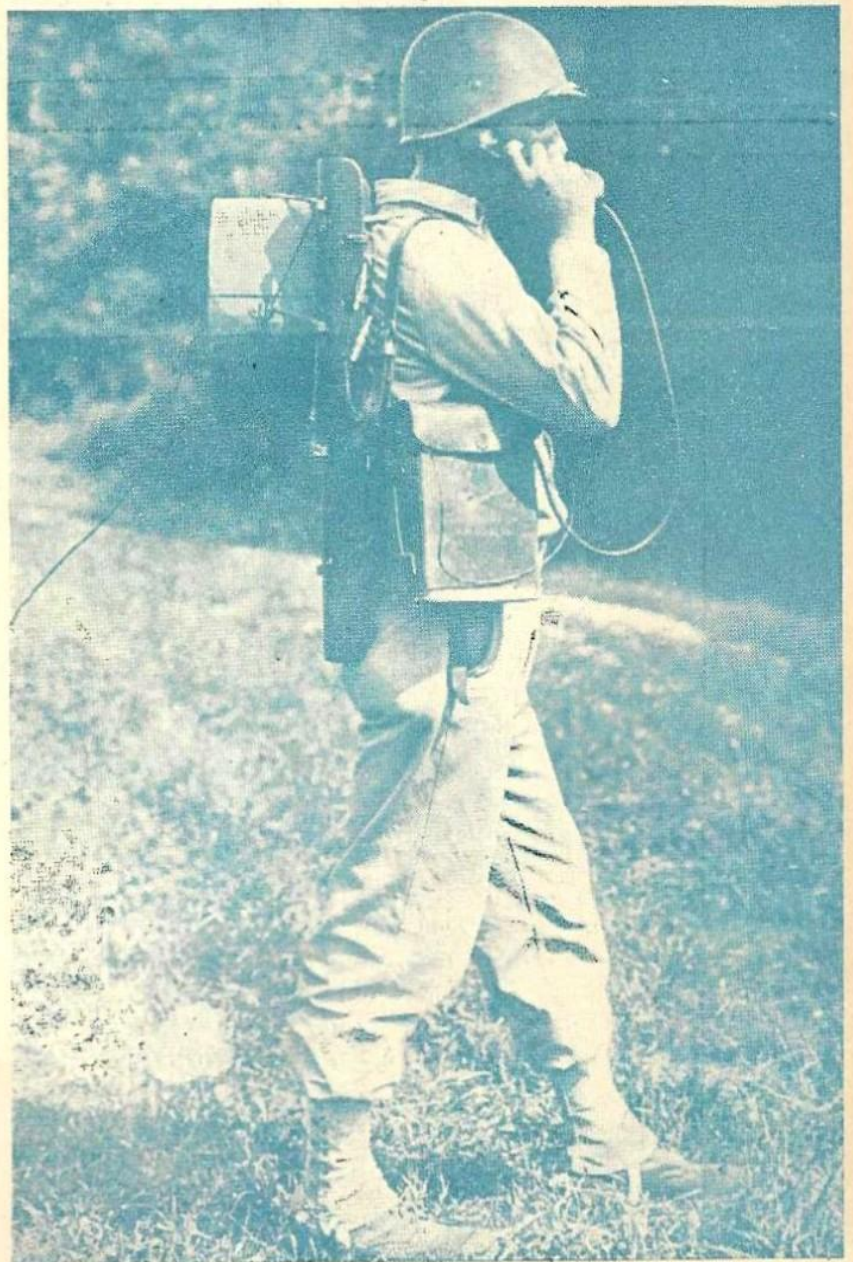

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1950
ΕΤΟΣ Β', ΦΥΛ. 21
ΔΡΑΧ. 1.500

ΝΕΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ

ΣΥΡΜΑ ΚΑΘΟΔΟΥ διαμέτρου 5 χλστ. (μόνον κουλοῦρες 90 μέτρ.) τὸ μ.	750
ΣΥΡΜΑ ΚΑΘΟΔΟΥ διαμέτρου 4 χλστ. (μόνον κουλοῦρες 90 μέτρ.) τὸ μ.	570
ΦΙΣΕΣ ἀρσενικές ρεύματος διπολικές πολυτελείας ἐξαιρετικά.	2.300
Ὅμοιαι θηλυκαὶ (ἀποτελοῦν μὲ τὰς ἀνωτέρω ζευγὸς διὰ προέκτασιν)	3.800
ΦΙΣ—ΠΡΙΖ ρεύματος (T) διὰ σύνδεσιν τριῶν Φίς εἰς μίαν πρίζαν Πολυτελοῦς καὶ ἀσφαλεστάτης κατασκευῆς	2.500
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟὶ διὰ μπανάνα	900
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟὶ μὲ μονωτικὴν λαβὴν Ἀμερικανικοὶ	4.500
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟὶ Ἀμερικανικοὶ μπαταριῶν 25 Ἀμπέρ (μὲ + ἢ -)	3.500
ΜΠΟΡΝΕΣ μὲ εἰδικὴν μόνωσιν διὰ σασσί	1.500
ΜΠΑΝΑΝΕΣ Εὐρωπαϊκὲς ἀρσενικὲς πολυτελείας	700
ΜΠΑΝΑΝΕΣ Εὐρωπαϊκὲς θηλυκὲς πολυτελείας	800
ΜΠΑΝΑΝΕΣ ἀρσενικὲς ἀσφαλείας	800
ΚΟΛΛΑΡΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ ταινιοειδῆ προσαρμοζόμενα εἰς οἶον- δήποτε σωλῆνα	1.000
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ πλήρη (πλὴν ἐπίπλου) μὲ ρύθμισιν ταχύτητος, αὐτόματον ἐκκίνησιν καὶ πικάπ μαγνητικὸν ἐξαι- ρετικῶς ἰσχυρὸν διὰ ρεῦμα ΣΥΝΕΧΕΣ καὶ ἐναλλασσόμενον 110 ἢ 220 βόλτ	600.000
Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω, ἀλλὰ λειτουργοῦντα μὲ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΗΝ 6 βόλτ	750.000
Οἱ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ ΠΥΚΝΩΤΑΙ «HYDRA» ΧΑΡ- ΤΟΥ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΟὶ ἐργασίας 500 βόλτ συνεχοῦς (δοκιμῆς 1.500 V).	
.00005 μF μέχρι .01 μF	1.400
.05 μF	1.800
.1 μF	2.100
.25 μF	2.700
.5 μF	3.600
ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΤΙΚΟὶ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΟὶ ΧΑΡΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΒΛΗΜΑ- ΤΟΣ	
4 μF 450 βόλτ ἐργασίας	5.000
8 μF 350 » »	5.400
8 μF 450 » »	6.000
ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΤΙΚΟὶ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΟὶ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΛΗ- ΜΑΤΟΣ	
8 μF 450 βόλτ ἐργασίας	10.000
16 μF 450 » »	12.600
32 μF 350 » »	16.200
Εἰδικοί ἀντιπαρασιτικοὶ πυκνωταὶ ὁλῶν τῶν τυπῶν ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ «SHURE» ὁλῶν τῶν τυπῶν	
ΔΥΝΑΜΙΚΑ	ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΚΑ
Τύπου 51 Δρχ. 1.300.000	Τύπου 707A Δρχ. 480.000
» 55 » 2.100.000	» 708A » 900.000
» 556 » 2.900.000	» 710A » 320.000
ΜΑΓΝΗΤΙΚΑ	» 737A » 1.300.000
Τύπου 510 Δρχ. 420.000	
ΣΩΛΗΝΕΣ ΒΑΚΕΛΙΤΟΥ ΔΙΑ ΠΗΝΙΑ ἐξωτερικῆς διαμέτρου 18,20 καὶ 25 χιλ. (πωλοῦνται καὶ μὲ τὸ ἑκατοστὸν)	τὸ μ. 6.000 ἕως 17.000
ΠΛΑΚΕΣ ΒΑΚΕΛΙΤΟΥ (ΚΑΦΕ ΣΚΟΥΡΟ) Διαστάσεις 50X100 ἐκ. εἰς πάχος 1, 2, 3, 4, 5 χιλ. τὸ κιλὸν 55.000 ἕως 45.000 (πωλοῦνται καὶ μὲ τὸ τετρ. ἑκατοστὸν).	

ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Ἡ ΑΡΤΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛΕΦΩΝΑ 23212, 23213, 23342

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1950 ΦΥΛΛΟΝ 21ον

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1949

Νίκη χωρίς θυσίες δεν κερδίζεται. Κι' υπήρξαν βαρύτερες οι θυσίες του Έλληνικού Στρατού στον λήξαντα αγώνα κατά των Σλαβοκομμουνιστών. Αλλά και η συμβολή του Όπλου των Διαβιβάσεων δεν υπήρξε μικρότερα.

Η 8η Αυγούστου 1949 θα μās θυμίξη πάντα το ολοκαύτωμα των ανδρών του 496 Τάγματος Διαβιβάσεων στη Φλώρινα. Είκοσι έννέα νεκροί και είκοσι οκτώ βαρέως τραυματισμένοι πότισαν με το αίμα τους το δένδρο της Έλευθερίας την ήμερα εκείνη. Έκατοντάδες άλλοι Διαβιβασται είχαν προηγουμένως προσφέρει τή ζωή τους για την Πατρίδα.

Το παράδειγμά τους ας μās φωτίξη για πάντα εμάς τους άλλους που επιζήσαμε. Ας δείχη τόν δρόμο στους νεωτέρους, που εκλήθησαν και υπηρετούν.

Τώρα, που έχομε ειρήνη, ή εκπαίδευσις συνεχίζεται με τόν πλέον έντατικό ρυθμό. Στις διάφορες σχολές των εκπαιδευμένων κυκλοφορεί ένα μελίσι από νέα παιδιά, γερά, καλογυμνασμένα, γεμάτα πίστη και όρεξη για τόν σκοπό, που ό καθένας τους έχει ταχθή.

Έτσι, αν ποτέ ή Πατρίδα μας τόν ζητήση, θα εύρη και πάλιν τόν διαβιβαστή να μάχεται μεταξύ των πρώτων, πάντα έτοιμο γα δώση τή ζωή του για τή Νίκη, έχοντας γα φωτεινό παράδειγμα εκείνους, που θυσιάστηκαν γα να ζούμε έλεύθεροι.

Από τόν τρισάγιον που έψάλη επί των τάφων των πεσόντων Διαβιβαστών του 496 Τ. Δ.

Λωϊνθήρες

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Πριν από λίγο καιρό, έφθασε στον Πειραιά τόν πεντακοσιοστό καράβι με στρατιωτικά εφόδια, που μās στέλλει ή Αμερική. Κατά τήν έναρξη τής εκφορτώσεως έγινε μιá σεμνή τελετή, στην όποϊαν παρευρέθησαν Έλληνες και Αμερικανοί επίσημοι.

Ο έλληνικός στρατός είναι ευγνώμων για τά εφόδια, που τού έστειλε ή μεγάλη υπερατλαντική Δημοκρατία γιατί ξέρει, ότι ή βοήθεια αυτή, υπήρξε ένας από τούς πιο σημαντικούς συντελεστές τής νίκης.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

Με τόν σημερινό της τευχος ή «Ήχώ των Διαβιβάσεων» εισέρχεται στο δεύτερον έτος τής εκδόσεώς της. Χάρης στην θερμή υποστήριξη των άναγνωστών της, οι όποιοι συνεχώς αυξάνονται, ελπίζει, ότι σε κάθε φύλλο της θα παρουσιάζεται με καλλίτερη ύλη και καλλίτερη εμφάνισι. Εκείνο, που χροιάζεται ακόμη είναι ή τακτική άποστολή άνταποκρίσεων από όλας τās Μονάδας των Διαβιβάσεων, ώστε στο κάθε τευχος ν' άντικατοπρίζεται ή όλη δράσις του Όπλου μας.

Η ΕΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Αμερικανός όπλίτης των Διαβιβάσεων, φέρων επί τής ράχεώς του εκτυλίκτηριαν νεωτάτου τύπου. Χρησιμοποιοει καλώδιον εφόδου, τόν όποϊον εκτοξεύεται δι' ειδικού «Μπαζούκας» υπεράνω ποταμών ή διαβάσεων.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ ΤΗΣ 18^{ΗΣ} Ε.Σ.Σ.Ο.

Η ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΚΕΔ

Τὸ Σάββατον 5ην Αὐγούστου ἐγίνε στὸ Χαΐδαρι ἡ ὀρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων ὀπλιτῶν τῶν Διαβιβάσεων τῆς 18ης Ε.Σ.Σ.Ο. Παρέστησαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ὀπλοῦ μας Στρατηγὸς Τσονάκας Ε. ὁ Διοικητὴς μας Ταξίαρχος Κοκκόλας Σ. μεθ' ἀπάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ΚΕΔ, ὁ Διοικητὴς τοῦ ΚΕΒΟΠ Συναγματοῦ Τσεκούρας Β. καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰσιδωρος Ρουσοχατζάκης, Ἀντισυναγματοῦ Διευθυντῆς τοῦ ΒΙΟ)Α.Σ.Δ Α.Ν., ὅστις καὶ ἱερούργησε.

Ἐπίσης παρευρέθησαν καὶ οἱ περισσότεροὶ τῶν συγγενῶν τῶν ὀρκισθέντων.

Ἡ πόλη καὶ τὸ Διοικητήριον εἶχαν σημαιοστολισθῆ μετ' ἑλληνικὰς σημαίας. Ὁ χώρος τῆς ὀρκωμοσίας εἶχε διαρρυθμισθῆ καταλλήλως καὶ ὅλοι παρηκολούθησαν ἀνέτως τὴν τελετὴν τῆς ὀρκωμοσίας καὶ τὴν ἐπακολουθήσαντα παρέλασιν.

Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν ἀνεγνώσθη ἡ κατωτέρω Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ ΚΕΔ:

Νεοσύλλεκτοι Στρατιῶται,

Ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς πού ἀνήκετε πλέον ἐπισήμως, μετ' ὅσον ὄρκον, πού ἐδώσατε σήμερον, εἰς τὴν στρατευομένην ἑλληνικὴν νεότητα, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸν Ἑλληνικὸν Ἔθνικόν Στρατόν, τὸν γενναῖον καὶ ἡρωϊκὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ ἴνδαγμα τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ ὁ προασπιστὴς τῆς ἐλευθερίας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας.

Ἀνήκετε πλέον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, ὁ ὁποῖος μετ' ἡμᾶς τῶν ἐναντίων τῶν μισθάρων βαρβαρικῶν ὀρδῶν, πού ἐσῆκωσαν εἰς ὅπλα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆν Πατρίδα μας εἰς τὸ σκοπὸς καὶ τὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν ἐξαφανίσουν τὴν φυλὴν τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπροκάλεσε τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου, διότι μετ' ἡμᾶς τῶν αὐτῶν, ὅχι μόνον ἔσωσε τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ἀλλὰ καὶ ἐστάθη πρόμαχος τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ εὐρισκόμενος καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τὰ προκωρημένα σύνορα τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Πρέπει νὰ εἴσθε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο.

Τὸ Κ.Ε.Δ. εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς δεχθῆ ὡς πολίτας εἰς τοὺς κόλπους του καὶ νὰ σᾶς δημιουργήσῃ ἐντὸς πολὺ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος μέλη τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ.

Οἱ Ἀξιῶκοι καὶ Ὑπαξιῶκοι Ἐκπαιδευταὶ σας κατέβαλον ἐξαιρετικὸν κόπον καὶ προσπάθειαν, ὥστε κατὰ τὸ διάστημα τῶν τεσσάρων ἐβδομάδων τῆς βασικῆς ἐκπαιδύσεώς σας νὰ σᾶς μεταδώσουν τὰς ἀπαραιτήτους ἐκείνας γνώσεις, πού καθιστοῦν τὸν πολίτην ἱκανὸν στρατιώτην, καὶ νὰ σᾶς ἐμφυσήσουν τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ ἀρετὰς, πού συνιστοῦν τὸν χρηστόν, φιλότιμον καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὸ καθῆκον του στρατιώτην.

Ἐφεξῆς θὰ συνεχίσῃτε τὴν τεχνικὴν σας ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ΚΕΔ, ἵνα, ἐκ παραλλήλου μετ' ἡμᾶς στρατιωτικὴν σας ἀγωγὴν, ἀποκτήσῃτε

εἰδικότητα ἐν τῷ Ὀπλῳ μας καὶ συμβάλῃτε, διὰ τῆς εἰδικῆς σας αὐτῆς μορφώσεως, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τῶν Διαβιβάσεων. Ἐλπίζω, ὅτι κατὰ τὴν νέαν σας ἐκπαίδευσιν θὰ ἐπιδείξητε τὴν αὐτὴν προσοχὴν καὶ προθυμίαν, ἣν μέχρι σήμερον ἐπιδείξατε.

Βλέπω εἰς τὰ μάτια ὄλων σας τὴν μεγάλην ἱκανοποίησιν πού ἀισθάνεσθε σήμερον, πού ὄρκισθητε.

Ὁ ὄρκος ὅμως ὁ σημερινὸς πρέπει νὰ σᾶς κάμῃ νὰ ἀντιληφθῆτε βαρύτερα τὸν μέγαν προορισμὸν σας, τὰ σοβαρὰ καθήκοντά σας καὶ τὴν βαρεῖαν εὐθύνην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης σας ἀποστολῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεών σας ἀπέναντι τοῦ Ἑθνικοῦ.

Τονώσατε τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς σας δυνάμεις.

Χαλυβδώσατε τὴν πίστιν καὶ τὸν φανατισμὸν σας διὰ τὴν Ἑλλάδα. Γρανιτώσατε τὸν χαρακτῆρα σας καὶ τὴν θέλησιν σας. Σφυρηλατήσατε δεσμούς καὶ ἐνωθῆτε ἀροήκτως διὰ τὸν κοινὸν σκοπὸν, διὰ τὴν δυνηθῆτε ν' ἀνταποκριθῆτε ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὸ μέγα καθῆκον σας.

Μὴ λησμονήτε, ὅτι ἀγωνιζόμεθα εἰσέτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπλῆ φιλοσοφικὴ ἔννοια, ἀλλὰ πραγματικὴ ζωὴ, πηγὴ αἰωνίας χαρᾶς καὶ εὐτυχίας τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες ἔχυσαν ποταμούς αἱμάτων.

Ἡ Ἐλευθερία ἐξασφαλίζεται μετ' ἀκαταπαύστους ἀγῶνας καὶ θυσίας, ἡ δὲ Ἑλλὰς ὑπῆρξε πάντοτε πρωτοπόρος εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς καὶ τὰς θυσίας αὐτὰς.

Νεοσύλλεκτοι Στρατιῶται,

Ἐστὲ πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον σας καὶ κρατήσατε μετ' ἡμᾶς τὸν φανατισμὸν τὸν ἱερὸν ὄρκον, πού ἐδώσατε σήμερον.

Περικλείσατε εἰς τὴν ψυχὴν σας τὴν Ἑλλάδα μας καὶ ἀποδείξατε, ὅτι ἡ γενεὰ μας εἶναι ἀνταξία τῶν προγόνων μας καὶ ἀνταξία τῶν νεωτέρων ἡρώων τοῦ καθῆκοντος.

Νέοι στρατιῶται τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ, νὰ στηρίζετε τὴν ἀσφάλειαν τῆς Μεγάλης μας Πατρίδος καὶ ν' ἀποδείξητε, μετ' ἡμᾶς τὴν σειράν σας καὶ ἐσεῖς, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς γεννᾷ παιδιὰ σὰν καὶ ἐσᾶς, εἶναι ὑπερήφανη καὶ ποτὲ δὲν θὰ πεθάνῃ.

Καὶ τώρα ἄς ἀναφωνήσωμεν ὅλοι μαζί.

Ζήτω τὸ Ἑθνος

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς

Ζήτω τὸ Ὀπλον τῶν Διαβιβάσεων

ΚΟΚΚΟΛΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ταξίαρχος—Διοικητὴς τοῦ ΚΕΔ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ Κ. Ε. Δ.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς 26ης Ἰουλίου εἰς συγκέντρωσιν τῶν ὀπλιτῶν τοῦ Κ.Ε.Δ., ἔγινε δωρεάν διακομὴ ὑπὸ ἱερέων τῆς Ἐπιστημονικῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως ὑπερχιλίων ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης. Πρόκειται περὶ θαυμασίας ἐκδόσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Βιβλικῆς Ἐταιρείας, εἰς νεοελληνικὴν γλῶσσαν.

— Συνεχίσθησαν αἱ διαλέξεις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θεάτρου τοῦ Κ.Ε.Δ. με θέματα θρησκευτικά, ἐπιστημονικά καὶ ἐγκυκλοπαιδικά.

— Κάθε Κυριακὴν τὸ πρωὶ δίδονται με ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν θεατρικαὶ παραστάσεις. Λαμβάνουν μέρος στρατιῶται—ἡθοποιοὶ καὶ ἐκλεκτὰ στελέχη τοῦ ἐλαφροῦ μουσικοῦ μας θεάτρου.

— Τὴν Τετάρτην 9ην Αὐγούστου, εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, ὁ Ραψωδὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος κ. Ταβουλάρης ἀπήγγειλε τὴν Ραψωδίαν Α, ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὅμηρου, κατὰ

ιδιὴν του παράφρασιν. Ὁ κ. Ταβουλάρης, προικισμένος με σπνίαν μνήμην (ἀπήγγειλε χωρὶς χειρόγραφον) καὶ ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα ἀπαγγελίας, κατώρθωσε νὰ συναρπάσῃ τοὺς ἀκροατὰς καὶ ν' ἀποσπάσῃ τὰ θερμότερα χειροκροτήματα δλων τῶν παρισταμένων.

— Ἐξακολουθοῦν οἱ παραστάσεις τοῦ κινηματογράφου (δύο τὴν ἐβδομάδα) με ἐκλεκτὰ ἔργα. Τὰ ἔργα ἐξασφαλίζονται μερίμνῃ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τῆς Γεωγραφικῆς Ἱπηρεσίας, ἢ ὅποια τὰ παραλαμβάνει ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐν Ἑλλάδι κινηματογραφικὰς Ἐταιρείας.

Ἐπίσης συνεχίζεται ἡ προβολὴ τεχνικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν ταινιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι προσεφέρθησαν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, ἀρκεταὶ δὲ ὑπὸ τῆς Πρεσβείας τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΝ ΤΗΣ 18^{ης} Ε.Σ.Σ.Ο.

Ἡ ἱερά στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχιμανδρίτης — Πανοσιολογιώτατος Ἰσίδωρος Ρουσοχατζάκης ἀπαγγέλει τὸν ὄρκον καὶ οἱ ὀρκιζόμενοι τὸν ἐπαναλαμβάνουν.

Τὸ ἐξαιρετικὸ αὐτὸ ἄρθρο, ποὺ δημοσιεύομε παρακάτω, ἔχει γραφῆ εἰδικῶς γιὰ τὸ περιοδικὸ μᾶς ἀπὸ τὸν Ἐπιτετραμμένον τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως κ. Alan Oxley.

Πρῶτοι οἱ Πορτογάλοι, ἀναζητῶντας ἕνα θαλάσσιο δρόμο γιὰ τὶς Ἰνδίες, παρέκαμψαν, στὰ 1487, τὸ νοτιώτατο σημεῖο τῆς Ἀφρικῆς. Μ' ὅλα ταῦτα οἱ Εὐρωπαῖοι ἐγκατεστάθησαν στὴ χώρα αὐτὴ μόλις στὰ 1652. Οἱ πρῶτοι ἀποικοὶ ἦταν ὑπάλληλοι τῆς Ὀλλανδικῆς Ἐταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ εἶχαν σταλῆ, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γιάν Βάν Ρήμπρεκ, γιὰ νὰ ἐγκαταστήσουν στὴ Νότιο Ἀφρικὴ μιὰ ἀποθήκη νοπῶν τροφῶν. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἤθελαν νὰ πρόλαβουν τὸ σκορβοῦτο, τὴν ἀρρώστεια ποὺ παρουσιάζεται, ἀπὸ ἔλλειψι νοπῆς τροφῆς. Τὸ σκορβοῦτο θέρριζε ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ τὰ πληρώματα τῶν καραβιῶν, ποὺ ξεκίνοῦσαν ἀπὸ τὴν Ὀλλανδία γιὰ τὸ μακρυνὸ ταξίδι τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ Ὀλλανδοὶ ἐξακολούθησαν νὰ κατέχουν τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ὡς τὰ 1795, ὅποτε κατελήφθη προσωρινὰ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς, ποὺ τὸ κράτησαν ὡς τὰ 1803. Στὰ 1806, ἡ ἀποικία πέρασε ὀριστικὰ στὰ χεῖρα τῶν Βρετανῶν. Τότε ὅμως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Εὐρωπαίους, ἄρχισαν σιγά—σιγά νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν περιοχὴ, ὅπου σήμερα βρίσκεται τὸ Κέιπ—Τάουν.

Οἱ ἰθαγενεῖς, ποὺ ζοῦν στὰ ἐνδότερα τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως, σινηθίζουσι νὰ κοκκνοῦν τὸ κκακμπόκι σὲ εἰδικὰ ξύλινα γουδιὰ

Οἱ ἀποικοὶ αὐτοί, κεντρισμένοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν διοίκησι τῶν Ἀγγλων, ἀναζητοῦσαν συνεχῶς καινούργιες ἐστίες στὴν ἀχανῆ καὶ ἀδέσποτη χώρα, ποὺ ἀπλωνόταν μακρυνὰ ἀπὸ τὸ ἀπολυταρχικὸ καθεστῶς τῶν Βρετανῶν.

Αὐτὸ ἦταν τὸ πνεῦμα, ποὺ προκάλεσε τὸ «μεγάλον ξεκίνημα», δηλαδὴ μιὰ μετανάστευσι σὲ μεγάλῃ κλίμακα πρὸς τὸ βορρᾶ, ὅπου ἔβλεπε κανεὶς τὰ καραβάνια τῶν ἀποίκων νὰ ταξιδεύουν με ἀμάξια σκεπασμένα με τέντες.

Οἱ μετανάστες ἐγκατεστάθησαν σὲ βορειότερες χώρες καὶ ἔδρυσαν τρεῖς δημοκρατίες: τὸ Νατάλ, τὴν ἐλεύθερη πολιτεία τῆς Ὁράγγης καὶ τὸ Τράνσβααλ. Οἱ πολιτεῖες αὐτὲς ἐνώθησαν στὰ 1910 με τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος καὶ σχημάτισαν τὴν σημερινὴ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσι, ποὺ εἶναι τώρα σὲ ἔκτασι 9 1/4 φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα με 1 1/2 φορὰ περισσότερο πληθυσμὸ. Πολιτικά, ἡ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις εἶναι ἕνα κυρίαρχον κράτος, ποὺ συνδέεται με τὴν Βρεταννικὴ Κοινοπολιτεία. Πρωθυπουργὸς τῆς σήμερα εἶναι ὁ Λόκτωρ Μάλαν.

Ἀπὸ τὰ 11 1/2 ἑκατομύρια τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς τῆς χώρας, μόνον τὰ 2 1/3 περίπου εἶναι Εὐρωπαῖοι, 8 ἑκατομύρια ἀνήκουν στὴ φυλὴ τῶν Μπαντοῦ, 250.000 εἶναι Ἀσιαῖτες καὶ ἕνα περίπου ἑκατομύριο εἶναι μιγάδες. Ὁ συγχρωτισμὸς, μέσα στὴν ἴδια χώρα, τόσων πολλῶν φυλῶν, ποὺ ἔχουν ἢ κάθε μιὰ τὸν δικόν της τρόπο ζωῆς καὶ τὰ δικά της ἔθιμα καὶ βρίσκονται σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ πολιτισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύσεως δημιουργεῖ κοινωνικὰ προβλήματα ἐξαιρετικὰ πολύπλοκα.

Γεωγραφικά, ἡ Ἐνωσις ἐκτείνεται περίπου ἀπὸ τὸν 22ο ὡς τὸν 36ο παράλληλον νοτίου πλάτους. Οἱ ἀνατολικὲς ἀκτὲς τῆς χώρας περιβρέχονται ἀπὸ τὸ θεοῦ ὀρεῦμα τῆς Μοζαμβίκης, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανὸ, ἐνῶ τὰ δυτικὰ παράλια δέχονται τὰ κρῖνα ὀρεῦματα τῆς Βεγκουέλλας, ποὺ στέλνει ὁ Ἀτλαντικὸς. Τὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς χώρας ἀνέρχεται ἀπότομα καὶ σχηματίζει τὰ μεγαλοπερῆ ὄρη τοῦ Νιράκενμπουργκ, ποὺ κατέχουν σχεδὸν ὀλόκληρη τὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ. Τὸ ὑψηλὸ ὄροπέδιο τῆς περιοχῆς αὐτῆς κατέρχεται βαθμιαῖα, ὅσο προχωροῦμε πρὸς δυσμᾶς, καὶ σβῆνει στὴν ἀπέραντη ἔρημο τῆς νοτιοδυτικῆς Ἀφρικῆς, στὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔγινε ἡ Ἐνωσις, ὅλες οἱ ἐπαρχίαι διεκδικοῦν τὴν πρωτεύουσα. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἔχη ἡ χώρα τρεῖς «κύριες», ἄς ποῦμε, πόλεις! Τὸ Κέιπ—Τάουν, ὅπου ἐδρεῖται τὸ Κοινοβούλιον καὶ εἶναι τὸ νομοθετικὸ κέντρο, ἡ Πραιτώρια ποὺ εἶναι ἡ διοικητικὴ πρωτεύουσα καὶ τὸ Μπλούμφοντέιν, στὴν πολιτεία τῆς Ὁράγγης, ὅπου βρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ ἀκρωτικῶν Δικαστηρίου καὶ εἶναι τὸ δικαστικὸ κέντρο τῆς Χώρας. Εἶναι πιθανὸν ὅτι μιὰ μέρα θὰ λείψῃ αὐτὴ ἢ ἀποκέντρωσις καὶ θ' ἀ-

ναγνωρισθή μιὰ νέα ἐνιαία πρω-
τεύουσα, ἴσως στὴν Κίμπερρα.

Ἡ Νοτιοαφρικανικὴ ἔνωσις εἶ-
ναι ἴσως καλλίτερα γνωστὴ στὸν
πολὺ κόσμον ἐξ αἰτίας τῶν μεταλ-
λαίων χρυσοῦ, ποὺ κατέχει. Πράγ-
ματι στὴν παραγωγὴ τοῦ πολυτί-
μου αὐτοῦ μετάλλου ἔρχεται πρώτη
μεταξὺ ὄλων τῶν χωρῶν. Μέχρι σή-
μερα τὸ Βίτ—Βάτερς—Ράντ (δη-
λαδὴ ἡ περιοχὴ τῆς ὄροσειρᾶς τῶν
«λευκῶν ὑδάτων») εἶναι τὸ κέν-
τρο τῆς μεταλλευτικῆς βιομηχανίας
χρυσοῦ μὲ ἐπίκεντρο τὴν μεγάλη
καὶ μοντέρνα πόλι τοῦ Γιολάννεσ-
μπουργκ. Τὰ τελευταῖα ὅμως χρό-
νια, ἀνεκαλύφθησαν ἀπιστευτα
πλούσιες χρυσοφόρες περιοχὲς στὴν
πολιτεία τῆς Ὁράγγης. Πιστεύεται,
ὅτι οἱ περιοχὲς αὐτές, μὲ κατάλλη-
λη ἐκμετάλλευσι, μποροῦν νὰ γίνουν
ἀποδοτικώτερες καὶ ἀπὸ τὴν περιο-
χὴ τοῦ Τράνσβααλ ἀκόμα. Ὁ χρυ-
σοὺς ποὺ παρήχθη πέρισυ στὴν Νο-
τιοαφρικανικὴ Ἐνωσις ἦταν ἀξίας
114. 865 000 λιρῶν στερλινῶν.

Ἄλλ' ὁ χρυσοὺς δὲν εἶναι ὁ μόνος
πλοῦτος τῶν μεταλλείων τῆς χώ-
ρας. Τὸ 1949, ἡ πώλησις τῶν ἀδα-
μάντων—κυρίως τοῦ Κίμπερλυ—ἀπέφερε 7. 647. 000
στερλίνες. Τὸ πιὸ φημισμένο διαμάντι ποὺ ἀνακαλύ-
φθηκε ποτὲ σ' αὐτὴ τὴν χώρα εἶναι τὸ πασίγνωστο
«Κουλιννάν», ἕνας λίθος ποὺ ζυγίζει 770 γραμμάρια
(250 περίπου δράμα!).

Ἡ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις εἶναι σήμερα ὁ
μεγαλύτερος, σ' ὅλοκληρον τὸν κόσμον, ἐξαγωγεὺς ἄν-
θρακος (1949—10 160 000 στερλινῶν) καὶ ὑπολο-
γίζεται ὅτι ἡ χώρα ἔχει στὸ ὑπέδαφός της σχεδὸν ἄ-
νεξάντλητα τὰ ἀποθέματα σὲ ἄνθρακα. Φορτια ἄν-
θρακος τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως ἔφθασαν
καὶ στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸν πόλεμον. Ἄλλες σημαντι-
κὲς μεταλλευτικὲς βιομηχανίες εἶναι τοῦ σιδήρου (καὶ
τοῦ χάλυβος) τοῦ χαλκοῦ, τοῦ χρωμίου, τῆς ἀσβέστου
(μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες τοῦ κόσμου) κλπ.

Στὸν τομέα τῆς γεωργίας ἡ μεγάλη ποικιλία τοῦ
κλίματος ἐπιτρέπει τὴν παραγωγὴ παντοειδῶν ἀγα-
θῶν, ὅπως εἶναι τὰ φρούτα (ἐσπεριδοειδῆ), τὸ κρα-
σί, ἡ ζάχαρις, ὁ καπνός, τὸ καλαμπόκι τὰ δέρματα,
οἱ χημικὲς οὐσίες γιὰ τὴν κατεργασία τῶν δερμάτων,
τὰ ψάρια, τὸ μαλλί. Ἀρκετὲς ποσότητες ἀπὸ τὸ τε-
λευταῖο αὐτὸ προϊόν φθάνουν τακτικὰ στὴν Ἑλ-
λάδα.

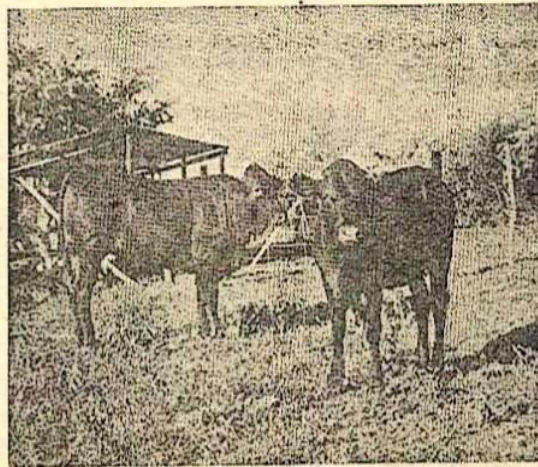
Μὲ τέτοιες πηγὲς πλοῦτου, γεωργικῆς καὶ βιομη-
χανικῆς, δὲν εἶναι παράξενο, ὅτι ἡ Νοτιοαφρικανικὴ
Ἐνωσις ἀνέπτυξε σὲ μεγάλη κλίμακα δευτερεύουσες
βιομηχανίες.

Σ' αὐτὸ τὸν τομέα ἡ Ἐνωσις ἔκανε τεράστια βή-
ματα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, ὅταν σταμά-
τησε ὁ ἀνεφοδιασμὸς τῆς χώρας ἀπὸ τὶς συνήθεις
πηγές, καὶ παρέστη ἀνάγκη νὰ ἀναπτύξη ἡ Ἐνωσις
τὶς δικῆς τῆς βιομηχανίες, ποὺ εἶχαν παραμεληθῆ ἐξ

Ἡ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις διαθέτει ἐπικρατὲς εἰδικευμένον προσωπικόν
διὰ τὰς τηλεπικοινωνίας τῆς. Εἰς τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν διακρί-
νονται ἴθιγενεῖς ἐξασκούμενοι εἰς τὸ χειριστήριον.

αἰτίας τῆς παραγωγῆς τοῦ χρυσοῦ. Ἀλλὰ μὲ τὸ χρυ-
σοὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τραφή οὔτε νὰ ντυθῆ καὶ
ἡ Ἐνωσις ἀναγκάστηκε ἀπὸ τὶς περιστάσεις, νὰ δι-
ευρύνῃ τὸν κύκλον τῶν βιομηχανιῶν τῆς. Οἱ νέες βιο-

Μοσχάρια ἐκλεκτῆς ράτσας, ποὺ τρέφονται ἀπὸ τὸ ἄ-
φθονο χορτάρι ποὺ διαθέτουν οἱ τεράστιες «φάρμες»
τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς.

μηχανίες πῆραν τέτοια ἀνάπτυξι, ὥστε σήμερα ἡ χώ-
ρα σὲ πολλοὺς τομεῖς ἀπὸ εἰσαγωγεὺς ἔγινε ἐξα-
γωγεὺς.

Ἡ στάσις τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως στοὺς
δύο παγκοσμίους πολέμους εἶναι γνωστὴ σ' ὄλους
τοὺς Ἕλληνας. εἰδικώτερα γιὰ τὸν πολλοὺς Ἕλληνας ἀ-

εροπόροι μετέβησαν στην χώρα αυτή για εκπαίδευσι κατά την διάρκεια του τελευταίου πολέμου. Τα νοτιοαφρικανικά στρατεύματα πολέμησαν και διακρίθηκαν σε πολλά πολεμικά θέατρα, πολλές φορές συναδελφωμένα με Έλληνες στρατιώτες, όπως στο "Ελ — Αλαμείν, στην Ιταλία κτλ. Η Νοτιοαφρικανική Αεροπορία και το Μηχανικό συμμετέσχον σε μεγάλη κλιμακα στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα.

Οι δεσμοί μεταξύ των δύο χωρών είναι πολύ γνωστοί, όχι μόνο στον διεθνή τομέα, αλλά επίσης και σε άλλα γενικότερα θέματα, που έχουν καταστή-

σει το όνομα του Στρατάρχου Σμάτς τόσο γνωστό στην Ελλάδα.

Ο λαός της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως έκλεισε στην καρδιά του την Α. Μ. τον Βασιλέα των Ελλήνων Παύλον και την Α. Μ. την Βασίλισσαν Φρειδερίκη, οι οποίοι παρέμειναν μερικά χρόνια στην Ένωσιν κατά τον πόλεμον. Εκεί γεννήθηκε, το 1942, και η μικρή πριγκίπισσα Ειρήνη.

Μιά Έλληνική παροικία, που συνεχώς αναπτύσσεται, δείχνει πόσο στενοί είναι οι δεσμοί μεταξύ των δύο χωρών.

ALAN OXLEY

ΤΟ ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΖΗΛΙΑΡΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟ

ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ: Βασίλης, Μαρίνα, ξ-
νας Κύριος, μία Κυρία, το Γκαρ-
σόνι.

(Η Σάλα ενός κέντρου διασκεδά-
σεως με 3 τραπέζια. Μπαίνουν, η
Μιμίκα κι' ο Βασίλης.)

Βασ. (δείχνει ένα τραπέζι) Τι λές, κα-
καθόμαστε εδώ;

Μιμ. (ειρωνικά). Μπα αυτή η θέσις
σούρχεται καλλίτερα στα σχέδιά σου;

Βασ. Ποιά σχέδια Μιμίκα μου;

Μιμ. Έλα τώρα ντέ! Θέλεις να κα-
θήσωμε εδώ για να βλέπης τις γυναίκες
που περνούν απ' έξω. Πρώτη φορά είναι;

Βασ. Άκου εδώ Μιμίκα, βγήκαμε για
να διασκεδάσωμε λιγάκι. "Αν είναι ν'
άρχισης πάλι τις ήλιθιες σκηνές της ά-
νόητης ζήλειας σου, όπως κάθε φορά που
βγαίνουμε, καλλίτερα να γυρίσωμε στο
σπίτι.

Μιμ. Να φροντίσης να μη μου δίνης
άφορη δόν Ζουάν.

Βασ. Ξέρεις πολύ καλά ότι ποτέ δεν
έβαλα υποψηφιότητα για δόν Ζουάν.

Μιμ. Σε ξέρω, σε ξέρω.

Βασ. "Αχ τὰ βία θά έχωμε... Τέλος
πάντων. Να καθήσωμε εδώ; (δείχνει).

Μιμ. Βέβαια για να βλέπης την ξαν-
θιά της γκαρνταρόμπας;

Βασ. Να καθήσωμε εδώ; (δείχνει
άλλο).

Μιμ. Βέβαια για να βλέπης αυτές που
μπαίνουν.

Βασ. Θες να πάμε στην κουζίνα;

Μιμ. Να σου λείπουν οι ειρωνείες.

Βασ. Τέλος πάντων, που θέλεις να
καθώμε;

Μιμ. Έδώ, (δείχνει ένα τραπέζι).

Βασ. Έδώ; (πάει να κάτση).

Μιμ. "Όχι εδώ, όχι. "Ελα εσύ απ'
εδώ, έξυπνά μου.

Βασ. Γιατί;

Μιμ. Ξέρεις γιατί;

Βασ. Για να μη βλέπω εκείνες που
εγαίνουν; (Άλλάζουν θέσι).

Μιμ. Πώς με καταλαβαίνεις; Το κε-
φάλι σου απ' εδώ. Έτσι, και θά κυττάς
μόνον έμένα. "Όλο έμένα.

Βασ. "Όλο έμένα αγάπη μου... Μέχρι
που να μου γουρλώσουνε τὰ μάτια (χτυ-
πάει, έρχεται το γκαρσόνι).

Γκαρ. Διαταγή.

Βασ. Τι έχεις να φάμε; (το γκαρσόνι
δίνει τον κατάλογο στη Μιμίκα). Διά-
λεξε.

Μιμ. Παϊδάκια.

Γκαρ. "Ο Κύριος;

Βασ. "Η συναγρίδα είναι φρέσκια;

Γκαρ. Της θρας κύριε.

Βασ. Φέρε μου συναγρίδα, σαλάτα,
κρασί κλπ.

Γκαρ. (σημειώνει).

Μιμ. (σαρκαστικά) Συναγρίδα :: Κι'
έπειτα μου λές ότι σ' άδικώ.

Βασ. Δηλαδή;

Μιμ. Δηλαδή θηλυκό φαί. "Ένα σωρό
φαγιά έχει ο κατάλογος, κι' έσένα το
μάτι σου έπεσε στη συναγρίδα!

Γκαρ. Είναι φρέσκια κυρία μου.

Βασ. Πάψε εσύ. Έμεις έχουμε τὰ δι-
κά μας.

Μιμ. "Η συναγρίδα. Κάθηκε μικρή μου
ένα άρσενικό φαί να παραγγείλης;

Βασ. Γκαρσόν, μήπως έχεις κανένα
συναγρίδο;

Γκαρ. Θά κυττάξω (φεύγει κουνώντας
το κεφάλι του).

Μιμ. "Όρίστε γίναμε ραζίλι και στο
γκαρσόνι.

Βασ. Μά αφού ζηλεύεις και τη συ-
ναγρίδα τί να σου πώ;

Μιμ. Έγώ θά σου πώ. Τόχω παρατη-
ρήσει μικρή, κάθε φορά που θά φάμε έξω,
όλο θηλυκό φαί θά παραγγείλης: «ή» συ-
ναγρίδα, «ή» κόττα, «ή» όμελέττα...

Βασ. Μά σου περνά από το μυαλό,
ότι έν γνώσει μου παραγγέλλω θηλυκό
φαί;

Μιμ. "Όχι, αλλά είναι η ροπή σου
πρός το «ή». Είναι το δπουσειδίητο που
σε τραβάει.

Βασ. Πιρότ το «ή»;

Μιμ. Μάλιστα. "Αμ παράγγειλε καημένε
μιά φορά και μπαρμπούνια με μουστά-
κια!!

Βασ. Με μουστάκια; Φοδᾶμαι μήπως
παρεγγήθω.

Μιμ. Τέλος πάντων, είναι άδύνατον
να βγοῦμε μιά φορά έξω, χωρίς να μη

μού το θγάλης από τη μύτη.

Βασ. Άκουσε Μιμίκα μου, αυτή η ζή-
λεια θά σε φάη καιτί μου. Αυτόν τον
τελευταίο καιρό έχεις χάσει πέντε δκά-
δες.

Μιμ. Ξέη, παρακαλώ.

Βασ. Και σε βλέπω γρήγορα να λυώ-
νης και να χάνεσαι. Λογικέφου, Μιμίκα
μου, και πιστεφέ με, ότι σου είμαι πι-
στός μέχρις άηθίας.

Μιμ. Μωρέ δεν με κόδεεις μ' αυτά.
Τί να τὰ κάνω τὰ λόγια; Τὰ έργα σου
βλέπω.

Βασ. Τη συναγρίδα;

Μιμ. Και τη συναγρίδα, και την ξαν-
θιά της γκαρνταρόμπας, και την γυναίκα
που περνούσε.

Βασ. Μά ούτε τις κυττάξω κᾶν.

Μιμ. Κάνεις πώς δεν τις κυττάξεις.
Προσποιησαι. Άλλά η καρδιά σου πετάει.
"Αμ, σε νοιώθω κακομοίρη μου. Είμαι
έξυπνη γυναίκα εγώ. Δεν μου ξεφεύγει
τίποτε.

Βασ. Αυτό είναι αλήθεια. Είσαι με-
γαλοφυία.

Μιμ. Και που όλο μου στολίζεσαι.
Για ποιόν στολίζεσαι; Κάθε τόσο κου-
στούμι καινούργιο, γραβάτα, μπριγιαν-
τίνα στα μαλλιά, ξύρισμα κάθε μέρα.
Για ποιόν ξυρίζεσαι κάθε μέρα;

Βασ. Για να είμαι εθρηπής στην κοι-
νωνία.

Μιμ. Πάλι «ή» κοινωνία. Κάθηκε να
πής «δ» κόσμος;

Βασ. Έστω «δ» κόσμος.

Μιμ. Τώρα είναι άργά. Το «ή» τό
είπες.

Βασ. Τέλος πάντων. Θά κάνω διάδη-
μα στο Υπουργείο της Παιδείας να κα-
ταργήση το «ή» από τη Γραμματική
να ήσυχάσης.

Μιμ. Για ποιόν στολίζεσαι λοιπόν;

Βασ. Για σένα, αγάπη μου. Για σένα,
για να σου φαίνωμαι δημοφης.

Μιμ. Άλλού αυτά. Έγώ λοιπόν σου
δηλώνω, ότι δεν σε θέλω δημοφης. Κι'
από δω και μπρός, πρώτα—πρώτα θ'
άφήσης μουστάκια. Τόσα.

Βασ. Τσιγκέλι;

Μιμ. Θ' άφισης και γένεια, και τὰ
μαλλιά σου θά είναι άκούρευτα. Θά βά-

της μάτρα γυαλιά με σιδερένιους σκαλο-
τούς, και θα φορέξ δλο μαζρες γραβάτες.
Αυτά τὰ φανταχτερὰ χρωματά καταρο-
γούνται (του λίνει τή γραβάτα). Και τὰ
ροζά σου θα είναι πάντα άσιδέρωτα.
Βασ. Μάλιστα. Θα ειμαι οάν τό γέρο
Παρατακτικό.
Μιμ. Έγώ σε θέλω έτσι: για να έχω
τό κεφάλι μου ήσυχο.
Βασ. Γυναίκα θα σε πάω άδριο σε
κανένα γιατρό.
Μιμ. Τόν κακό σου τόν καιρό!
Βασ. Άρατι διασκαζόζουμε. (Μπαίνει
τό γκαρσόνι και σερβίρει) Δέν μου λέξ
είναι συναγρίδα αυτό τό πράμμα, ή συνα-
γρίδος;
Γκαρ. Συναγρίδος.
Βασ. Ποθ τό ξέρεις;
Γκαρ. Τόν έψαξξ.
(Μπαίνει ένας Κύριος με μιὰ Κυρία, και
τό Γκαρσόνι πηγαίνει να πάρη διατα-
γή. Ο Κύριος και ή Κυρία κάθονται
στό διπλανό τραπέζι.)
Μιμ. Μη, μη γυρίσης να τούς κυ-
τάξης.
Βασ. Μπα; Γιατι; Τι είναι; (γυρίζει
και κυτάξει).
Μιμ. Βλέπεις πολυ καλά τι είναι. Σ'
άρεσαι;
Βασ. Αύτός;
Μιμ. Όχι αυτός, και μίν κανεις τόν
κουτό. Αυτή!!!
Βασ. Δέν τήν πρόσεξ (τήν κυτάξει).
Άντιπαθέστατο πλάσμα.
Μιμ. Μωρέ άσε τις μηχανές και τις
ξέρω. Άντιπαθέστατο πλάσμα, για να
κάνης τή δουλειά σου εν τω μεταξού.
Βασ. Ποιά δουλειά μου να κάνω, χρυ-
σή μου;
Μιμ. Να φλερτάρης.
Βασ. Με τι να φλερτάρω; Με τήν
πλάτη;
Μιμ. Μωρέ εσύ έχεις μάτια και στην
πλάτη άρα πρόκειται για τέτοια.
Βασ. Τι να σου πω... Φας τώρα τό φα-
γάκι σου (τρώει).
Μιμ. Με τι βρεξη να φάω; Έ, λοι-
πόν, εάξω στοίχημα τό κεφάλι μου, ότι,
εσύ κι' αυτή, γνωρίζοκατε.
Βασ. Έγω κι' αυτή; (κάνει να γυ-
ρίση).
Μιμ. Μη, μη γυρίζεις.
Βασ. Γυρίζω να δω με ποιά γνωρίζο-
μαι τέλους πάντων.
Μιμ. Άσε τὰ κόλπα. Γνωρίζοκατε.
Και άσκατε επίτηδες ραντεδού εδω, για
να φλερτάρετε μπροστά στα μάτια μου.
Βασ. (σταυροκοπιέται). Μνήσθητί μου,
Κύριε, όταν έλληξ εν τή βασιλεία σου!
Βρέ γυναικούλα μου, βρέ χρυσή μου, ή
γυναίκα συνοδεύεται.
Μιμ. Κάτι μου ειπες τώρα. Άρα θέ-
λετε άσας.
Βασ. Μα πώς σου μπήκε αυτή ή ιδέα
στό μυαλό;
Μιμ. Μα τό πράμμα μιλάει μόνο του.
Πώς εξηγείται αυτό; Να έρθουν πέντε
λεπτά της ώρας ύστερα από μάξ;
Βασ. Τότε της κάπνισ ο' άρθη.
Μιμ. Και γιατι νάρθη ο' αυτό άκρι-
δως τό κέντρο; Γιατι να μη πάη ο' άλ-
λο; Δόξα σοι ο Θεός ή Άθήνα έχει χι-
λιάδες κέντρα. Έδω έβρήκα νάρθη;
Βασ. Έδω της άρσες. Γούστο της θα
γίνουμε;
Μιμ. Μα, δέν μου λέξ, σου κάνω εντό-
πωση ήλιθίας;
Βασ. Έσύ ήλιθία; Όχι δά... εσύ καλ-

λιγώνεις φύλλο.
Μιμ. Όχι μόνο φύλλο, αλλά και σένα
θα καλλιγώσω. Και σένα, κι' αυτή αν δέν
συμμεζεύτη.
Γκαρ. (μπκίνει και φέρνει φαγητά
στους άλλους). Κύρια ή συναγρίδα σας.
Κυρία Άχ, τι φράκια συναγρίδα! Δοι-
πόν Γιδώργο ή συναγρίδα είναι τό άγαπη-
μένο μου ψάρι.
Κύριος Έμένα, να σου πω, δέν μου
πολυαρέσει.
Κυρία Έγώ τρελλαινομαι για συνα-
γρίδα (τό γκαρσόνι φεύγει)
Μιμ. (κυντάει τό άλλο τραπέζι) Νάτο!!
Βασ. Ποιό;
Μιμ. Η συνεννόησις. Συναγρίδα εσύ, συ-
ναγρίδα εκείνη (σηκώνεται). Θα της βγά-
λω τὰ μάτια.
Βασ. Θεξ μου, τρελλή εισαι; (τήν
καθίζει) φας τό φαγάκι σου, πουλάκι
μου.
Μιμ. Δέν έχω βρεξη να φάω τίποτα.
Αυτήν θα φάω.
Βασ. Μάλλον τό κεφαλάκι σου θα
φξξ.
Κύριος Πάω μιὰ στιγμή μέσα να δια-
λέξω ένα καλό μεξξ για κρασί.
Κυρία Μην άργήσης. (τραγουδάει).
«Πάμε μιὰ βόλτα στό Φαληγάκι,
πάμε μιὰ βόλτα ρωμαντική...»
Μιμ. (πατιέται: βρβια) Τι ώρα θα πάτε
στό Φαληγάκι, θεσποινίς, για να σας
τόν στείλω;
Κυρία Δέν σας καταλαβαίνω κυρία.
Μιμ. Με καταλαβαίνεις πολυ καλά,
και συ κι' αυτός, εδω που τόν έχεις φάει
με τὰ μάτια σου μπροστά μου.
Βασ. (τήν κρατά άπ' τό χέρι). Στά-
σου για τό Θεό!!
Μιμ. Άσε με.
Κυρία Δέν εισαοτε καλά, κυρία μου.
Τόν κύριο πρώτη φορά τόν έλέπω.
Μιμ. Αυτά να τὰ πουλάτε άλλου. Έγώ
δέν τρώω άχυρα.
Βασ. (προσπαθει να τήν συγκρατήσει)
Κάτος φρόνιμα παιδί μου. (στην Κυρία)
Με συγχωρείτε, μαντάμ, πρόκειται περι
παρεξηγήσεως. Η γυναίκα μου έλέπει
δνειρα.
Κυρία Άν έλέπη δνειρα να τήν βά-
λης να κοιμηθθ.
Μιμ. Άναιδιστάτη.
Κύριος (Μπαίνει) Τι γίνεται εδω;
Κυρία Η κυρία έχει τήν ιδέα ότι
φλερτάρω με τόν άνδρα της.
Κύριος Με ποιόν, μ' αυτόν εδω;
Μιμ. Μάλιστα. Κι' αν εισαι εσύ κο-
ρόβιδο, εγώ δέν ειμαι.
Βασ. Σας ζητώ συγγνώμη κυρία, αλλά
ξέρете ή γυναίκα μου είναι παθολογικά
ζηλιάρα, και νομίζει διαρκως, ότι: κάνω
κόρτε με τις γυναικες τών άλλων.
Κύριος Τότε να σου περάσω μιὰ
κροσάρα στό κεφάλι, να μίν δέλωπουε τήν
δμορφιά σου.
Κυρία Άκου εκεί πράγματα, να έχω
εγώ τέτοιο κουδλο μαξί μου, και να γυ-
ρίσω να κυτάξω αυτόν τόν πιθηκο; Δέν
πάω καλλίτερα να πνιγθ;
Βασ. Δέν ειμαστε, κι' άσως μάξ λέτε
δεσποινίς... (διορθώνει τή γραβάτα του).
Μιμ. (του τήν χαλάει) Αυτά να σου
λείπουνε. (κάθονται στό τραπέζι) Είχες,
δέν ειχες, τόκνας πάλι τό έπεισόδιο.
Βασ. Έχεις δικηο. Ξέρεις τι λέω;
Πάμε καλλίτερα να φύγουμε.
Μιμ. Βέβαια, τώρα που κανόνισες τήν
δουλειά σου πάμε να φύγουμε. Και ποθ

να πάμε;
Βασ. Στο σπίτι μας.
Μιμ. Για να βγής στο μπαλκόνι και
να κάνης κόρτε με τήν κυρία Παπαζο-
πούλου άπέναντι;
Βασ. Πάμε στο σινεμά.
Μιμ. Βέβαια, για να μω καθίσης δι-
πλα σε καμιά, και να μ' άρχίσης τις
επαφές;
Βασ. Όλα κι' δλα γυναίκα, μόνο επα-
φίας δέν ειμαι.
Μιμ. Θα κάτωσουμε εδω.
Βασ. Να κάτωσουμε εδω. Άκόμα καλλί-
τερα.
Μιμ. Καλλίτερα βέβαια, για να μω
συνερίσης τόν όπτικό τηλεγράφο.
Βασ. Τέλος πάντων τι θέλεις να γίνη;
Κοντεύεις να με κάνης να πιστέψω πως
ειμαι ο Τάυρον Πάουερ.
Γκαρ. (Μπαίνει) Έσας εισθε ο κύριος
Ταλαιπωρίδης;
Βασ. Όλόκληρος.
Γκαρ. Σας ζητάει στο τηλεφωνο ο κύ-
ριος Παπουτσιόδης.
Βασ. Άχ ναί. Του ειχα πη πως θα
ειμαστε εδω. (κάνει να σηκωθθ)
Μιμ. (ειρωνικά) Δηλαδή ο δθθεν κύριος
Παπουτσιόδης Κάποια θα σου τηλεφωνή
και της ειπες να πη ότι: τάχα εισαι ο
Κύριος Παπουτσιόδης.
Βασ. Πήγαμε να με άποκαλύψης; (Η
Μιμίκα φεύγει).
Γκαρ. Μπορω να λάβω τό θάρρος να
σας πω μιὰ κουβέντα κύριε;
Βασ. Και δέν τό λαβαίνεις;
Γκαρ. Λοιπόν καλλίτερα να φξξ ένα
μαγκάλι άναμμένα κάρβουνα, παρά να πά-
ρης ζηλιάρα γυναίκα. Τι να σου πω κύριε.
Σε έλεπω και σε ήλιβεται ή ψυχή μου.
Βασ. Είσαι παντρευμένος;
Γκαρ. Είμαι, αλλά δέν τραβάω τὰ
βια. Δηλαδή τὰ τρέδχα εναν καιρό, άλ-
λά τάκοψα.
Βασ. Πώς, μωρε παιδί μου;
Γκαρ. Με τό ίδιο σύστημα. Άρχισα
να τήν ζηλεύω κι' εγώ, και να της κά-
νω τήν ζωή μαρτύριο. «Μηχανή» δηλαδή
(κλείνει τό μάτι).
Βασ. Κατάλαβα.
Γκαρ. Δηλαδή από και που κράταγα
άμυνα πέρασα στην έπιθεση.
Βασ. Και τι έγινε;
Γκαρ. Τι ήθελας να γίνη; Έχασε τὰ
νερά της και ήρθε στα δικα μου. Με
δλο τό θάρρος κάνε κι' εσύ τό ίδιο και
θα με θυμηθξ. Ζήλεψε μέχρι άρσενικό
γάτο, «Μηχανή» δηλαδή (κλείνει και
πάλι τό μάτι).
Βασ. Εθ τό δοκιμάσω. (Μπαίνει ή Μι-
μίκα) Λοιπόν ποιός ήταν;
Μιμ. Ο κύριος Παπουτσιόδης.
Βασ. Τό ξέρω πως ήταν ο κύριος Πα-
πουτσιόδης, και ξέρω πως ήξερες πως ήτα-
νε ο κύριος Παπουτσιόδης.
Μιμ. Έγώ;
Βασ. Έσύ, και (τό Γκαρσόνι χαμογε-
λά και φεύγει).
Μιμ. Δηλαδή τι θέλεις να πξξ;
Βασ. Ότι τὰ κανονίσατε μιὰ χαρά,
με τόν κύριο Παπουτσιόδη, να ζητήση
έμένα στο τηλεφωνο, να κάνης δθθεν εσύ
ότι: ζηλεύεις και να πξξ να συνεννοηθίτε.
Μιμ. Γιατι να συνεννοηθίμε;
Βασ. Μα νομίζεις ότι: τρώω άχυρα
τόσον καιρό, επειδή κάνω τό κορόιδο;
Η μήπως νομίζεις, ότι: δέν ξέρω τι γί-
νεται;
Μιμ. Όστε πιστεύεις σοβαρά, ότι: εγώ

καί δ κ. Παπουτσιδής...

Βασ. Μάλιστα. Ἐσὺ καὶ ὁ Κύριος Παπουτσιδής. Ἄβριο θά τόν καλέσω σέ μονομαχία! Ἔτσι θά τόν σκίσω.

Μιμ. Βασιλάκη δέν εἶσαι καλά.

Βασ. Μωρὲ τῶχο παρακολουθήσε; δλα. Ἡ μήπως νομίζεις ὅτι δέν ξέρω, γιατί χαϊδεύεις διαρκῶς τὸ γάτο μας.

Μιμ. Ξέρεις, ὅτι ἀγαπῶ τὰ ζῶα. Δύο πράγματα ἀγαπῶ στὸν κόσμο, τὰ ζῶα κ' ἐσένα.

Βασ. Ἄλλο αὐτά. Τὸν δάφτισες τὸν γάτο μας Μπούμπη ἢ ὄχι;

Μιμ. Ναι. Καὶ ποῦ δλέπεις τὸ κακό;

Βασ. Γιατί τὸν δάφτισες Μπούμπη;

Μιμ. Γιατί αὐτὸ τ' ὄνομα μοῦρε.

Βασ. Ἄλλο αὐτά. Νά σοῦ πῶ ἐγὼ γιατί τοῦδωσες αὐτὸ τ' ὄνομα. Μπούμπης εἶναι τὸ χαϊδευτικό τοῦ κ. Παπουτσιδῆ. Ἐδγαλες, λοιπόν, καὶ τὸ γάτο μας Μπούμπη, γιὰ νά τὸν χαϊδεύεις διαρκῶς, καὶ νά τοῦ λές «Ἐλα νά σέ χαϊδέψω Μπούμπη», γιὰ νά ἔχης τὴν ἐντύπωση, ὅτι χαϊδεύεις τὸν Μπούμπη τὸν Παπουτσιδῆ. Γι' αὐτὸ τὸν πέρνεις καὶ διαρκῶς στὸ κρεββάτι σου.

Μιμ. Βασιλάκη μου, εἶσαι τραλλός...!!

Βασ. Εἶμαι πολὺ καλά στά μυαλά μου. Θά τὸν σκίσω τὸν Μπούμπη.

Μιμ. Τὸν γάτο, ἢ τὸν κ. Παπουτσιδῆ;

Βασ. Καὶ τοὺς δύο. Κι' ἄς πῶ γιὰ ἀνθρωποφωκοντομία!

Μιμ. Εἶσαι ἀδικος μαζί μου. Νά υποπτεύσαι ἔ μ ε ν α ; Ἐμένα ποῦ δέν ἔχω μάτια νά κυττάξω ἄλλον ἄνδρα;

Βασ. Ἄλλο αὐτά. Καὶ κάνεις δήθεν, ὅτι ζηλεύεις γιὰ νά μοῦ ρίχνης στάχτη στά μάτια. Μηχανή!!.. Μηχανή!!.. Ποιὸν κυττάς τώρα;

Μιμ. Ἐσένα, ἀγάπη μου.

Βασ. Ὅχι. Κάνεις ὅτι: με κυττάς, ἀλλά με τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ σου κυττάς ἐκεῖ (δείχνει τὸν ἄλλον πού τρώει) Ἄτὸν κυττάς, μπρός στά μάτια μου. Ἀίσχος!! (κυττᾷ τὸ χέρι του στὸ τραπέζι)

Μιμ. Αὐτὸν τὸν Τζ.τζιφιόγιο;

Βασ. Μάλιστα, αὐτόν.

Μιμ. Τραλλάθηκες;

Κύριος (Ξαφνιασμένος ἀπὸ τὸν θόρυβο γυρίζει) Τί συμβαίνει παρακαλῶ;

Βασ. Ξέρεις πολὺ καλά τί συμβαίνει.

Μιά ὄρα τώρα σὰς παρακολουθῶ πού κάνεις κόρτε με τὴν κυρία ἀπὸ δῶ!

Μιμ. Βασιλάκη...

Βασ. Ἄλλά αὐτὸ δέν μπορεί νά ἐξακολουθήσῃ κύριε. Ἐγὼ δέν εἶμαι ἀπὸ κείνους πού ἀνέχονται αὐτὲς τίς ἀηδίες. Ἐδῶ θά φῶμε τὰ μουστακία μας!

Κύριος (σηκώνεται) Μά δέν μοῦ λέτε τραλλοὶ εἰσκατε καὶ οἱ δύο; Προηγουμένως εἶχαμε τὴν ἴδια δουλειά με τὴν κυρία. Τώρα σέ δάγκωσε ἐσένα ἢ ἀλογόμυγα;

Βασ. Αὐτὸ ποῦ σοῦ ἔλεω.

Κύριος Βρὲ εἶσαι στά καλά σου; Νά ἔχω δίπλα μου ἓνα τέτοιο μικροπῶνι, καὶ νά κάνω ἐργολαβία μ' αὐτὴν τὴν «γκρυνκάσα»; δέν με παρατᾷς;...

Βασ. Θά σοῦ στρίψω τὸ λαρρύγγι.

Κύριος Ποιανὸ θά στρίψης τὸ λαρρύγγι ρέ; (πιάνονται στά χέρια, οἱ γυναῖκες τοὺς χωρίζουν, μπκίνει τὸ γκαρσόνι στή μέση καὶ τρώει τίς πιὸ πολλές, φασκρία κακό, φωνές)

Κυρία Θεωράκη μου!!..

Μιμ. Βασιλάκη μου!!..

Γκαρ. Γιὰ τὸ θεὸ θά μοῦ χαλάσετε τὸ μαγαζί.

Κύριος Πᾶμε νά φύγουμε. Ἐδῶ πᾶμε σέ τραλλοκοματό. (στὸν Βασίλη) Κί δσο γιὰ ἐσένα ρέ, θά σέ παρμένο ἀπ' ἐξῶ (φεύγουν)

Γκαρ. (Στὸ Βασίλη (δαιτῆρος) δέν εἶπαμε δά κι' ἔτσι!

Βασ. Ἐτύχως πού μᾶς πρόλαβες, ἀλλοιῶς θά γινότανε ἐδωμέσα Χιροσίμα.

(Τὸ γκαρσόνι φεύγει)

Βασ. (Ξαφνικά στή Μιμίκα) Νόστιμο τὸ γκαρσόνι, ἔ; Ἐδφαγες με τὰ μάτια σου.

Μιμ. Καὶ με τὸ γκαρσόνι με υποπτεύσαι ἀκόμα Ὁθέλλο;

Βασ. Μωρὲ, καὶ με τὸ γκαρσόνι, καὶ με τὸν δ' ἄβρολο τὸν ἴδιο. Κι' ἀπὸ δῶ καὶ μπρός θά σκοτώνω, θά σκίζω, θά ἀπαγγονίζω!

Μιμ. Ἀγάπη μου! δέν καταλαβαίνεις, ὅτι με ἀδικεῖς; Ἡ ζήλεια εἶναι φοβερὸ πρᾶγμα.

Βασ. Τώρα τὸ κατάλαβες;

Μιμ. Τώρα.

Βασ. Λοιπὸν θά κάνουμε μιὰ συμφωνία. Ὅτι: θά σέ ζηλεύω ὅτε θά με ζηλεύης. Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

Μιμ. Θά. Θά προσπαθήσω.

Βασ. Καὶ τώρα ἀγάπη μου πᾶμε νά φύγουμε. Ἄρκατὰ γλεντήσαμε. (κάνει νά φύγῃ)

Μιμ. Ποῦ πᾶς;

Βασ. Στὴν γκρυνταρόμπα νά πάρω τὸ καπέλλο μου.

Μιμ. Ἄμ, δέν πᾶς νά πάρης τὸ καπέλλο σου. Πᾶς γιὰ τὴν ξανθοιά τῆς γκρυνταρόμπας. Ἄλλά δέν θά τὸ φᾶς.

Θά πᾶω ἐγὼ γιὰ τὸ καπέλλο (φεύγει)

Βασ. Ἄχ, φαίνεται, ὅτι ἡ ζήλεια δέν θεραπεύεται ἢ ἀτιμῆ!

(Κλείνει ἢ ἀυλαία).

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἐλάβομεν τὰς κατωτέρω στρατιωτικὰς περιοδικὰς ἐκδόσεις:

1) «**Φοῖνιξ τῆς Σ.Ε.Α.Σ.**» τῆς Σχολῆς Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Σύρου, τῆς 1 Αὐγούστου. Περιέχει ἐξαιρετικὴν, ὅπως πάντα, καὶ πρωτότυπον ὕλην, νέα ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Σχολῆς καὶ χίλια δυὸ ἄλλα εὐθυμα κομματάκια. Στὴ Σχολῆ καταφθάνουν συνεχῶς καὶ οἱ εἰσφορὰς γιὰ τὴν ἀνάγεσιν τοῦ παρεκκλησίου τῆς. Τὰ δὲ ποσὰ εἶναι σημαντικὰ. Ἐν τῷ μεταξὺ (ἄξ)κοὶ καὶ μαθηταὶ ἐργάζονται με φλογερὸν ζῆλον κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των διὰ τὴν ἀνάγεσιν τῆς ἐκκλησοῦλας των. Τοὺς ἀνῆκει ἓνα μεγάλο εὖγε!

2) «**Ἀθηνᾶ**» τῆς II Μεραρχίας τῆς 5 Αὐγούστου. Μὲ ποικίλην ἐπικαιρον ὕλην, στρατιωτικὰ ἄρθρα, περιγραφὰς ἀπὸ τῆζωῆ στὸν ρωσικὸ «Παράδεισο», ἱστορικὰ σημεῖωματα καὶ ἄφθονα σατυρικὰ δημοσιεύματα.

3) «**Ἀρτεμις**» τῆς X Μεραρχίας τῆς 1 Αὐγούστου. Τὸ φύλλο αὐτὸ ἐξεδόθη σὲ τυπογραφεῖο με ἄριστες τυπογραφικὰς ἐγκαταστάσεις, με διχρωμία κλπ. Πρέπει νά ὁμολογήσουμε, πὼς ἡ X Μεραρχία ἐκδίδει τὴν ἀριώτερον στρατιωτικὴν ἐφημερίδα, κι' ἀξίζει κάθε ἔπαινος στὸ Γραφεῖο Τύπου τῆς. Καλογραμμένα διαφωτιστικὰ ἄρθρα, ἐξαιρετικὸ φωτογραφικὸ ρεπορτάζ ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν Μονάδων τῆς, ἱατρικὰ ἄρθρα, ἱστορικὰς ἐπιφυλλίδες, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ

περιεχόμενα τῆς ἀριτίας αὐτῆς ἐκδόσεως.

4) «**Παῦλος Μελάς**» τῆς XV Μεραρχίας με ἐξαιρετικὸ κύριο ἄρθρον γιὰ τὴ «Νέα τακτικὴ τοῦ κομμουνισμοῦ», με πρωτότυπες συνεργασίες ὀπλιτῶν καὶ με ἐξαιρετικὴν ἐν γένει ὕλην.

5) «**Στρατιωτικὰ Νέα**» Ἡ θαυμασία ἐβδομαδιαία ἐκδόσις τῆς Διευθύνσεως Τύπου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Χάρις στοὺς ἐξαιρετικοὺς τῆς συνεργάτες, ἔχει κατορθώσει νά ἐπιβληθῆ, ὡς ἡ ἐφημερίδα ποῦ πραγματεύεται τὰ Στρατιωτικὰ καὶ ἐθνικὰ μας προβλήματα κατὰ τὸν πλέον ἐξαιρετικὸν τρόπο.

6) «**Ἀναγέννησις**» τῆς 29ης Ἰουλίου, τοῦ 198 Τάγματος Μηχανικοῦ με ἐξαιρετικὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν, ὅπως πάντα, ὕλην.

7) «**Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν ΔΟΚ**», ἡ δεκαπενθήμερος ἐκδόσις τῶν ἡρωϊκῶν Ὀρεινῶν Καταδρομῶν. Θαυμασία ἐκτύπωσις καὶ ἐξαιρετικὴ ὕλη ἀπὸ τοὺς περιφημοτέρους συγγραφεῖς καὶ λογογράφους.

8) «**Ὁ Φρουρὸς**» ἡ ἀρίστη καὶ μοναδικὴ θρησκευτικὴ ἐκδόσις τοῦ Στρατοῦ μας, ὄργανον τοῦ Β10 Γραφείου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

(Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ Μονάδες, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν τὸ περιοδικὸν μας, νά μᾶς ἀποστέλλουν τὰς ἐκδόσεις των, διὰ νά τὰς ἀναγγέλλωμεν εἰς τὴν στήλην αὐτήν)

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ

Διαλεκτικής Ζευγώλη

Καλὴ ἀδερφέ μου, ὡς πότε πιά
θάσαι στὴν πλάνα ξενιτιά,
τόσο μακριά μας;
Ἔλα στο σπίτι, ὦ ἀδερφέ
—καημέ καὶ πόθε μας κρυφὴ—
στὴν ἀγκαλιά μας.

Ἔλα στο σπίτι... Ἡ δόλια μάννα
ξασπιέται σὴ βουβὴ καμπάνα
τοῦ γυρισμοῦ σου.
Κι' ὄλο ἀγκαλιάζει τὸν ἀγέρας
τ' αἴθλου κορμιοῦ σου.

Λυώνει: ὁ πατέρας σὲ μίαν ἄκρη
καὶ περιμένει ἕνα σου δάκρυ
—χαρῆς ὄροσιά.
Ἄπ' ὄλους πιὸ ἀγαποῦσε ἐσένα.
Ἔλα, ἀδερφέ μου, ἀπὸ τὰ ξένα
στο σπίτι πιά.

Ἔλα... Ἡ γιαγιά—ὀδηγμένο τζάκι—
πού τῆς ταξίδεψες παιδάκι,
ὄλο ἀπαντέχει.
Δὲ θὰ σὲ δεῖ, δὲ θὰ σ' ἀκούσει,
μὰ μὲ τὰ χάρια νὰ σὲ λούσει
λαχτάρα πού ἔχει.

Τὰ κρύα τῆς χέρια, πού χλοιά,
σὰν πεθαμένα, κι' ἀχμινά
—τί πιά θὰ νοιώσουν;—
νὰ σ' ἀγκαλιάσουνε ποθοῦν
κι' ὕστερα μὲς στο χῶμα ἄς μπουῦν
σιγὰ νὰ λυώσουν.

Κ' ἐγὼ πού μ' ἄφησες παιδοῦλα
ἐξένοιαστη, ἀγνή σκολευροπούλα
μὲ τὸ διβλίο.
—Θέ μου πῶς πέρασαν τὰ χρόνια
διαδῆκανε τὰ χελιδόνια,
καὶ νὰ τὸ κρῦο.

Σὰν παίζαμε στὴν ἀνηλιὰ
πῶς μοῦ τραβοῦσε τὰ μαλλιά
—τάχα μου, ἀστειό!

καὶ καθισμένοι στὰ σκαμνάκια
μ' ἀρχίναες τὰ παραμυθάκια
στο ἑαρὸ κρῦο.

Κι' ὅταν τὰ χιόνια στὴν αὐλὴ
ὡς τὰ παραθύρια
ψηλά ἀνεδαίνανε πολὺ
σκαρφαλωμένοι στὰ πρεβάτζα.
χιόνια ἐγιομίσαμε τὰ θάჯα
καὶ τὰ ποτήρια.

Τὸ καλαμάρι σου ἔχω ἀκόμα
καὶ τὸ μολύδι καὶ τὴ γόμα
Ἐπρόγραμμά σου
βρίσκεται ἀκόμα ἐκαὶ στὸν τοίχο.
Νὰ μὴ σοῦ κόψω, ἀγάλια βήχω,
τὸ διαβάσμα σου.

Κι' ἐγὼ, πού μ' ἄφησες παιδοῦλα
ἐξένοιαστη, ἀγνή σκολευροπούλα,
μάννα ἔχω γίνα...
Μὰ εἶναι τὰ μάτια τῆς καρδιάς μου
πρὸς σὲ ἀνοιχτά, κι' ὁ ἔρωτάς μου
ἦ ἀδερφοσύνη.

Ἔλα, ἀδερφέ, στο σπίτι πάλι
—πλατεῖά κι' ὀλόανοιχτ' εἶναι ἀγκάλη.
Τὸ μικρὸ πλοῖο,
τὸν καταγκιόζη, τ' ἀλογάκια
ἢ κόρη μου ἔχει καὶ λογάκια
λέει: γιὰ τὸ θεῖο.

Σὲ πλάνεψαν οἱ πολιτεῖες
πού μοῦ ἔλεγες στίς ἱστορίες
τίς παιδικές σου;
Γιατί ἔτσι ξεχασίκαρη νάσαι;
Γιατί ἔπαψες νὰ μᾶς θυμάσαι;
Θαρήεις ποτέ σου;

Σὲ πλάνεψαν οἱ καλοκυρές
στίς πολιτεῖες τίς μακρινές;
Νερὸ τῆς λήθης
μὴν ἦπιες κι' ἀποξέχασές μας;
Μοναχικά, ἀκριβὲς ἐλάστες μας,
πού ἐλημονήθης;

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Καιρὸς πιά νὰ τελειώνει ἡ ἱστορία αὐτή...
Πολὺ ἐβάσταξε... Θὰ βρεῖ ἕναν τρόπο — θὰ
[τῆς πεῖ...]

Ἄλλωστε, ἀρκεῖ λίγη ψυχρότητα νὰ δειξοῖ...
κ' εὐκολα ἡ ἱστορία αὐτή θὰ λήξει...

Ἔτσι εἶπε καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ
τέτοια ἀκολούθησε ὡς τὸ τέλος ταχυκῆ:
Τῆς μίλησε μὲ «τρυφερὴ ἀδιαφορία».
καὶ πῶς τὸν νοίταζε, αὐτή, μὲ ἀπορία!...
—Καὶ βέβαια, θὰ βλεπόμαστε... Ποιὸς ξέρει...
Ἀλήθεια εἶδες;... Πάει τὸ καλοκαίρι...
Αὐτὴ δὲν ἀπαντοῦσε. Κάποιο δάκρυ
ἀπ' τῶν ματιῶν τῆς κύλησε τὴν ἄκρη...
καὶ μὲ παράπονο βουβό, δίχως νὰ κλάψει,
τὸν ρώτησε ἂν θέλει νὰ τοῦ γράψει.

Αὐτός, μὲ τρόπο, ἄλλαξε ὀμιλία
—κι' ἄς τοῦ ἔγραφε μὲ πρώτη εὐκαιρία

Κι' ἔτσι χωρίστηκαν. Μὰ ἦταν δυνατό;...
Ἦταν, λοιπόν, τόσο ἀπλό;...

Πέρασαν μέρες. Δὲν ἐλάβαινε τὸ γράμμα
καὶ τότε ἀρχίνησε τὸ ἀληθινὸ τὸ δράμα:
Τὸ βράδυ ὁ ταχυδρομὸς σὰν περνᾶ,
πῶς νοιώθει τὴν καρδιά του νὰ χτυπᾶ!...
Κ' οἱ μῆνες, πού τοῦ φαίνονταν σὰν χρόνοι,
περνᾶν, κι' αὐτὸς ὀλοένα μαραζώνει...
Τὸ ξέρει πιά πῶς δὲ θ' ἀρθεῖ τὸ γράμμα,
κι' ὁμως προσμένει ἀκόμη κάποιο θάμμα...

Ν. Χάγερ—Μπουφίδης

ΦΛΩΡΕΝΣ ΝΑΪΤΙΝΓΚΕΪΛ

(FLORENCE NIGHTINGALE)

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

«Όσοι από τούς αναγνώστες μας πολέμησαν, κι' έτυχε να βρεθούν τραυματισμένοι στο κρεβάτι του πόνου, δέν θά ξεχάσαν, ούτε, άσφαλώς, θά ξεχάσουν ποτέ, τίς αδελφές, πού στάθηκαν δίπλα τους μερόνυχτα, σάν δευτερες μητέρες, για να τούς περιποιηθούν, ν' αλλάξουν τίς πληγές τους ή να τούς ποθν ένα γλυκό λόγο, πού θά τούς ανακούφιζε. Κι' όμως, κανείς τους, ίσως, δέν θά σκέφθηκε ποτέ, ότι πριν μερικέσ δεκαέσ χρόνια, ήταν τόσο άνοργάνωτα τά νοσοκομεία, ώστε οι περισσότεροι τραυματίαι πέθαιναν άπό έλλειφι περιθάλψεωσ. Γι' αυτό σήμερα δέν κρίνομε άσκοπο ν' άφιερώσωμε λίγες γραμμέσ στην Νάϊτινγκεϊλ, τήν ήρωϊκα αυτή Άγγλίδα πού πρώτη έδειξε σ' όλον τόν κόσμο τήν άπειρη στοργή της για τούς τραυματίεσ, κι' έθεσε τίς βάσεισ τήσ νοσοκομειακήσ περιθάλψεωσ, ώστε να φθάσωμε στο σημερινό ύψηλό επίπεδο οργανώσεωσ της.

ΜΙΑ άπ' τίς εξέχουσεσ γυναικειέσ προσωπικότετεσ όλων τών αιώνων είναι ή Φλώρενσ Νάϊτινγκεϊλ (Florence Nightingale). Γενήθηκε τó 1820 στο Florenz τήσ Άγγλίαι. Ήταν μιá φύσισ, πού δέν άγαπουσε τούσ περισπασμοúσ τήσ έξωτερικήσ ζωήσ, μά εύρισκε εύχαρίστησι στίσ άπέραντεσ και άυλεσ όμορφιεσ του έσωτερικού κόσμου. Άπ' τά παιδικά της χρόνια όλοι τήν άγαπούσαν και τήν θεωρούσαν σάν «τόν καλό άγγελό τών πτωχών και άσθενών».

Όταν μεγάλωσε, άπεφάσισε να γίνη νοσοκόμοσ και ν' άφιερώση τή ζωή της στην περίθαλφι τήσ αρρώστειαι και τήσ δυστυχίαι. Οι γονεισ της αντίταχθη καν στην πραγματοποιήσι τήσ άποφάσεωσ της, μά στο τέλος, ύστερα άπ' τήν άποφασιστική και θαρραλέα επίμονή της, υπεχώρησαν και έδωκαν τήν συγκατάθεσί τους.

Άφου ή Φλώρενσ εκπαιδεύθηκε στα διάφορα νοσοκομειακά κέντρα τήσ Ευρώπησ, ανέλαβε στο Λονδίνο τή διεύθυνσι του «Όίκου για άσθενεισ παιδαγωγούσ». Εργάσθηκε με τόση ζέσι και άφοσίωσι, ώστε τó ίδρυμα μέσα σε τρία χρόνια απέκτησε θαλερότητα κι' άρτία διοργάνωσι.

Τήν άνοιξι του 1854 κηρύχθηκε ό Κριμαϊκόσ πόλεμοσ. Με τίς άσθένειεσ και τίς φονικέσ μάχεσ γέμισαν τά νοσοκομεία του Βοσπόρου άπό άσθενεισ και τραυματίεσ. Χιλιάδεσ στρατιωτών πέθαιναν στίσ ελώδεισ πεδιάδεσ τήσ Δοβρουτσάσ ή στα παράλια τήσ Ταυρικήσ χερσονήσου. Η έλλειφι έπαρκούσ νοσοκομειακήσ περιθάλψεωσ συνετέλεσε στο να πεθαίνου πολλοί περισσότεροι τραυματίεσ άπό όσους σκοτώνονταν στα πεδία τών μαχών. Γι' αυτό τόν Οκτώβριο του 1854 ό Ράσελ, πολεμικόσ άνταποκριτήσ τών «Τάϊμσ

του Λονδίνο, με πύρινα και φλογερά άρθρα, έκανε έκκλησι στον άγγλικό λαό, για να συνεισφέρει πρόσ περίθαλφιν τών τραυματιών. Πράγματι, μέσα σε τρεισ μήνεσ, συγκεντρώθησαν μεγάλα χρηματικά ποσά, κι' έτσι εστάλησαν στην Κριμαία κρεβδάτια, ρούχα, ιατρικά εργαλεία, φάρμακα και ιατροί. Μά ό Ράσελ δέν σταμάτησε έωσ έδó τήν άφυπνιστική άρθρογραφία του. Γνωρίζοντασ τίς ύπηρεσιέσ, πού είχαν προσφέρει στούσ πολέμουσ οι καθολικέσ «άδελφέσ του έλεύου», με φλογερή πάλι γλώσσα προσκαλοúσε και τίς «θυγατέρεσ τήσ Άγγλίαισ στα έργα τήσ εúσπλαγγχίαισ άκριθώσ τήν ώρα τήσ πιό φοβερήσ ανάγκησ». Κι' αυτή τή φορά άκούστηκε ή φωνή του. «Αν πλείστεσ νεαρέσ και πλούσιεσ γυναίκεσ προσέφεραν μεγάλα χρηματικά ποσά, ή Νάϊτινγκεϊλ προσέφερε τόν ίδιο τόν έαυτό της. Άψηφώντασ τούσ κόπουσ και τούσ κινδύνουσ του μεγάλου ταξιδίου, έτέθη επί κεφαλής 38 άλλων άδελφών νοσοκόμων και με άπάνταστο ένθουσιασμό άνεχώρησε για τήν Κριμαία.

Στίσ 5 Νοεμβρίου ήλθε στο Σκούταρι. Έκει θα σίλευε μεγάλη άθλιότησ μέσα στα παραπήγματα, όπου μεταφέρονταν οι τραυματίεσ. Παρ' όλα αυτά ή Φλώρενσ δέν τά έχασε.

Οί δυσχέρειεσ ύπεδαύλιζαν και άνεργίπιζαν τó άγιον πύρ, πού θέρμαινε τήν ψυχή της. Όσ τά τέλη του Νοεμβρίου είχε κάτω άπ' τήν ιδική της φροντίδα και πρόνοια τρεισ χιλιάδεσ τραυματίεσ. Ο αριθμόσ αυτόσ έωσ τόν Ιανουάριο του 1855 άνήλθε στίσ δέκα χιλιάδεσ τραυματίεσ. Επίσης και οι νοσοκόμεσ πού ήταν κάτω άπ' τήν ιδική της διεύθυνσι κι' έποπτεία έγιναν 85. Όλεσ αυτές είχαν άπερίόριστο σεδασμό και τυφλή ύπακοή στην Νάϊτινγκεϊλ. Οι κατευθύνσεισ, πού έδωσε στο έργο τήσ περιθάλψεωσ μαρτυρούν μιá φωτεινή διάνοια, πού είχε άγκαλιάσει τά προβλήματα τήσ νοσοκομειακήσ περιθάλψεωσ σ' όλόκληρο τó πλάτοσ και βάθοσ τουσ. Έκτόσ άπ' τά άλλα, προπαγάνδισε τήν καθαρότητα, φρόντισε να τοποθετηθ ή λουτρό μέσα σε κάθε νοσοκομείο, κήρυξε τόν πόλεμο έναντίον τών εντόμων και ποντικών, πού αποτελοúσαν τήν μάστιγα τών τουρκικών νοσοκομείων, κι' έφρόντισε για τήν ίδρυσι άναρρωτηρίων, στα όποια θα άνεζωγονόυντο τελείωσ οι τραυματίεσ κι' οι άσθενεισ, πού θεραπεύθηκαν. Έτσι μέσα στο σχολείο τήσ δοκιμασίαι και τήσ μεγάλης ανάγκησ, στην όποία βρέθηκε τότε ή Άγγλία, ή Νάϊτινγκεϊλ, δημιούργησε για πρώτη φορά ένα οργανωμένο σύστημα πολεμικήσ νο-

ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

σοκομειακής προνοίας.

Υποδειγματική έμεινε και η δλη πνευματική επί-
δρασις κι' ακτινοβολία τής Νάιτινγκειλ. Με την πρα-
ότητα και με τή δύναμι τής αγνής και γεμάτης από
ἀγάπη καρδιάς της πέτυχε να εξουδετερώση κάθε αν-
τίδρασι, πού έδειξαν στην αρχή οι Ιατροί και τὰ άλ-
λα στελέχη, τής υγειονομικής υπηρεσίας. Το πνεύμα
δέ, με τὸ ἔποιο ἐργάσθηκε, ἦταν καθαρῶς ἱεραποστο-
λικό. Πάντοτε σκόρπιζε ελόγουρά της τή γαλήνη και
τὴ χαρά, πού χαρίζει ὁ Χριστός. "Όλα δὲ αὐτὰ τὰ
ἔκανε με μεγάλη ταπεινοφροσύνη, κρύβοντας πάντοτε
τὴν προσωπικότητά της πίσω ἀπ' τὰ ἔργα της. Συ-
χνά ἔκανε τὸν ὕπνο της, γιὰ νὰ ἐπισκεπτεται τοὺς ἀσθε-
νεῖς ἀκόμη και τὴ νύχτα με τὴ λάμπα στο χέρι. Γι'
αὐτὸ οἱ τραυματίες κι' οἱ ἀσθενεῖς με σεβασμὸ κι' ἀ-
περιόριστη ἀγάπη κι' εὐγνωμοσύνη ἀντίκρυζαν «τὴν
ἀδελφή με τὴ λάμπα» ὅπως τὴν ὠνόμαζαν. Ἔτσι ἡ
Νάιτινγκειλ, ἀντιμετωπίζοντας διαρκῶς τὸν κίνδυνο
τῆς μόλυνσως ἀπὸ μεταδοτικὰς ἀσθένειες και ἐπιδη-
μίες, κι' ἔχοντας ὡς μόνη προστασία και στήριγμα τὸ
ἰσχυρὸ τοῖχος τῆς ἐμπιστοσύνης στοῦ Θεοῦ, ἀγωνίσθη
κε γιὰ τὴν ἀνακούφισι χιλιάδων πασχόντων.

Τὴν ἀνοίξει τοῦ 1855 ἐπισκέφθηκε τὴ Σεβαστού-
πολι, κι' ἐπέτυχε κι' ἐκεῖ τὴ μεταρρύθμισι τοῦ νοσο-
κομειακοῦ ἔργου. Τότε προσβλήθηκε ἀπ' τὸν ἐπικίν-
δυνο κριμαϊκὸ πυρετό, μὰ δὲν κλονίσθηκε. Μόλις ἔγι-
νε καλά, ἀμέσως ξανάρχισε τὸ ἔργο της. Ὅταν τὸ
Μάρτιο τοῦ 1856 κλείσθηκε ἡ εἰρήνη, ἔμεινε ἀκόμη
πέντε μῆνες στὴ διεύθυνσι τοῦ νοσοκομείου στοῦ Σκού-
ταρι, ἕως ὅτου κι' ὁ τελευταῖος ἀγγλος στρατιώτης
ἐπέστρεψε στὴν πατρίδα του. Ἡ Φλώρενς γύρισε στὴν
Ἀγγλία τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1856, ὕστερα ἀπὸ μιὰ
διετῆ συνεχῆ ἐργασία, πού ἔκαμε τὸ ὄνομά της ἀλη-
σμόνητο. Γιὰ ἔλα αὐτὰ θεωρεῖται ὡς ἡ μήτηρ τῆς
«συγχρόνου περιθάλψεως τῶν τραυματιῶν και ἀσθε-
νῶν πολέμου» και δικαίως ὠνομάσθη ἡ «ἡρώς τῆς
Κριμαίας».

Στὴν Ἀγγλία προσπάθησε ν' ἀποφύγῃ ἔδρες τίς
τιμητικὰς ἐνοχλήσεις. Ἀπομονώθηκε στὴν ἐξοχὴ και
κατόπιν παρακλήσεως τῆς πολεμικῆς υγειονομικῆς ὑ-
πηρεσίας ἔγραψε τὸ 1857 τὸ πρῶτο της διβλίο πού
φανέρωνε τὴν πλοοσία πείρα, πού ἀπέκτησε κατὰ τὴν
διετία τοῦ πολέμου ἐκείνου.

Ἦκολούθησαν πολλὰ ἐκδόσεις διβλίων, πού εἶ-
χαν ἔδρες καταπληκτικὴ κυκλοφορία.

Ἡ ἐργασία της, ὅσο κι' ἂν γινόταν ἀθόρυβα,
στο τέλος προσήλκυσε τὴν προσοχὴ και τὸν δημόσιο
ἔπαινο. Πρῶτα—πρῶτα τιμήθηκε ἀπ' τὸν σουλτάνο.
Ἔπειτα ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας τὴν τίμησε με εἰ-
δικὸ παράσημο. Ἐπίσης τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος, ἀπὸ εὐ-
γνωμοσύνη γιὰ τίς ὑπηρεσίες της, ἔθεσε στὴ διάθεσί
της μέγα χρηματικὸν ποσὸν γιὰ τὴν ἀνάγεσι ἐνὸς
οἴκου νοσοκόμων, πού ὠνομάσθηκε «Οἶκος τῆς Νάιτιν-
γκειλ». Ἐπιθυμοῦσε νὰ διευθύνῃ ἡ ἴδια τὸν οἶκο, μὰ
δὲν τὸ κατώρθωσε, γιὰ τὴ ὑγεία της εἶχε κλονισθῆ
ἀπ' τίς κακουχίες τοῦ πολέμου. Γι' αὐτὸ περιωρίσθηκε
στὴν ἀρθρογραφία της γύρω ἀπ' τὰ προβλήματα τῆς
λαϊκῆς υγιεινῆς. Ἀπὸ ταπεινοφροσύνη δὲν ἐπέτρεπε
τὴ δημοσίευσι τῆς δράσεως και τῶν ἐπιστολῶν της,
οὔτε δεχόταν ἐπισκέψεις. Ἔτσι ἔζησε ἕως τὴν τελευ-

Καλοκαιράκι, Αὔγουστος και καύσωνας μεγάλος
Οἱ ἄνθρωποι τρελλαινόνται, μουσκεῖουν στὸν ἰδρῶτα
Γι' αὐτό, ἐκεῖ στὴ θάλασσα γίνεται μέγας σάλος
Κι' ὅσοι μποροῦν νὰ φτάσουνε, περνοῦν ζωὴ και κόττα.

☉ ☉ ☉

Κόσμος ἀνακατῶνεται και γίνεται σαλάτα
Δακτυλογράφοι, δουλικὰ, κυρὰ και παραμὰνα
Κορμιὰ στεγνὰ, ξερακιανὰ, πληθωρικά, ἀφράτα
Χάνει ἡ μάννα τὸ παιδί και τὸ παιδί τὴ μάννα.

☉ ☉ ☉

Φωνές ἀκούς και σαιματὰ, ἀγλοβοῆ μεγάλη
Ζαλιζοσαι μουρλαίνεσαι, σοῦ φεύγει τὸ κεφάλι.
—«Ἀντιγόνη μὴ ξανοίγεις, πρόσχε τὸν καρχαρία»
—«Καλὲ αὐτὸ δὲν εἶναι κῆτος, ἡ χοντρή τοῦ Ζαχαρία»
—«Ἰποβρύχιο Καλλιόπη νὰ τὸ περισκόπι τοῦ!»
—«Σῶπα βρέ, εἶν' ὁ θανάσης με τὸ νέο τὸ μαγιῶ του»
—«Μωρὲ τράβα πάρα πέρα, τόσος χῶρος δὲν σοῦ φτάνει»
—«Τρέχα—τρέχα Πολυζένη, σοῦχουν κλέψαι τὸ φουστάνι.»

☉ ☉ ☉

Ἄλλος στὸν ἥλιο ψήνεται και ἄλλος κολυμπάει
Θέμα πολυπόικλο, καθεὶς ἄλλοῦ τὸ πάει.
Ἔνας χασάπης, βλέποντας με ὕφος ὄλο μέλι,
—«Πῶ—πῶ, τὸ κρέας ἀφθονο, νὰ τῶχα στὸ τσιγκέλι!...»
Μαῦρα μαλλιά ἐβένινα, κι' ἄλλα ξανθὰ σὰν ἄχυρα
Μεράκλωσ' ὁ ζαρζαδατζῆς «καρπούζι με τὴ μάχαιρα»
—«Μωρὲ τράβα τὸ κουλό σου, ἄσε ἡσυχη τὴ γάμπα»
—«Βοήθεια, βοήθεια, μ' ἐπιασε πάλι κράμπα»
—«Ἐγὼ καλὲ σὲ κῦτταξα; Ἐσόναν τὴν ἄχαρη»
—«Ἐ ρὲ σορόπια, και σοῦ λέν πῶς χάθηκε ἡ ζάχαρη»
—«Μὴ πᾶς Ἐλένη ἀπ' ἐκεῖ, ἐρίσανε πετρέλαιο»
—«Μωρὲ ἐγὼ σ' ἐπείραξα; Σιγὰ τὸν πολυέλαιο!»
—«Τι λὲς Κική, θ' ἀρχόμαστε γιὰ μάνιο κάθε σχόλη»
—«Ἄ νὰ χαθῆς παληάνθρωπε, μοῦ τάραξες τὸ μπόλι»

☉ ☉ ☉

Ἐκεῖ λοιπὸν στὴ θάλασσα, περῶ ἡ μέρα φῖνα
Ἀροσιὰ και γλέντι σίγουρο, ἄς καίγει' ἡ Ἀθήνα
Μπορεῖς ἐκεῖ νὰ ξεχαστῆς ἴσαμε τὸν χειμῶνα.
Πηγαίνεις λίγο γιὰ μαμμὴ και γίνεσαι λεχάνα....

Ε. ΠΑΠ.

ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ

γιὰ τὴ διάδοση

τοῦ περιοδικοῦ μας

Στέλνετέ μας τακτικὰ ἀνταποκρίσεις

ταῖα ἡμέρα, πού τὴν ἐκάλεσε κοντά του ὁ Κύριος. Τὸ
ὄνομά της ἐγράφη με χρυσὰ και ἀνεξίτηλα γράμματα
στὴν ἱστορία τῶν ἡρώων τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης και
εἰδικώτερα τοῦ ὑψηλοῦ νοσοκομειακοῦ ἔργου.

ΤΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΧΑ Η ΤΕΧΝΗ;

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ ΜΕ ΠΟΛΥ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ

Έκανα προχθές τη βόλτα μου στο Ζάππειο, κι άφου κουράστηκα, κάθησα σ' ένα από τα διπλά παγκάκια για ν' απολαύσω για λίγο τὸ βραδυνὸ μελετάκι, πού με δροσίζε κάπως.

Ήταν ὥρα για ρεμβασμους. Μά, πού νά βρω ἡσυχία; Δίπλα μου ἤρθαν και κάθησαν δυὸ νεαροὶ πού συζητοῦσαν σὲ ζωηρὸ τόνο. Ἀπὸ τὰ πρῶτα λόγια τους κατάλαβα, πὼς θάταν σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν. Ὑποψήφιοι ζωγράφοι δηλ. ἢ γλύπται.

«—Μά τέχνη τὸ λές αὐτὸ ἢ ἀρλοῦμπες;»

«—Ἐ! εἶσαι ἀνυπόφορος. Μόνος σου δὲ θαύμασες τὴν ἀρμονία χρωμάτων, τὴν ἀπαλότητα τῶν τόνων και τώρα τὰ ξεχνᾷς ὅλ' αὐτά;»

«—Ναί, παιδί μου, μὰ ἄλλο τὰ χρώματα, ἄλλο ἢ γενικὴ ἰδέα, ἄλλο ἢ ἐμπνευσις, κι' ἄλλο ἢ ἔκφρασις ὄλων αὐτῶν ἢ μᾶλλον ὁ τρόπος ἔκφρασεως, ἤθελα νὰ πῶ. Πρέπει νὰ δίνωμε στὸν κόσμο κάτι πού νὰ τὸ νοιώθῃ ἀπόλυτα. Δὲν εἶναι τέχνη ἐκεῖνο πού δὲν ἀρέσει στὸν πολὺν κόσμο, εἶναι κάτι ἄλλο. »

«—Μωρὲ τί μοῦ λές; ὥστε δὲν εἶναι τέχνη ὁ ἔξπρεσιονισμὸς, οὔτε ὁ ἐμπρεσιονισμὸς, οὔτε ὁ φουτουρισμὸς; Τότε τί εἶναι; Τίποτα; Και ποῖος σοῦ εἶπε, ὅτι ὁ κόσμος, ὁ πολὺς κόσμος, εἶναι ἄξιος για νὰ νοιώσῃ ἀπὸ τέχνη; Τί μᾶς ἐνδιαφέρει για τὴ μάζα, για κείνο τὸ πλῆθος πού ζεῖ, ἐργάζεται, διασκεδάζει, διαβάζει, βλέπει, μὰ δὲν νοιώθει ἀπὸ τίποτα; Ἦταν, εἶναι και θὰ εἶναι πάντα, ἡ ἀκατέργαστη ὕλη, πού ποτέ της δὲν μπορεῖ νὰ καλλιεργηθῇ, ν' ἀνέβῃ κάπως ψηλότερα... Ἡ τέχνη εἶναι, και θὰ μείνῃ πάντα, για τοὺς λίγους, τοὺς ἐκλεκτοὺς. Τὰ ἄλλα πλήθη μένουν αἰῶνες πίσω, κι' οὔτε πρόκειται ν' ἀνανήσουν ποτέ!»

«—Φοβερὰ ἐγωιστής, ἀλλὰ και ἀνυπόφορα ὕλιστής! Κρίμα πού μᾶς παριστάνεις και τὸν ἄνθρωπο μὲ μέλλον. Πού εἶναι ἡ ἀγάπη σου για τὴν πατρίδα σου; Τί ἔχεις προσφέρει στὸν τομέα σου για τοὺς συνανθρώπους σου, για τοὺς πατριῶτες σου, τέλος πάντων; Πὼς νομίζεις, ὅτι θὰ ἐξυψωθοῦν αὐτὰ τὰ «πλήθη», για τὰ ὅποια μιᾶς μὲ τόση περιφρόνησι; Και τί ὠραιότερο ἀπὸ τὸ νὰ τοὺς παρουσιάσῃς ἕνα καλλιτέχνημα, ἕνα λογοτεχνικὸ, ἔστω, ἔργο, πού ν' ἀρέσῃ σ' ὄλους και νὰ μείνῃ χρόνια, αἰῶνες, ἀξέχαστο.

Ἀλλὰ βέβαια τὸ ἀπλὸ εἶναι και δύσκολο. Και τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ἔργα διακρίνονται για τὴν θεϊκὴ τους ἀπλότητα, ποῖος, ὅμως, νεώτερος βρέθηκενὰ τοὺς φθάσει; Ἔστω; νὰ τοὺς μιμηθῇ...»

Σηκώθηκα νὰ φύγω. Εἶχε περάσει ἡ ὥρα, κι' εἶχα ὑπηρεσία τὴν ἐπομένη πρωί—πρωί. Ἄλλως τε ἤξερα, πὼς δὲν θὰ συμφωνοῦσαν ποτέ τους οἱ νεαροὶ αὐτοί. Φαινότανε φίλοι ἀντιπροσώπευαν, ὅμως, δυὸ ἀντίθετες κατευθύνσεις στὴν τέχνη. Και νομίζω πὼς μόνο αὐτὲς οἱ δυὸ ὑπάρχουν.

Ἀκούει κανεὶς χίλια δυὸ ὀνόματα: Κυβισμὸς, φουτουρισμὸς, ἔξπρεσιονισμὸς κλπ. κλπ. Μὰ ὅλα αὐτὰ μαζί ἀντιπροσωπεύουν, πάντα κατὰ τὴν γνώμη

μου, τὶς πιὸ ἀρρωστημένες τάσεις τῆς ἐποχῆς μας. Μὲ μιὰ μόνο λέξι θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τοὺς χαρακτηρίσῃ σωστά. Τὴν ἄκουσα πρὶν λίγες μέρες ἀπὸ ἕνα φίλο μου. «Πρόκειται, μοῦ εἶπε, για τὴν ἀκαταλαβίστικη τεχνοτροπία!» Και δὲν εἶχε ἄδικο. Χρόνια τώρα προσπαθοῦν με τοὺς ἔξωφρενισμοὺς των νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολλῶν. Τοῦ κάκου ὅμως. Δὲν τοὺς προσέχει κανεὶς ἄλλος, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα μικρὸ κύκλο ἡλιθίων ἀνθρώπων, πού, ἀπὸ ἀγάπη τάχα πρὸς τὴν πρόοδο, τοὺς ἀκολουθοῦν και τοὺς χειροκροτοῦν.

Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, τὸ «ἀκατέργαστο πλῆθος», ἀγαποῦμε τὰ ἀπλᾶ, ἀλλὰ και ὑπέροχα ἔργα τῆς ἀρχαιότητος, τὰ ἔργα τῶν νέων Ἑλλήνων ζωγράφων, πού ἀπεικονίζουν ὅλη τὴ ζωτάνια τῶν ἑλληνικῶν τοπειῶν. Θέλωμε ἕνα ὠραῖο ζωγραφικὸ πίνακα, ἕνα τραγουδάκι ἀπλό, ἕνα διηγηματάκι, ἕνα ποίημα μὲ ὠραῖα λόγια. Κάτι πού νὰ νοιώθῃ ὁ καθένας μας.

Θάταν, ὅμως, παρὰλειψις ἂν δὲν σᾶς παρουσιαζα σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα «ἀριστοτεχνήματα» τῆς «ἀκαταλαβίστικης» αὐτῆς τέχνης. Διαβᾶστε το:

ΘΑΤΑΝ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΑΓΜΑ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΑΜΕ

Θάταν μεγάλο πράγμα νὰ πεθαίναμε
Ἔτσι μὲ δυὸ καλάμιες ἀνοιξῆς
Μὲ γλάρος για μαλλιά.

Θάταν μεγάλο πράγμα νὰ πεθαίναμε
Μ' ἕνα φιλι ἀπὸ θάλασσα
Μὲ μιὰ καρδιά ἀπὸ προσευχῆς συντρόφων
Μ' ἕνα θάνατο μικροῦ παιδιοῦ.

Ἐνας ἥλιος παράξενος μ' ἀναφυλλητὰ
Ραντίζει τὴν δέσηί μας σήμερα
—Φέγγος χλωμὸ τῆς κουρασμένης ὕσης

Σάλπιγγες ὀρίζουν τὸν ἕπνο μας
Μ' ἕνα ὄνειρο ἀπὸ ὄρματα
Κι' ἀσειανῆς φωλιῆς
Σάλπιγγες ἔστουλίγουν στὴ νύχτα μας
Τρόμο, θουη και θλίψη

Ἀλήθεια,
θάταν μεγάλο πράγμα νὰ πεθαίναμε.

Αὐτὸ ἦταν. Καταλάβατε τίποτα; Οὔτε κι' ἐγώ. Δὲν θὰ πιστεύετε, βέβαια, πὼς μπορεῖ νὰ δημοσιεύθῃκε πουθενά. Κι' ὅμως, τὸ εἶδα στὸ πολυτελέστερο ἑλληνικὸ λογοτεχνικὸ περιοδικὸ. Στὸ φύλλο τοῦ Ἰουλίου, σελὶς 210. Ἄς μὴ πῶ τ' ὄνομα τοῦ περιοδικοῦ, ἀπὸ «συναδελφικὴ» ἀλληλεγγύη!

Κυτᾶξτε και τὰ ποιηματάκια πού δημοσιεύομε στὸ σημερινὸ μας φύλλο. Κάντε μιὰ σύγκρισι και... πᾶρτε θέσι. Εἶτε στὸ στρατοπέδὸ μας. τῶν ἀπλῶν και ταπεινῶν, εἶτε στοὺς φίλους μας... «ἀκαταλαβίστες», πού ἔχουν τὸ μονοπώλιο τῆς τέχνης...

Γεῖά σας για τὸν ἄλλο μῆνα.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

Συνεχίζουμε και σ' αυτό το φύλλο τις ερωτήσεις μας. Έπαναλαμβάνομεν, ότι από τις διδόμενες απαντήσεις μπορεί να είναι ή μιὰ σωστή ή οι δύο ή οι τρείς. Προσέξτε, λοιπόν, γιά να μη πέσετε έξω!...

1) Τί είναι ή ΣΠΙΝΑΛΟΓΚΑ;

- α. Είδος ψαριού με δξύ ρύγχος.
- β. Άγριο πουλί που μοιάζει με μπεκάτσα.
- γ. Νησίς τής Κρήτης.

2) Ποιός είπε τό «ΟΥΚ ΑΝ ΛΑΒΗΣ παρά του μη έχοντος»;

- α. Ο Μένιππος, κυνικός φιλόσοφος του Γ' π. Χ. αιώνας.
- β. Ο Δημοσθένης εις ένα των φιλιππικών του.
- γ. Ο Χριστός εις μιαν των παραβολών του.

3) Τί είναι ό ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ;

- α. Δικαστικός λειτουργός επί Βυζαντινής εποχής.
- β. Ο πρώτος των αξιωματούχων μιας επισκοπής.
- γ. Τιτλοϋχος έντεταλμένος επί των οικονομικών ζητημάτων μιας αρχιεπισκοπής.

4) Τί είναι ή ΠΑΤΑΓΟΝΙΑ;

α. Μυθική χώρα, ή όποία, όμοϋ με την Άτλαντίδα, άποτελοϋν εισέτι ζήτημα, άν ύπηρεζαν ποτέ ή όχι.

β. Περιοχή τής Βορείου Άλάσκας, κατοικουμένη υπό Έσκιμώων.

γ. Χώρα τής Νοτίου Άμερικης κατοικουμένη υπό λίαν ύψηλοσώμων (θαγενών).

5. Τί θά πη «ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ»;

- α. Ποτέ δέν είναι άργά.
- β. Τίποτε δέν είναι άρκετόν στον άνθρωπο (δηλ. όσα κι' άν άποκτήση κανείς, μένει άχόρταγος).
- γ. Κάτι περιπου με τό «πάν μέτρον άριστον».

6) Τί σάς θυμίζει τό όνομα ΜΕΛΕΑΓΡΙΣ;

- α. Διάσημον έταίραν τής αρχαιότητας.
- β. Οικόσιτον ζώον.
- γ. Άγριον μικρόν θυλαστικόν παραπλήσιον με την νυφίτσα.

7) Ποιός ήταν ό ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ;

- α. Φιλόδοξος στρατηγός των Σπαρτιατών, έλθών τελικώς εις συνεννόησιν με τους Πέρσας.
- β. Κυνικός Φιλόσοφος, από τους πρώτους όπαδούς του Άντισθένου.
- γ. Άθηναίος πολιτικός μεταγενέστερος του Περικλέους.

8) Ποιός είπε τό:

«Γιά δές καιρό που διάλεξε
ό χάρος να με πάρη.
Τώρα π' άνθίζουν τα κλαδιά
και βγάξ' ή γής χορτάρι»;

- α. Ο Ρήγας Φερραίος την ώρα που πέθαινε.
- β. Ο Άθανάσιος Διάκος.
- γ. Ο Ύψηλάντης.

9) Ποϋ είναι ή ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΙΣ;

α. Στο Νομό Λασηθίου. β. Στο Νομό Φθιωτιδοφωκίδος. γ. Στο Νομό Καβάλας.

10) Τί έννοσϋμε με τη λέξι ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ;

- α. Αρχαίαν πόλιν, επί τής όποίας έκτίσθη ή Κων)πολις.
- β. Περιληπτικώς τον Βυζαντινόν πολιτισμόν.
- γ. Την Βυζαντινήν αυτοκρατοριαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 20 ΦΥΛΛΟΥ

1) Τί είναι τό ΤΡΙΚΑΝΤΟ;

(γ) Είναι καπέλλο «τρικώχον» (που τό φοροϋσαν πριν από μερικούς αιώνας) ή δίκωχον (που τό φοροϋν σήμερα με την έπίσημο στολή τους οι άξιωματικοί του Ναυτικού και οι διπλωμάτες). Η λέξις παράγεται από την Ιταλική Τρι—canto. Τρι=τρείς canto=γωνία, κώχη).

2) Τί είναι τό ΜΠΕΝΕΛΟΥΞ;

(γ) Τελωνιακή ένωσις των κρατών του Βελγίου, τής Όλλανδίας και του Λουξεμβούργου. Η λέξις παράγεται από τά αρχικά γράμματα των κρατών τής Ένώσεως (ΒΕ—Igium, ΝΕ—derland LUX—emburg). Άργότερον ή ένωσις αυτή έπεξετάθη.

3) Τί είναι τό ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝ μέλος;

(β) Έκείνο που κατοικεί εις άλλον τόπον και επικοινωνεί δι' έπιστολών με την όργάνωσίν του.

4) Ποϋ είναι ή ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ;

(α) Στην Πελοπόννησο. Είναι πρωτεύουσα τής έπαρχίας Γορτυνίας του Νομού Άρκαδίας. Πνευματικόν κέντρον κατά την πρό τής έπαναστάσεως του 1821 έποχήν, όποτε διέθετε και πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην καταστραφείσαν σχεδόν τελειώςκατά την επανάστασιν.

5) Ποιός είπε τό «ΠΑΤΑΞΟΝΜΕΝ, ΑΚΟΥΣΟΝ ΔΕ»;

(β) Ο Θεμιστοκλής άπευθυνόμενος προς τον Στόλαρχον των Έλληνικών Δυνάμεων Εϋρυβιάδην πρό τής Ναυμαχίας τής Σαλαμίνας.

6) Τί είναι ή ΛΙΜΑ;

(α) Έργαλείον. (β) Λέξις τής Νεοελληνικής [«Και μάς άρχισε μιá λιμα!...»] (γ) Πρωτεύουσα του Περού.

7) Πόσες πόλεις στον κόσμο έχουν τό όνομα ΑΘΗΝΑΙ;

(γ) Έκτός τής πρωτεύουσής τής Έλλάδος ύπάρχει και παρά τον Έλλήσποντον πόλις με τό όνομα Άθήναι (τουρκιστή Atene). Επίσης εις την Άμερικήν 14 πόλεις έχουν τό όνομα Άθήναι

8) Τί είναι τό ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ;

(β) Άλχημιστική λέξις σημαίνουσα ουσίαν δυναμένην να μεταβάλλη άγενή μετάλλα εις χρύσόν. Προέρχεται από την άραβικήν γλώσσαν (έλ άκσίρ=ή ουσία).

9) Τί είναι ή ΑΡΟΚΑΡΙΑ;

(α) Είδος κωνοφόρου δένδρου που μοιάζει με τό έλατο και καλλιεργείται στους κήπους.

10) Τί είναι ή ΜΙΜΟΖΑ;

(γ) Λουλουδι όμώνύμου φυτού. Παρουσιάζει την έξής παράξενη ιδιότητα: άμα πλησιάση κανείς τό χέρι του στο άνθος τής Μιμόζας, την βλέπει να μαραίνεται προς στιγμήν και να κλείνη τά πέταλά της. Γι' αυτού λέγεται και «μη μου άπτου»

ΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ

ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΡΟΥ

Τοῦ Στρατ. Διαβιβ ΒΙΔΑΛΗ ΠΕΤΡΟΥ

Στὰ νοτιοανατολικά τοῦ ἄλλοτε ἐμπορικωτάτου λιμένος τῆς Σύρου ὀρθώνουν τὸ παράστημά τους μία σειρά ἀπὸ κτίρια, τῶν ὁποίων ἡ μεγαλοπρέπεια ἐπιβάλλεται ἀμέσως στὸν κάθε ταξιδιώτη, ποὺ εἰσέρχεται στὸν λιμένα. Εἶναι ἡ Σχολὴ Ἐφεδρῶν Ἀξιῶν Σύρου.

Στὴν Σχολὴν αὐτὴν φοιτοῦν, κατὰ σειράς, νέοι μορφωμένοι καὶ μὲ ἀκράδαντον πίστιν στὰ ἱερά τῆς Πατρίδος. Μὲ σύστημα, πειθαρχίαν, ὑπὸ τὴν φωτεινὴν καθοδήγησιν τοῦ Διοικητοῦ Ταξιάρχου κ. Καρδάρᾳ Κωνσταντίνου καὶ τὴν στοργικὴν μέριμναν ἀπολύτως κατηρτισμένων ἐκπαιδευτῶν Ἀξιῶν, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, τὰ νέα βλαστάρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἀποκοτοῦν ρώμην σωματικὴν καὶ ψυχικὴν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν μετέπειτα ὑπηρεσίαν των.

Οἱ μαθηταὶ διδάσκονται τὴν τέχνην τοῦ πολέμου. Καὶ ἡ τέχνη αὐτὴ σήμερον εἶναι πολυσύνθετος. Τὸ Ὅπλον τῶν Διαβίσεων ἔχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν μαθημάτων. Εἶναι Ὅπλον νεαρόν, Ὅπλον μὲ ὑποσχέσεις, Ὅπλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται βασικὰς ἐλπίδας ἡ στρατιωτικὴ ἡγεσία μας διὰ τὸν πόλεμον τοῦ μέλλοντος. Ὁ πόλεμος κατὰ τῶν Σλαυκομμουνιστῶν ἀπέδειξε ἤδη τὴν συμβολὴν τῶν Δίσεων στὸν ἀγῶνα. Εἶναι τὸ Ὅπλον ἐκεῖνο, ποὺ ἂν λείψῃ, οὐδεμία ἐπιχειρήσις θὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ. Εἶναι ἀκριβῶς τὸ «δεξὶ χέρι» τοῦ Πεζικοῦ.

Στὴν Σχολὴν μας αἱ ὥραι, αἵτινες διατίθενται ἐβδομαδιαίως διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Διαβίσεων, τηροῦνται ἀπολύτως, μὲ εὐλάβειαν, μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς, διότι οἱ ἐκπαιδευόμενοι ἐπιδεικνύουν πραγματικὸν ζῆλον καὶ ἀνάλογον ἐπιμονήν. Διδάσκονται ἰδίως τὴν σύνθεσιν τῶν Διαβίσεων Ταγμάτων Πεζικοῦ, διότι τοῦτο εἶναι τὸ Ὅπλον διὰ τὸ ὁποῖον κυρίως προορίζονται. Δὲν εἶναι ὅμως ὀλίγοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑποβάλλουν συμπληρωματικὰς ἐρωτήσεις στὸν ἐκπαιδευτὴν Ὑπὸ γὺν κ. Βρανᾶν, ὅστις δὲν δύναται παρὰ νὰ ἰκανοποιῇ τὴν δικαιολογημένην αὐτὴν περιέργειάν των. Μανθάνουν τὸν χειρισμὸν διαφόρων ἀσυρμάτων, τοὺς τύπους καὶ τὴν χρῆσιν τῶν στρατιωτικῶν τηλεφῶνων, χωρὶς νὰ παραλείπωνται οἱ κανόνες ἐκμεταλλεύσεως κατὰ τὴν διαβίβασιν σημάτων, ὡς καὶ οἱ κανόνες ἀσφαλείας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ «Ἠχὴ τῶν Διαβίσεων» ἐγίνε κυριολεκτικῶς ἀνάρπαστος μὲ τὴν καινούργιαν τῆς ἐμφάνισιν.

Εἰς ἰδιαιτέραν αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς στεγάζεται τὸ Μουσεῖον μας. Καὶ εἶναι γενικὴ ἡ γνώμη, πὺς ἡ πτέρυξ τῶν Διαβίσεων εἶναι πλουσιωτάτη ἀπὸ ἀπόψεως ὀλικοῦ καὶ ἐξαιρετικὴ ἀπὸ ἀπόψεως καλαισθησίας. Τηλεφωνικοὶ πίνακες, τηλεφῶνα ὄλων τῶν τύπων, στοιχεῖα, ἀσύρματοι, μηχαναὶ φορτίσεως, παρελκόμενα ἐνσυρμάτων καὶ ἀσυρμάτων μέσων εἶναι τοποθετημένα μὲ μεγάλην τάξιν καὶ ἐπιμέλειαν. Χωρὶς τὰ κατεσκευάσθη ἐπὶ τῆς ἀμμου ἀναπαράστασις τῶν

ὑπηρεσιῶν Διαβίσεων ἐν ὑπαίθρῳ. Ἐκεῖ, μὲ τέχνην πραγματικὴν, διακρίνονται αἱ ἐγκαταστάσεις ἐνὸς προτύπου γραφείου Διαβίσεων, σταθμῶν ἀσυρμάτων καὶ κυρίως γραμμῶν ἐπὶ στήλων καὶ ἐρπουσῶν. Πρόκειται περὶ ἀληθινοῦ κομψοτεχνήματος. Τὴν πτέρυγα συμπληρῶνει καὶ ἓνας μικροσκοπικὸς δέκτης ἀπὸ γαληνήτην.

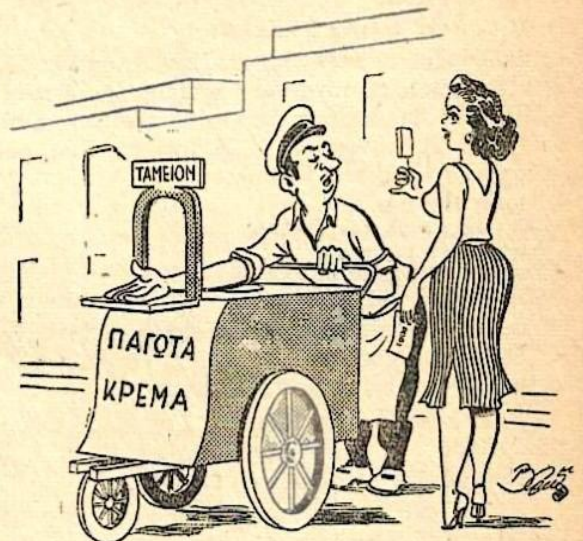
Ὅταν μία σειρά μαθητῶν περατώσῃ τὴν φοίτησιν, στὸ γήπεδον τῆς Σχολῆς λαμβάνει χώραν μία ἐπίδειξις ἐνώπιον ἐπισήμων. Ἐνθυμούμαι τὴν τελευταίαν.

«— Ἐγκαταστάται Γραμμῶν εἰς τὰς θέσεις σας!» Ἀκούσθηκε τὸ παράγγελμα. Καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου εὐρίσκετο ἡ τηλεφωνικὸς πίναξ οἱ μαθηταὶ ἐγκαταστάται ἐσπευδαν πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις μὲ τὴν ἀτρακτον καλωδίου ἀνὰ χεῖρας, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας ὄλων. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐχειροκροτήθησαν οἱ μαθηταὶ ἀσυρματισταί, οἱ μαθηταὶ τηλεφωνηταί, οἱ σηματοδοταὶ κτλ.

Ἡ τελετὴ αὐτὴ στεφανώνει τὴν ἐκπαίδευσιν κάθε σειράς μαθητῶν καὶ οἱ δόκιμοι πλέον ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ εἶναι πανέτοιμοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν κάθε δυσκολίας, ποὺ θὰ τοὺς παρουσιασθῇ καθ' ὅν χρόνον θὰ ὑπηρετοῦν τὴν Πατρίδα.

Ὅταν φεύγουν ἡ χαρὰ εἶναι ζυγαρισμένη στὰ πρόσωπα τῶν ἐκπαιδευτῶν των, γιὰτὶ νοιώθουν πὺς χάρισαν μιὰ νέα ἀκόμη σειρά ἐπιλέκτων στελεχῶν στὸ Στρατὸ μας.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

—Στὸ Ταμεῖον, παρακαλῶ!

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ*

Ἡ ἀνάπτυξις πού ἔλαβε τὸ Ὀπλον τῶν Διαβιβάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα κατορθώματα τῆς Βρετανικῆς ἀποστολῆς. Μετρημένοι στὰ δάκτυλα ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ καὶ λίγοι ἄνδρες, φτωχὰ ἐκπαιδευμένοι, ἀπετέλεσαν, τὸν Μάρτιον τοῦ 1945, τὸν πρῶτο πυρῆνα τῶν Ἑλληνικῶν Διαβιβάσεων. Σήμερα τὸ Ὀπλον ἀριθμεῖ 300 ἀξιωματικούς καὶ 7.000 ἄνδρες περίπου.

Ὅταν ἡ ἀποστολὴ ἄρχισε τὸ ἔργο της, τὸ ἐκπαιδευτικὸ ὕλικό ἔλειπε παντελῶς.

Γιὰ τὴν κάλυψι τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ἔγιναν δάνεια ἀπὸ τὶς βρετανικὰς μονάδας, πού εἶχαν ἔλθει στὴν Ἑλλάδα καὶ μιὰ ποσότης ἐξευρέθη ἀπὸ μιὰ ἐκφόρτωσι διασωθέντος ὕλικου, πού εἶνε στὸν Πειραιᾶ.

Τὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς γερμανικῆς κατοχῆς καὶ τῆς γενικῆς ἀποσυνθέσεως, πού βασιλευε τότε στὴν Ἑλλάδα. Στὴν ἴδια κατάστασι βρισκόνταν οἱ τηλεφωνικὲς καὶ ἀσύρματες ἐπικοινωνίες σ' ὅλοκληρὴ τὴ χώρα. Οἱ Βρετανικὲς μονάδες διαβιβάσεων ἐγκατέστησαν τηλεφωνικὰς γραμμὰς μεταξὺ Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν ὅπως καὶ ἄλλες μικρότερας σημασίας. Σὺν τῷ χρόνῳ χρησιμοποιήθηκαν τὰ βρετανικὰ Κάρριερ, καθὼς καὶ τὰ τηλέτυπα. Τέλος ἀποκατεστάθησαν οἱ ἐπικοινωνίες μὲ τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, χάρις σὲ πομποὺς ἀσύρματου ἀμερικανικῆς προελεύσεως, πού ἦταν ἤδη ἐν χρῆσει στὸν Ἀγγλικὸ στρατό.

Τὸ Τμήμα τῶν Διαβιβάσεων τῆς βρετανικῆς ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι συγκροτήθηκε τὸ 1945. Τὰ καθήκοντά του ἦταν ἐξαιρετικῶς βαρεῖα, ἂν καὶ πρέπει νὰ λεχθῆ, ὅτι ἡ ζωηρότης καὶ ἡ ἐμφυτος οὐξύνοια τοῦ Ἑλληνος, καθὼς καὶ ἡ ἰκανότης του νὰ προσαρμόζεται ταχύτατα σὲ κάθε νέα ἐργασία, ἦταν παράγοντες ἐνθαρρυντικοί. Οἱ ἰκανότητες αὐτὲς, μαζὺ μὲ τὴν πείρα καὶ τὴν προνοητικότητα τῶν ἀγγλῶν ἐκπαιδευτῶν, ἄρχισαν σύντομα νὰ ἀποδίδουν τοὺς πρώτους τῶν καρπούς. Ὅταν τὸ 1946 ἡ δράσις τῶν συμμοριτῶν ἄρχισε ν' ἀποτελεῖ ἐθνικὸ κίνδυνον καὶ τὸ ὕλικό ἐφθανε στὴν Ἑλλάδα σὲ μεγάλες ποσότητες, τὸ νεαρὸ Ὀπλο τῶν Ἑλληνικῶν Διαβιβάσεων κατῶρθωσε ν' ἀνταποκριθῆ στὰ κυριώτερα καθήκοντά του, νὰ ἐξασφαλίσῃ, δηλαδὴ, τὶς ἐπικοινωνίες τοῦ στρατοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1948 ἄρχισε νὰ φθάνη στὴν Ἑλλάδα ἀμερικανικὸ ὕλικό καὶ ἀμερικανοὶ ἐκπαιδευταί. Οἱ διαβιβάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔλα-

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ

Στρατ. ΦΡΑΝΤΖΗ Α.

βαν τότε τὴν μορφή μιᾶς ὑπηρεσίας ἄριστα ὀργανωμένης. Σ' ἕνα πολυάσχολο στρατηγεῖο θὰ μπορούσε νὰ δῆ κανεὶς σειρὰς ἀπὸ μοντέρνους ἀσύρματους νὰ ἐργάζωνται μὲ σύστημα χειρισμοῦ ἐξ ἀποστάσεως (REMOTE CONTROL), γραφεῖα καταχωρήσεως μὲ 1000 σήματα τὴν ἡμέρα καὶ μιὰ ὑπηρεσία ἐπίπλων, μεταφέρουσαν 3.000 δέματα τὴν ἡμέρα.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς χρησιμοποιουμένους σταθμοὺς, πού ἀξίζει νὰ μνημονευθῆ ἔδω, εἶναι ὁ βρετανικὸς ἀσύρματος Νο 22. Αὐτὸ τὸ μικρὸ μηχανήμα παρουσιάζει μεγάλη ἀντοχὴ καὶ ἔχει ἐμβέλεια 10 μιλίων στὴ ραδιοτηλεφωνία καὶ 20 μιλίων στὴ ραδιοτηλεγραφία.

Γιὰ τὸν ἀσύρματο αὐτὸν ἔλεγε χαρακτηριστικὰ ἕνας ἑλλήν στρατιώτης: «Ὅταν τὸ μουλᾶρι μαζὶ μὲ τὸν ἀσύρματο γκρεμισθοῦν σ' ἕνα βάραθρον, τὸ μουλᾶρι ψοφᾷ, ὁ ἀσύρματος, ὅμως, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται!».

Οἱ συμμοριτὲς δὲν ἄργησαν ν' ἀντιληφθοῦν τὴν ἀποδοτικότητά αὐτοῦ τοῦ ἀσύρματου καὶ πολλὰς φορὰς προσεπάθησαν ν' ἀρπάξουν τοιοῦτος σταθμοὺς.

Μερικὲς φορὰς τὸ κατῶρθωσαν. Ἐπεχείρησαν τότε νὰ μποῦν σὲ δίκτυα ἀσύρματου τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ γιὰ ν' ἀποσπάσουν πληροφορίας. Ὁ κίνδυνος, ὅμως, ἀπεφεύχθη χάρις σὲ εἰδικὸς χειριστὰς πού εἶχαν ἐκπαιδευθῆ ἀκριβῶς γι' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις.

Πολλοὶ δεσμοὶ ἀνεπτύχθησαν μεταξὺ ἀγγλῶν καὶ ἐλλήνων διαβιβαστῶν.

Ὁ κοινὴ ἀποστολὴ, οἱ κοινοὶ κίνδυνοι καὶ ἡ κοινὴ ἀπόφασις νὰ διατηρήσουν τὶς ἐπικοινωνίες παρ' ὅλες τὶς ἀντίξοες περιστάσεις, ἦταν σοβαροὶ λόγοι γιὰ νὰ ὑπερνηκθοῦν τὰ πρῶτα ἐμπόδια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ἡ διαφορὰ τῆς γλώσσας. Χάρις, ὅμως, στὶς χειρονομίες τῶν ἐλλήνων καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ βρετανοῦ στρατιώτου νὰ κατορθῶνῃ νὰ συνεννοῆται ὅπουδήποτε καὶ ἂν βρεθῆ, ὑπερνηκῆθηκε κι' αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἐμπόδιο.

Τὸ Ὀπλο τῶν διαβιβάσεων τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἔχει τώρα τριῶν ἐτῶν πείρα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν.

Ἡ βρετανικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολὴ ἔχει μειωθῆ καὶ οἱ βρετανοὶ διαβιβασταὶ στὴν Ἑλλάδα σύντομα θὰ εἶναι λιγώτεροι ἀπὸ τὸ δέκατο τῆς δυνάμεως, πού εἶχαν ἄλλοτε. Τὰ θεμέλια, ὅμως, μῆκαν καὶ τὸ σίτι κτίσθηκε. Τὸ μόνο πού ὑπολείπεται εἶναι νὰ τὸ συντηρῆ κανεὶς καὶ νὰ τὸ συγχρονίσῃ.

* Τὸ παρὸν ἄρθρον δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ THE WIRE, ὄργανο τῶν Βασιλικῶν Διαβιβάσεων τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Η ΟΜΠΡΕΛΛΑ - ΚΕΙΜΗΛΙΟ

Ένας ἐπαρχιώτης ἦρθε στὴν Ἀθήνα, κουβαλώντας μαζί του μιὰ μεγάλη ὀμπρέλλα, πατρικὸ του κειμήλιο. Ἡ ὀμπρέλλα ἦτανε τόσο πολύτιμη γι' αὐτόν, πού δὲν ἐννοοῦσε οὔτε στιγμή νὰ τὴν ἀποχωρισθῆ. Στὰ μουσεῖα ἐπῆγαινε, ἡ ὀμπρέλλα μαζί. Στὸ Θέατρο ἐπῆγαινε, ἡ ὀμπρέλλα ἀχώριστος σύντροφος. Ἀδιάφορο ἂν ἔβρεχε ἢ ἂν ἦταν λιακάδα.

Ἦρθε ἡ μέρα πού θάφευγε μὲ τὸ σιδηρόδρομο γιὰ τὴν πατρίδα του. Ἐφτασε καθυστερημένος στὸ σταθμὸ καί, λίγο προτοῦ ξεκινήσῃ τὸ τραῖνο, διεπίστωσε μὲ ἀπελπισία, ὅτι εἶχε ξεχάσει τὴν ὀμπρέλλα στὸ ξενοδοχεῖο. Ὁ θυρωρὸς παραξευέντηκε.

—Γιατί γυρίσατε; Ἀναβάλατε τὸ ταξεῖδι;

—Ἄς τα φίλε μου. Ξέχασα στὸ δωμάτιο τὴν ὀμπρέλλα μου, κι' εἶναι κληρονομικὸ κειμήλιο.

—Μὴν ἀνησυχῆτε, τὸ δωμάτιό σας δὲν ἔμεινε καθόλου ἄδειο. Μόλις ἐφύγατε τὸ δώσαμε σ' ἕνα ζευγάρι νεονύμφων, οἱ ὁποῖοι μάλιστα εἶναι ἀπὸ τὴν ἐπαρχία σας.

—Τότε θὰ πάω μόνος μου νὰ τὴν πάρω, γιὰ νὰ τοὺς δῶ κιόλας.

Ἀνέβηκε τὴ σκάλα, κι' ὅταν ἔφτασε κοντὰ στὴν πόρτα, στάθηκε γιὰ λίγο διστακτικὰ, σκεφτόμενος πῶς ἔπρεπε νὰ φερθῆ. Ἐπαρχιώτης ἦταν ὁ ἄνθρωπος καὶ νεόνυμφοι μέσα στὸ δωμάτιο.

Ὅπως στεκότανε, ὁμως, ἀκουσε τὸν ἐξῆς διάλογο, πού τὸν ἀνησύχησε.

- Τίνος εἶναι τὰ ματάκια;
- Τῆς Μαρτίτσας σου χρυσέ μου.
- Τίνος εἶναι τὰ χειλάκια;
- Τοῦ Γιαννάκη σου ἀγάπη μου.

Τότε ὁ φίλος μας κτυπάει διακριτικὰ τὴν πόρτα καὶ μὲ ὕφος γεμάτο ἀνησυχία φωνάζει:

—Συγγνώμην. Ὅταν φτάσετε στὴν ὀμπρέλλα εἶναι δική μου.

Ε. ΠΑΠΟΥΤΗΣ

ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ!..

—Γιὰ δὲς καιρὸ πού διάλεξε ὁ χάρος νὰ μὲ πάρῃ, τώρα π' ἀνθίζουσι τὰ κλαδιά καὶ βγάλ' ἡ γῆς χορτάρι

Βιταμίν

ΠΟΣΟΙ ΤΟΥ ΥΠΗΡΑ
Τοῦ **Ε. Παπουτοῦ**

Νάτανε νὰ
Νὰ ἔσπαγε
Καὶ ὁ θαλάσσιος
Νὰ μὴ στα...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΙΝΑΛΑ

- Νάμουνα πάντα πρῶτος στὸ καζάνι γιὰ [λαδιά.
- Καὶ πρῶτος γιὰ περισσεύματα εἰς τὴ γραμ- [μὴ νὰ φτάνω.
- Νὰ εἶχα μύτη σὰν ραντάρ ν' ἀρπάξω [μυρωδιὰ.
- Νὰ τὴν τυλάνω, ἁμορφα, ποτέ νὰ μὴν [πεθάνω

Ε. Α. ΠΑΠΟΥΤΗΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Νὰ σᾶς πῶ δεσποινίς... ἂν ἀφαιρέση κανεὶς τίς ἀνοορογραφίες καὶ τὴν ἔλλειψη ση- μείων σίτιξως, θὰ βροῦν τὸ γράφι- μό σας τέλειο!!..

—Εἶδες τί κάνει τὸ μέσο μπού τὸν στείλανε ἀπὸ τὴν Μάρσαλ.

ες Τελίου

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΟΥ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

«Ένας φανταράκος περιπλανάται στον περίβολο του Κέντρου, όπου εκπαιδεύεται. Κάποια στιγμή ο 'Αϊζενχάουερ, που συχνά δέν φορεί κανένα διακριτικό, περνά δίπλα του. Ο φανταράκος τον πλησιάζει άνυποπτος:

—«Συνάδελφε μου δίνεις τή φωτιά σου;»

Ο 'Αϊζενχάουερ, που βρίσκει τή σκηνή πολύ διασκεδαστική, του δίνει φωτιά. Ο μικρός ανάβει άπαθέστατα τὸ τσιγάρο του, κι' άπομακρύνεται σφυρίζοντας. Δυὸ βήματα πιὸ κάτω τὸν προφθαίνει ἕνας φίλος του καὶ τοῦ ἐξηγεῖ, ὅτι ὁ «συνάδελφος», πὸ τοῦ ἔδωσε φωτιά, ἦταν ὁ ἴδιος ὁ 'Αϊζενχάουερ!

Τὸ «γιαννάκι» τάχει κυριολεκτικῶς χαμένα. Τρέχει σαστισμένο, προφθαίνει τὸν Στρατηγὸ, στέκεται μπροστὰ του κλαρίνο, χαιρετᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ δικαιολογηθῆ.

—«Δὲν πειράζει νεαρέ μου», τοῦ ἀπαντᾷ ὁ 'Αρχιστράτηγος. «Μόνον πρόσεξε νὰ μὴ τὸ ξαναπάθης μὲ κανένα ἀνθυπολοχαγὸ!»

Σάτιρα τῆς παληᾶς ἐποχῆς

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

«Ὡς φαίνεται τὴν πείραξα πολὺ, γιατί ἀφοῦ τῆς ζήτησα φιλι

—Εἶμαι ν ε κ ρ ἄ γιά σένα, μούπε, πλέον μὲ θυμὸν
—Βίσαι νεκρά; Λοιπὸν, τὸν τελειοτατὸν ἀσπασμόν

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

ΜΕΘΥΣΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

—Δὲν σοῦ φάνηκε πὸς ἀκούστηκε ἕνας κοτόσ 'Αγησίλας;

—Ξέρω καὶ γὼ ρὲ Παναγιώτη;

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ

Μιά μάνα κάνει νάν, τὸ νέο της μωρό, κι' ἕνας σπαθᾶτος χάνει κοντὰ της τὸν καιρό.

«—Κοιμήσου, νὰ μὴ σκάνω, καμάρι μου κρυφὸ κοιμήσου νὰ σοῦ κάνω καὶ ἄλλον ἀδελφό.»

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

—Αὐτὸ τὸ βιβλίον δὲν ἀξίζει τίποτα! Ἐφθάσα στὸ τέταρτο κεφάλαιο, κι' ἐκείνη ἀκόμα τὸν ἴδιο ἀγαπάει!

...καίτοι στις πέντε τὸ ρολόι
...παίγλα, πὸ κάνει βουητὸ
...πλάκας νάπαιζε κομπολόι
...ποτέ μου τὸ ροχαλητὸ.

Βλῆς

...βούλα μου. Αὐτὸν τὸν κάου—
...αμερικῆ, ἔλασι τοῦ σχεδίου

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΥΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ἀνακεφαλαίωσις προηγουμένων. Στά δύο πρώτα μαθήματα εξέτασαμε πῶς ὁ ἄνθρωπος τελειοποίησε θαυμάσια τὰ μέσα ἐπικοινωνίας. Εἶδαμε ὅτι ἡ ἐξέλιξις μᾶς ἔφερε διαδοχικὰ ἀπὸ τὰ ἡχητικὰ εἰς τὰ ὀπτικὰ σήματα, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ ηλεκτρικὰ ἐνσύρματα καὶ τέλος, εἰς τὴν ἑποχὴ μᾶς, εἰς τὰ ὄψατα τοῦ ἀσυρμάτου. Ἐξηγήσαμε ἐπίσης ὅτι:

1. Κῦμα εἶναι ἡ ἐνέργεια πού περνᾷ, ὑπὸ μορφὴν πλμικῶν κινήσεων, μέσα ἀπὸ ἓνα «μέσον».
2. Πλάτος κύματος (ἐνὸς ὑδατίνου κύματος) εἶπαμε ὅτι εἶναι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ «μέσου», ὅταν ἔρρισκεται σὲ κατὰστασι ἡρεμίας, μέχρι τὴν κορυφὴ τοῦ κύματος.
3. Μήκος κύματος λέγεται ἡ ἀπόστασις μεταξύ τῶν κορυφῶν δύο διαδοχικῶν κυμάτων.
4. Κύκλος εἶναι ἡ διαδρομὴ πού κάνει τὸ κύμα γιὰ νὰ συμπληρώσῃ ἓνα μήκος κύματος.
5. Συχνότης εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν κύκλων εἰς τὴν μονάδα τοῦ χρόνου.

Τέλος εἶδαμε, ὅτι ἡ ταχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν ταξιδεύει τὸ κύμα, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ «μέσου».

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Μάθημα Τρίτον

ΚΥΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΙΘΕΡΑ

Θέμα: Πῶς ταξιδεύουν τὰ κύματα τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος καὶ τοῦ ἀσυρμάτου;

11. Κύματα φωτός.

Προσπάθησε νὰ βρῆς μιὰ ηλεκτρικὴ λάμπα ἀπὸ ἐκείνες πού στοῦ ἐσωτερικὸν τους εἶναι κενὸς ἀπὸ ἀέρα. Οἱ λάμπες αὐτὲς σήμερον εἶναι σχετικῶς δυσεύρητες, γιατί τώρα τίς γεμίζουν μ' ἓνα ἀέριο, σὺν τῷ ἄζωτῳ. Τοποθέτησε τὴν λάμπα αὐτὴ σὲ μιὰ ὑποδοχὴ καί, γιὰ νὰ τὴν ἀνάψῃς, γύρισε τὸν διακόπτη. **Τὰ κύματα τοῦ φωτός** πού φεύγουν ἀπὸ τὸ πυρακτωμένο νῆμα τῆς ταξιδεύουν καὶ φθάνουν ὡς τὰ μάτια μας. Οἱ φυσικοὶ μᾶς λέγουν, ὅτι τὸ φῶς εἶναι μιὰ κίνησις κυμάτων. Ἀφοῦ ὅμως τὸ νῆμα τῆς λάμπας βρίσκεται μέσα στοῦ κενό, χάρις σὲ ποῖο «μέσον» γίνεται ἡ διάδοσις τῶν κυμάτων τοῦ φωτός;

Τὸ ἴδιο ἐρώτημα προβάλλει εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων. Ἀφοῦ, ὅπως μᾶς λέγουν οἱ φυσικοί, τὸ διάστημα ἀπὸ τὸν ἥλιο ὡς τὴν γῆ εἶναι κενόν, πῶς κατορθώνει τὸ ἠλιακὸ φῶς νὰ φθάσῃ στοὺς πλανῆτας;

12. Τί εἶναι ὁ αἰθέρας;

Γιὰ νὰ ὑπερπηδήσουν τὴν δυσκολίαν, οἱ φυσικοὶ βρέθηκαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποθέσουν, ὅτι ὑπάρχει κάποιον μέσον. Τὸ ὑποθετικὸν αὐτὸ μέσον τὸ ὠνόμασαν **αἰθέρα**. (Ὁ αἰθέρας αὐτὸς δὲν ἔχει βέβαια καμμιά σχέσιν μὲ τὸν αἰθέρα, πού χρησιμοποιοῦμε ὡς ἀναισθητικόν.) Ὁ αἰθέρας, κατὰ τὴν ἔννοιαν πού τοῦ δίνουν οἱ φυσικοί, εἶναι ὅτι παραμένει στοῦ διάστημα, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτὸ κάθε οὐσία ἢ ὕλη. Ὁ

αἰθέρας λοιπὸν εἶναι τὸ μέσον πού μεταφέρει τὰ κύματα τοῦ φωτός διὰ μέσου τοῦ κενό. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸν ὀνομάζομε **φορέα τοῦ φωτός**. (*)

Οἱ ἔρευνοι πού ἔγιναν, ἔδειξαν ὅτι τὸ φῶς ταξιδεύει διὰ τοῦ αἰθέρος μὲ τὴν καταπληκτικὴν **ταχύτητα** τῶν 300.000.000 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον. **Ἡ συχνότης** τῶν κυμάτων φωτός (δηλαδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ δευτερόλεπτον ποικίλλει ἀπὸ 375 τρισεκατομμύρια μέχρι 750 τρισεκατομμύρια κύκλων, ἐνῶ τὸ **μήκος κύματος** φθάνει ἀπὸ 15 ἕως 30 ἑκατομμυριοστά τῆς ἴντσας (0,000015—0,000030 τῆς ἴντσας).

13. Κύματα θερμότητος.

Ἄν ἐγγίσωμε τώρα τὸ γυάλινον περιβλήμα τῆς λάμπας πού ἀνάψαμε, παρατηροῦμε ὅτι εἶναι ζεστό. Τὸ ἴδιον ἐρώτημα γεννιέται καὶ πάλιν. Πῶς ἡ **θερμότης**, δηλαδὴ ἓνα δευτέρου εἶδος ἐνεργείας, πού μεταδίδεται ἐπίσης διὰ κυμάτων, κατορθώσῃ νὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὸ κενὸ καὶ νὰ φθάσῃ στοῦ περιβλήμα τῆς λάμπας;

Τὴν ἴδιαν ἀπορία μπορούμε νὰ διατυπώσωμε γιὰ τὰ κύματα τῆς θερμότητος, πού φεύγουν ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ φθάνουν εἰς τὴν γῆ.

Τὰ κύματα τῆς θερμότητος, ὅπως καὶ τὰ κύματα τοῦ φωτός, ταξιδεύουν διὰ μέσου τοῦ αἰθέρος. **Ἡ συχνότης** τῶν κυμάτων θερμότητος κυμαίνεται ἀπὸ 750 δισεκατομμύρια μέχρι 375 τρισεκατομμύρια κύκλους τὸ δευτερόλεπτον καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ **μήκος κύματος** τῶν φθάνει ἀπὸ 1 ἑκατοστὸ ὡς 30 ἑκατομμυριοστά τῆς ἴντσας (0,01—0,000030 τῆς ἴντσας).

Τὰ κύματα πού χρησιμοποιοῦν ὡς μέσον τὸν αἰθέρα λέγονται **κύματα αἰθέρος**. Τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης εἶναι δύο μορφὲς ἐνεργείας, πού ταξιδεύουν μὲ κύματα αἰθέρος.

14. Τὸ δεκαδικὸ σύστημα.

Στὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ παρατηρήσωμε ὅτι οἱ φυσικοὶ γιὰ τὴν μέτρησιν τοῦ μήκους χρησιμοποιοῦν τὸ δεκαδικὸν σύστημα ἀντὶ τοῦ ἀγγλικοῦ. Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα εἶναι γνωστὸν ὅτι:

12 ἴντσες=ἓνα πόδι

3 πόδια=1 γυάρδα

1760 γυάρδες=1 μίλι

Ἡ σχέσις μεταξύ τοῦ δεκαδικοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ συστήματος φαίνεται στοὺς παρακάτω πίνακα:

1 ἴντσα=2,54 ἑκατοστὰ

39,37 ἴντσας=1 μέτρο

0,92 μίλι=1 χιλιόμετρο

Ὡς πρὸς τίς μονάδας μετρήσεως τῆς συχνότητος παρατηροῦμε ὅτι 1.000 κύκλοι ἀποτελοῦν ἓνα **χιλιό-**

(*) Ἡ ἔννοια τοῦ αἰθέρος ἐφείλεται εἰς τὸν Νεύτωνα, ἐπικράτησε, ὅμως, χάρις εἰς τὸν ἄλλανδον φυσικόν Huygens. Δὲν ἔχομε καμμιά ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ αἰθέρας ὑπάρχει. Πολλοὶ ἐπιστήμονες τὸν ἀγνοοῦν. Ἐμεῖς διιτηροῦμε τὴν ἔννοιάν του, γιὰτί μᾶς βοηθεῖ στοῦ νὰ κατανοήσωμε πῶς διαδίδεται κάθε ἀκτινοβολοῦσα ἐνέργεια.

κυκλον (kc) και 1.000.000 κύκλοι ένα μεγακύκλον (mc). Κατά συνέπειαν αντί 375 τρισεκατομμυρίων κύκλων, μπορούμε να πούμε ότι η συχνότης των κυμάτων φωτός κυμαίνεται από 375.000 000 μέχρι 750.000.000 μεγακύκλους (mc).

Διαθέσαμε ώρισμένες γραμμές για να εξηγήσουμε το δεκαδικό μετρικό σύστημα, διότι είναι αδύνατον να προχωρήσει κανείς στη θεωρία δίχως να το γνωρίζη. Άλλωστε είναι γνωστόν ότι η συχνότης στην οποία εκπέμπουν οι διάφοροι ραδιοφωνικοί σταθμοί μετράται συνήθως σε χιλιοκύκλους. Π.χ. η συχνότης του ραδιοφωνικού σταθμού Αθηνών είναι 712.000 κύκλοι το δευτερόλεπτο.

15. Άλλες μορφές ενέργειας.

Για ν' αντιληφθούμε το φῶς και την θερμότητα, τις δυο αυτές μορφές των κυμάτων αϊθέρος, είμεθα προικισμένοι με ειδικά ευσίθητα ὄργανα, πού λειτουργοῦν ὡς δέκται. Ὑπάρχουν ὅμως και ἄλλες μορφές ἐνεργείας, πού διαδίδονται ἐπίσης διὰ τοῦ αἰθέρος.

Εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀντιληφθούμε τις μορφές αὐτὲς μὲ μόνα τὰ αἰσθητήρια ὄργανα πού μᾶς ἔδωσε ἡ φύσις. Πρέπει ἀπαραίτητως νὰ ἐπινοήσωμε ἐιδικὰ ὄργανα, ἱκανὰ νὰ μετατρέπουν τις μορφές αὐτὲς ἐνεργείας σὲ ἄλλες, πού νὰ μπορούσιν νὰ γίνουν ἀντιληπτές ἀπὸ τις αἰσθήσεις μας.

Ἐὰς ἐξετάσωμε μιὰ τέτοια ἐνέργεια. Παίρνομε μιὰ μαγνητικὴ βελόνη καὶ τὴν τοποθετοῦμε ἐπάνω σ' ἕνα ἄξονα ὥστε νὰ μπορῆ νὰ περιστρέφεται ἐλεύθερα. Σὲ μικρῆ ἀπόστασι κρεμοῦμε ἕνα πηνίο μὲ 25 σπείρες περίπου, ἀπὸ σύρμα ἀριθ. 18 (μονωμένο χάλκινο). Ὅταν τώρα συνδέσωμε τὸ πηνίο μ' ἕνα ξηρὸ στοιχεῖο, βλέπομε ὅτι ἡ μαγνητικὴ βελόνη ἐκτρέπεται. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κάποια ἐνέργεια περνᾷ ἀπὸ τὸ πηνίο στὴ μαγνητικὴ βελόνη.

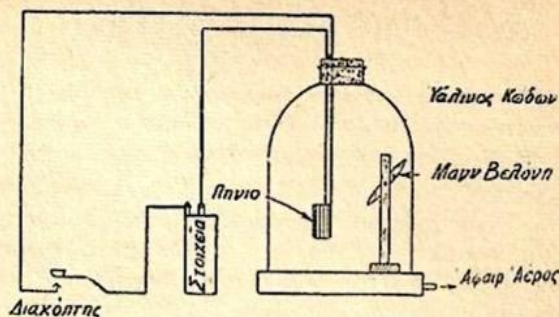
Γιὰ ν' ἀποδείξωμε, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτὴ δὲν διαδίδεται μὲσω τοῦ ἀέρος, τοποθετοῦμε δλόκληρη τὴν συσκευὴ κάτω ἀπὸ ἕνα γυάλινο κώδωνα καὶ ἀφαιροῦμε τὸν ἀέρα. Παρατηροῦμε καὶ πάλι ὅτι ἡ βελόνη ἐκτρέπεται. Συμπέρασμα: ἡ ἐνέργεια διαδίδεται καὶ διὰ μέσου τοῦ κενοῦ.

Γιὰ νὰ ἐξηγήσωμε τὸ φαινόμενο αὐτὸ καλλίτερα, ἐπανερχόμεθα στὸν αἰθέρα, τὸ ὑποθετικὸ δηλαδὴ μέσο πού διαδίδει τὴν ἐνέργεια. Λέγομε λοιπὸν ὅτι ὅταν περάσῃ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα διὰ μέσου ἑνὸς σύρματος, δημιουργεῖ, στὸν αἰθέρα πού περιβάλλει τὸ σύρμα, ἕνα μαγνητικὸ πεδίο.

Τὸ μαγνητικὸ αὐτὸ πεδίο, ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὰ κύματα τοῦ φωτός καὶ τῆς θερμότητος, δὲν γίνεται ἀντιληπτὸ ἀπὸ τις αἰσθήσεις μας. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦμε τὴν μαγνητικὴ βελόνη, γιὰ νὰ διαπιστώσωμε τὴν ὑπαρξὴ τοῦ πεδίου. Μὲ τὴν βελόνη ὅμως μετατρέπομε τὴν ἐνέργεια τοῦ πεδίου σὲ ἐνέργεια ἄλλης μορφῆς, πού νὰ γίνεται ἀντιληπτὴ ἀπὸ τις αἰσθήσεις μας.

Ἔτσι ἡ ἐνέργεια τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου μετατρέπεται στὴν κίνησι τῆς βελόνης. Τὴν κίνησι μπο-

ροῦμε νὰ τὴν δοῦμε.

Σχ. 9.—Συσκευὴ πού δείχνει πῶς τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα διερχόμενον ἀπὸ σπυρματινο πηνίο δημιουργεῖ γύρω ἀπὸ τὸ πηνίο ἕνα μαγνητικὸ πεδίο. Τὸ πεδίο δημιουργεῖται ἀκόμη καὶ στὴν περίπτωση πού τὸ πηνίο ἐρίσκειται μὲσω στὸ κενόν.

Ἔτσι καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ δύο τόπων, ἔστω κι' ἂν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις γραμμῶν, ὅπως π.χ. μεταξὺ ἑνὸς ἰπταμένου ἀεροπλάνου καὶ τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἔτσι καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ δύο τόπων, ἔστω κι' ἂν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις γραμμῶν, ὅπως π.χ. μεταξὺ ἑνὸς ἰπταμένου ἀεροπλάνου καὶ τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Τὰ κύματα τοῦ φωτός ἔχουν χρησιμοποιηθῆ, ὅπως γνωρίζομε ὅλοι, γιὰ τις ἐπικοινωνίες. Σὲ μικρότερο βαθμὸ τὸ ἴδιο συνέβη μὲ τὰ κύματα τῆς θερμότητος καὶ τὰ μαγνητικὰ πεδία.

16. Ἡλεκτρομαγνητικὰ κύματα

Τὰ κύματα τοῦ φωτός ταξιδεύουν κατ' εὐθείαν γραμμὴν καὶ δὲν μπορούσιν νὰ διαπεράσουν ἀδιαφανῆ ἀντικείμενα. Κατὰ συνέπειαν ἡ καμπυλότης τῆς γῆς καὶ ἄλλα ἀντικείμενα πού παρεμβάλλονται, ὅπως π.χ. σπίατα, δένδρα, λόφοι καὶ ὅ,τι δὴποτε ἄλλο, περιορίζουν τὴν σημασία αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπικοινωνίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κύματα θερμότητος, ἀπορροφῶνται πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὰ γύρω ἀντικείμενα καὶ ἡ σημασία τους εἶναι ἐπίσης περιορισμένη.

Τὸ μαγνητικὸ πεδίο ἐνεργεῖ σὲ μικρῆ μόνον ἀπόστασι. Ἐὰν ὅμως ἀνοιγοκλείσωμε τὸν διακόπτη τοῦ σχ. 9 μὲ μεγάλη ταχύτητα (8.000 φορές καὶ περισσότερο τὸ δευτερόλεπτο) δημιουργεῖται ἕνα νέο εἶδος κυμάτων αἰθέρος, πού λέγονται κύματα ἠλεκτρομαγνητικὰ ἢ ραδιοκύματα.

Τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα μπορούσιν νὰ ταξιδεύσουν σὲ μεγάλες ἀποστάσεις καὶ νὰ διαπεράσουν ἀντικείμενα μὴ μεταλλικά. Ἡ ταχύτης των φθάνει τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός δηλ. 186.000 μίλια ἢ 300.000.000 μέτρα τὸ δευτερόλεπτο. Τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος ὅπως καὶ ἡ συχνότης τῶν κυμάτων αὐτῶν προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν συσκευὴ πού τὰ παράγει.

Τὸ μῆκος τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων φθάνει ἀπὸ 1]250 τῆς ἴντσας μέχρι 18 μίλια. Π.χ. τὰ μεσαῖα κύματα πού χρησιμοποιοῦνται στὴν ραδιοφωνία ἔχουν μῆκος ἀπὸ 656 μέχρι 1968 πόδια

Μάθημα τέταρτον

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΣ ΔΕΚΤΗΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ

18. Συνήχησις.

ΘΕΜΑ 1: Ποιά είναι τα τέσσερα κύρια μέρη ενός δέκτου ασυρμάτου;

ΘΕΜΑ 2: Πώς λειτουργεί το καθένα απ' αυτά;

Είναι χρήσιμο, για την μελέτη που αναλάβαμε να μάθουμε ευθύς εξ αρχής, ότι κάθε δέκτης ασυρμάτου, ακόμη κι' ο πιο πολύπλοκος, αποτελείται από τέσσερα μόνον ουσιώδη μέρη.

1. Το σύστημα κεραίας—αντιβάρου, που συλλέγει τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα.

2. Το σύστημα συντονισμού, που επιλέγει τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα του σταθμού που θέλουμε ν' ακούσουμε και απορρίπτει όλα τα άλλα.

3. Το megάφωνο, χάρις στο οποίο μετατρέπεται η ενέργεια του ηλεκτρομαγνητικού κύματος σε μία μορφή ενέργειας που μπορούμε να την αντιληφθούμε με τις αισθήσεις μας.

4. Ο φωρατής, που μετατρέπει την ενέργεια του ηλεκτρομαγνητικού κύματος σε μία μορφή ήχου να θέσει σε λειτουργία το megάφωνο.

Οι διακρίσεις αυτές ισχύουν για όλους τους δέκτες, από τον απλό σταθμό με κρύσταλλο μέχρι τον πολύπλοκωτάτο δέκτη τηλεοράσεως. Ότι δήποτε άλλο βλέπουμε στους δέκτες ασυρμάτων, δεν είναι παρά τελειοποιήσεις των τεσσάρων αυτών μερών που είναι και τα ουσιώδη.

ΣΕ ΤΙ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΚΕΡΑΙΑΣ—ΑΝΤΙΒΑΡΟΥ

17. Η κεραία.

Ας υποθέσουμε ότι απλώνουμε ένα χάλκινο σύρμα με τέτοιο τρόπο, ώστε η μία του άκρη να βρίσκεται ψηλά στον αέρα και η άλλη να εφάπτεται στο έδαφος. Όταν τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα, που στέλνει ένας ραδιοφωνικός σταθμός, έλθουν και χτυπήσουν στο σύρμα που έχουμε στήσει, ή πίεση αυτή θα δημιουργήσει ένα ασθενές ηλεκτρικό ρεύμα που θα διαρρέη το σύρμα. Μ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να κατασκευάσουμε το πρώτο από τα τέσσερα μέρη του δέκτου μας, το σύστημα κεραίας—αντιβάρου. Με το σύστημα αυτό συλλέγουμε τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Δεν υπάρχει δέκτης χωρίς σύστημα κεραίας—αντιβάρου. Το σύστημα αυτό μπορεί να είναι εξωτερικό και να συνδέεται με τον δέκτη διά συρμάτων ή να περιέχεται μέσα σ' αυτόν υπό μορφήν σπειρών από σύρμα (έσωτερική κεραία).

Για να βεβαιωθείς ότι το σύστημα κεραίας—αντιβάρου είναι απαραίτητο για τη λειτουργία του δέκτου, σύνδεσε σ' ένα κοινό ραδιόφωνο μια εξωτερική κεραία, κι' ένα αντίβαρο. Συντονίσου σ' ένα σταθμό, και εν συνεχεία αποσύνδεσε την κεραία και το αντίβαρο: ο σταθμός θα παύση να ακούεται. (*)

(*) Δεν είναι άπιαστο ν' ακούεται ο σταθμός ασθενικά ακόμη και μετά την αποσύνθεσι. Κι' αυτό γιατί τα σύρματα που βρίσκονται στο έσωτερικό του δέκτου είναι ένα είδος δροτυπώδους κεραίας—αντιβάρου.

Κάθε δέκτης ασυρμάτου πρέπει να μπορεί να ξεχωρίζει, ανάμεσα στους σταθμούς που εκπέμπουν την ίδια στιγμή, εκείνον που θέλουμε ν' ακούσουμε.

Η συσκευή με την οποία επιτυγχάνουμε αυτό το αποτέλεσμα λέγεται σύστημα συντονισμού. Αφού κάθε σταθμός εκπέμπει ηλεκτρομαγνητικά κύματα σε διαφορετική συχνότητα, το σύστημα συντονισμού πρέπει να επιλέγη την επιθυμητή συχνότητα και να απορρίπτει κάθε άλλη.

Για να αντιληφθούμε πώς γίνεται η επιλογή αυτή της επιθυμητής συχνότητας, πρέπει να μάθουμε προηγουμένως τι σημαίνει **συνήχησις**.

Παίρνουμε μερικά ποτήρια διαφορετικού μεγέθους, σχήματος και πάχους και τα τοποθετούμε επάνω σ' ένα τραπέζι. Αν τώρα τα χτυπήσουμε ένα προς ένα μ' ένα μολύβι, παρατηρούμε ότι το κάθε ποτήρι δίνει κι' ένα δικό του τόνο. Όλα όμως ανεξαιρέτως, παλλόμενα, δημιουργούν κύματα αέρος που φθάνουν στ' αυτιά μας και γίνονται αισθητά ως ήχοι. Ο διαφορετικός τόνος κάθε ήχου οφείλεται στην διαφορετική συχνότητα που έχει το κάθε κύμα αέρος. Αυτό σημαίνει ότι και τα ποτήρια παλλόμενα σε διαφορετική συχνότητα το καθένα. Η συχνότης με την οποία πάλλεται ένα αντικείμενο, όταν το χτυπούμε, εξαρτάται από το υλικό με το οποίο είναι κατασκευασμένο, από το μέγεθός του, το σχήμα και το πάχος του. Η συχνότης αυτή λέγεται **φυσική συχνότης** του αντικειμένου.

19. Ταλαντώσεις ενός εκκρεμοῦς.

Κρέμασε από ένα καρφί ένα σπάγγο μήκους ενός μέτρου και στην άκρη του δέσε κάποιο βάρος. Θέσε το εκκρεμές αυτό σε κίνησι. Θα παρατηρήσης ασφαλώς ότι το εκκρεμές πηγαινοέρχεται ώρισμένες φορές στο κάθε λεπτό. Ο αριθμός των ταλαντώσεων που κάνει, είναι η **φυσική συχνότης** του. Περίμενε ν' αρχίση να εξασθενή. Τώρα, κάθε φορά που το εκκρεμές φθάνει στην άκρη της ταλαντώσεως, δίνε ένα πολύ ελαφρό χτύπημα. Σύντομα θα δής το εκκρεμές να πηγαινοέρχεται όρμητικά. Πρόσεξε όμως: αν θέλεις να ενισχύσης τις ταλαντώσεις του, πρέπει να το χτυπάς την στιγμή ακριβώς που φθάνει στην κορυφή της ταλαντώσεως. Διαφορετικά, αν δίνης το χτύπημα νωρίτερα ή αργότερα απ' ό,τι πρέπει, το εκκρεμές θα σταματήσει.

Η ενέργεια της ταλαντώσεως αυξάνει εξ αιτίας του χτυπήματος. Κατά συνέπεια, για να επιτύχης με το χτύπημα την μεγίστη μεταφορά ενέργειας στο εκκρεμές, πρέπει η συχνότης του χτυπήματος να είναι ίση με την **φυσική** συχνότητα του εκκρεμοῦς. Στην περίπτωσι αυτή λέγομε, ότι το χτύπημα βρίσκεται σε **συνήχησι** με την ταλάντωσι του εκκρεμοῦς.

20. Το διαπασόν.

Τώρα, μπορείς να κάνης ένα δεύτερο πείραμα. Πάρε δύο διαπασόν που να έχουν την ίδια συχνότητα, ως υποθέσαμε 256 παλμικές δονήσεις το δευτερόλεπτο, όπως δηλαδή μās δίνει και ο φθόγγος ντό, που βρίσκεται στη μέση του κλαβιέ ενός πιάνου. Ένα δια-

πασόν είναι μιὰ ράβδος από άτσάλι, κατασκευασμένη με τέτοιο τρόπο, ώστε να πάλλεται με ώρισμένη συχνότητα. Η ράβδος αυτή είναι τοποθετημένη επάνω σ' ένα ξύλινο και κούφιο κουτί που ένισχύει τόν παραγόμενο ήχο.

Τοποθέτησε τὰ διαπασόν αυτά σε άπόστασι 10 ποδών τὸ ένα από τὸ άλλο. Ὑστερα χτύπησε με δύναμι τὸ πρῶτο άπ' αυτά. Θα βγάλῃ ένα ήχο, τὸν φθόγγο ντό. Βάλε τὸ χέρι σου στὸ διαπασόν πὸν πάλλεται γιὰ νὰ σταματήσης τὶς παλμικὲς δονήσεις: θὰ ἔξασκολευθῆς νὰ ἀκούης τὸν φθόγγο ντό, ἂν καὶ ἀρκετὰ ἀσθενέστερο. Θα διερωτηθῆς βέβαια τί συμβαίνει. Πλησίασε τὸ αὐτί σου στὸ δεύτερο διαπασόν. Είναι φανερό ὅτι ὁ ήχος προέρχεται ἀπὸ ἐκεῖ, ἂν καὶ δὲν χτύπησες τὸ δεύτερο διαπασόν. Βάλε τώρα τὸ χέρι σου στὸ δεύτερο διαπασόν. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ ήχος παύει νὰ ἀκούεται.

Ἄς δοῦμε τί συνέβη. Ὅταν χτύπησες τὸ πρῶτο διαπασόν, ἄρχισε νὰ πάλλεται στὴ φυσικὴ του συχνότητα τῶν 256 παλμικῶν δονήσεων τὸ δευτερόλεπτο. Ἡ ράβδος καλλομένη προκάλεσε κύματα ἀέρος με τὴν ἴδια συχνότητα. Τὰ κύματα αὐτὰ τοῦ ἀέρος χτύπησαν τὸ δεύτερο διαπασόν. Ἀφοῦ ἡ συχνότης τῶν κυμάτων ἦταν ἴδια με τὴ φυσικὴ συχνότητα τοῦ ἀέρος πέρασε στὸ δεύτερο διαπασόν καὶ τὸ ἔθεσε σὲ παλμικὴ κίνησι. Τὸ δεύτερο διαπασόν παλλόμενο προεκάλεσε τότε δικὰ του κύματα ἀέρος καὶ αὐτὰ ἀκριβῶς ἦταν ἐκεῖνα πὸν ἀκούσες ὅταν ἔβαλες τὸ χέρι σου καὶ σταμάτησες τὸ πρῶτο διαπασόν. Τὰ δύο διαπασόν βρῖσκονται σὲ **συνήχησι** μεταξύ των.

Ἐπανάλαβε τὸ πείραμα, χρησιμοποιῶντας ὅμως δύο διαπασόν διαφορετικῆς συχνότητος. Ἄς ὑποθέσωμε, ὅτι τὸ πρῶτο ἔχει 256 παλμικὲς δονήσεις καὶ ἀντιστοιχεῖ στὸν φθόγγο ντό, τὸ δεύτερο 288 καὶ ἀντιστοιχεῖ στὸν φθόγγο ρέ. Αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν θ' ἀκούσης κανένα ήχο ἀπὸ τὸ δεύτερο διαπασόν γιὰ τὶς κύματα ἀέρος δὲν πάλλονται στὴ συχνότητα τοῦ δευτέρου διαπασόν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ γίνῃ καμμιά μετάθεσις ἐνεργείας. Τὰ δύο αὐτὰ διαπασόν, κατ' ἀντίθεσι πρὸς τὰ προηγούμενα, **δὲν βρῖσκονται σὲ συνήχησι.**

Ὅπως βλέπεις ἔχεις στὴ διάθεσί σου ἕνα μέσο, με τὸ ὁποῖο μπορεῖς νὰ ἐπιλέγῃς μιὰ μόνο συχνότητα, ἀπορρίπτοντας ὅλες τὶς ἄλλες. Τὸ μόνο πὸν πρέπει νὰ κάνῃς εἶναι, νὰ κατασκευάσης τὸ διαπασόν, πὸν θὰ χρησιμοποιήσης ὡς δέκτη με τρόπο πὸν νὰ βρῖσκεται σὲ συνήχησι με τὴν συχνότητα πὸν ἐπιθυμεῖς ν' ἀκούσης. Ἐτσι θὰ πάλλεται μόνον ὅταν κύματα ἀέρος αὐτῆς τῆς συχνότητος προσβάλλουν τὸ διαπασόν πὸν κατασκεύασες.

Σχ. 10. Δύο διαπασόν πὸν δείχνουν πῶς τὰ κύματα τοῦ ἀέρος, πὸν προκαλεῖ τὸ πρῶτο διαπασόν, χτυποῦν τὸ δεύτερο διαπασόν καὶ τὸ θέτουν σὲ παλμικὴ κίνησι.

21. Πῶς τὸ σύστημα συντονισμοῦ θέτει ἕνα δέκτη ἀσυρμάτου σὲ συνήχησι με ὠρισμένα ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα.

Στὸν δέκτη ἀσυρμάτου μας ἰσχύει ἡ ἴδια ἀρχὴ πὸν εἶδαμε παραπάνω στὰ διαπασόν. Ἄς ὑποθέσωμε ὅτι τρεῖς σταθμοὶ δ Α, δ Β καὶ δ Γ ἐκπέμπουν συγχρόνως σὲ συχνότητες α, β καὶ γ, ἀντιστοίχως.

Ἐὰν ἐπιθυμῆς ν' ἀκούσης τὸν σταθμὸν Α, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ ρυθμίσης τὸ σύστημα συντονισμοῦ σου με τρόπο πὸν ἡ φυσικὴ συχνότης τοῦ δέκτη σου νὰ συμπέσῃ με τὴν συχνότητα α τοῦ ἠλεκτρομαγνητικοῦ κύματος, πὸν ἔρχεται ἀπὸ τὸν σταθμὸ Α. Ὁ δέκτης σου βρῖσκεται ἰσχύει τώρα σὲ συνήχησι με τὸ ἠλεκτρομαγνητικὸ κύμα τοῦ σταθμοῦ Α καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἠλεκτρομαγνητικοῦ κύματος μεταφέρεται στὸν δέκτη. Ὅσο γιὰ τοὺς σταθμοὺς Β καὶ Γ πὸν δὲν βρῖσκονται σὲ συνήχησι με τὸν δέκτη, ἡ ἐνέργεια τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων πὸν ἐκπέμπονται ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς αὐτοὺς ἀπορρίπτεται καὶ γι' αὐτὸ δὲν τοὺς ἀκούομε.

Πῶς ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΦΩΝΟ

22. Πῶς ἀκούομε τὰ σήματα;

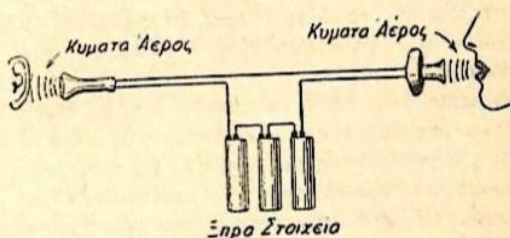
Μέχρις ἐδῶ κατωρθώσαμε νὰ συλλάβωμε τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα χάρις στὸ σύστημα κεραίας—ἀντιβάρου, καὶ νὰ ἐπιλέξωμε ἐπίσης τὸν σταθμὸ (ἢ τὴν συχνότητα) τῆς προτιμῆσεως μας χάρις στὸ σύστημα συντονισμοῦ.

Ἄλλ' ὅμως βρῖσκόμεστε ἀκόμη σὲ ἀδυναμία νὰ ἀκούσωμε ἢ νὰ δοῦμε τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα, πὸν προεκλήθησαν στὸν δέκτη μας. Ἐκεῖνο πὸν μᾶς λείπει τώρα εἶναι κάποιον μέσο πὸν νὰ μπορῆ νὰ μετατρέπῃ τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα σὲ μιὰ μορφή ἐνεργείας, πὸν νὰ μποροῦμε νὰ τὴν ἀκούσωμε ἢ νὰ τὴν δοῦμε. Τὸ μέσον αὐτὸ εἶναι τὸ **μεγάφωνο.**

Μ' ἕνα χάλκινο σύρμα σύνδεσε ἕνα μικρόφωνο τηλεφώνου μ' ἕνα ἀκουστικὸ καὶ μερικὰ ξηρὰ στοιχεῖα, ὅπως φαίνεται στὸ σχ. 11.

23. Τὸ τηλέφωνο ὡς μεγάφωνο

Τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ ξηρὰ στοιχεῖα, περνᾷ ἀπὸ τὸ μικρόφωνο, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀκουστικὸ καὶ καταλήγει πάλι στὰ ξηρὰ στοιχεῖα. Τὴν σύνδεση αὐτὴ τὴν ὀνομάζωμε ἠλεκτρικὸ κύκλωμα.

Σχ. 11. Κύκλωμα ἑνὸς τηλεφωνικοῦ μικροφώνου, ἑνὸς τηλεφωνικοῦ ἀκουστικοῦ καὶ ξηρῶν στοιχείων, πὸν δείχνει: πῶς τὰ κύματα τοῦ ἀέρος, προσβάλλοντες τὸ μικρόφωνον, ἀκούονται στὸ ἀκουστικὸ ὡς ήχοι.

(Συνέχεια εἰς τὴν Σελίδα 31)

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Τηλεφωνικόν Κέντρον είναι τὸ μέρος πού τερματίζουν περισσότερες τῶν δύο τηλεφ. γραμμαί. Διὰ τὴν ταχείαν καὶ εὐκόλον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνταποκριτῶν ἐγκαθίστανται τηλεφ. πίνακες ἢ μεταλλάκται. Συνεπῶς κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τηλεφ. κέντρα δημιουργοῦνται εἰς Σ.Δ. Μονάδων, εἰς τὰ ἀστικά κέντρα καὶ εἰς τὰ διάφορα κλιμάκια, τακτικόν, κύριον Στρατηγεῖον κ.λ.π.

Διὰ νὰ ἔχωμεν ἀρίστια ἐνσυρμάτους ἐπικοινωνίας κατὰ πρῶτον λόγον πρέπει νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἄριστον τηλεφ. κέντρον, διότι ἢ πρόχειρος καὶ ἀπροετοίμαστος ἐγκατάστασις θὰ εἶναι εἰς βλάβην τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ἐπικοινωνιῶν. Ἡ ἐγκατάστασις ἐξαρτᾶται:

- 1) ἀπὸ τὸν χρόνον, πού μᾶς δίδεται διὰ τὴν ἐγκατάστασιν.
- 2) ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν κυκλωμάτων.
- 3) ἀπὸ τὸ ἔδαφος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκαταστήσωμεν τὸ κέντρον (ἀρεινόν, κατωκημένοι τόποι) καὶ ἀπὸ τὸν χώρον τοποθετήσεως (σκέπαστρον, οἰκῆμα κλπ.)
- 4) ἀπὸ τὰ ὕλικά πού εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσίν μας
- 5) ἀπὸ τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων
- 6) ἀπὸ τὸ εἰδικευμένον προσωπικόν.

Ἐκλογή θέσεως

Κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὁ Ἀξ'κὸς Διαβιβάσεων ἐκλέγει τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐγκατασταθῆ τὸ τηλεφ. κέντρον. Πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του, ὅτι μιὰ καλὴ θέσις πρέπει νὰ παρέχη τὰ ἀκόλουθα:

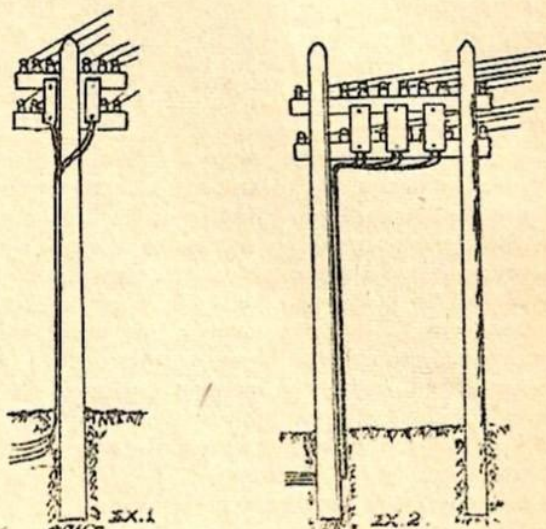
- 1) πρέπει νὰ εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Σ. Δ. Μονάδος
- 2) πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς θέσιν μακρὰν παντὸς θορύβου καὶ παρεμβολῶν (σταθμοῦ ὀχημάτων, μοτοσυκλετῶν, ἠλεκτρογεννητριῶν).
- 3) νὰ παρέχη τὴν δυνατότητα τῆς εἰσόδου τῶν καλωδίων ἀπὸ τὸν τερματικόν στύλον μέχρι τοῦ πίνακος ὑπογεῖως.
- 4) τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ κέντρον ἀπὸ ἐπιχείου καὶ ἐναέριον παρατήρησιν τοῦ ἐχθροῦ.
- 5) τὴν δυνατότητα ἀπλώματος καλωδίων ταχέως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ τερματικοῦ στύλου εἰς ἀπομεμακρυσμένον σημεῖον, ὥστε διὰ τῆς καλύψεως τῶν ἐξερχομένων καλωδίων νὰ μὴ καταδεικνύεται ἢ ἀκριβῆς θέσις τοῦ κέντρον.
- 6) τὸ μέρος ὅπου θὰ ἐγκατασταθῆ ὁ πίναξ εἴτε οἰκία εἴτε σκέπαστρον εἶναι, νὰ εἶναι εὐρύχωρον διὰ νὰ παρέχη ἀνεκτὰς συνθήκας ἐργασίας εἰς τοὺς χειριστὰς διὰ τὸν εὐκόλον ἔλεγχον τῶν κυκλωμάτων καὶ μηχανημάτων. Νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ὑγρασίαν, χῶμα κλπ., πλησίον δὲ νὰ ὑπάρχη καταφύγιον διὰ τοὺς χειριστὰς πίνακος καὶ τοὺς ἐγκαταστάτας ὑψηροῦς.

Προετοιμασία

Ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐτοιμασία τοῦ ὕλικου καὶ προσωπικοῦ εἶναι ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν καλὴν

λειτουργίαν τοῦ κέντρον. Πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ κάτωθι:

- 1) Τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων (πινάκων, κιβωτίων ἀσφαλειῶν, δονητῶν κλπ.). Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ λεπτομερῆς ἔλεγχος, ὥστε νὰ

εἰμεθα βέβαιοι διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τους. Ἐπίσης πρέπει νὰ γίνῃ ἔλεγχος εἰς τὰ πολυπολιτικά καλώδια διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κυκλωμάτων των, τὴν σύνδεσιν των μετὰ τερματικὰ κιβώτια, ὥστε νὰ εἶναι ἔτοιμα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν.

- 2) Νὰ ἔχουν κατασκευασθῆ οἱ τραβέρσες μετὰ τοὺς ξυλίνους μονωτήρας, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβλεπομένων κυκλωμάτων, ὥστε νὰ καρφωθοῦν ἀμέσως ἐπὶ τοῦ τερματικοῦ στύλου διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ ἐγκαταστάται νὰ προσθέσουν τὰς γραμμάς.
- 3) Νὰ ὑπάρχουν πινακίδες ἀναγνώσεως, ἔστω καὶ πρόχειραι, ὀρισμένα ἀπαραίτητα ὕλικά, συλλογῆ ἐγκαταστάτου, ἐφεδρικά στοιχεῖα, λυχνία, ἀσφάλεια, ἀλεξικέραυνα, προσγειώσεις, χάλκινον καλώδιον κλπ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα διότι ἢ ἔλλειψις ἐνὸς μόνον κοχλιοστροφίου μπορεῖ νὰ φέρῃ ἀνωμαλίαν κατὰ τὴν ἐπισκευὴν μιᾶς βλάβης τοῦ πίνακος.
- 4) Πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὑπερθέται, ἀν δὲν διατίθενται ἀμερ. πίνακες, διότι ὑπάρχει πιθανότης νὰ τοποθετήσωμεν φουλόφωνα ἢ τηλεφωνικὰ φανταστικὰ κυκλώματα.
- 5) Νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸν φωτισμὸν τοῦ κέντρον κατὰ τὴν νύκτα.
- 6) Ἐὰν ἢ μονὰς εἶναι μικρὰ καὶ δὲν διαθέτῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων π.χ. κιβώτια τερματικὰ ἢ πολυπολιτικά καλώδια κλπ. ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἔστω καὶ διὰ προχείρων μέσων νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἔλλειψιν τούτων, διότι ἢ τάξις καὶ ἢ καλὴ τακτοποίησις εἶναι τὸ πᾶν διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν ἐνσυρμάτων ἐπικοινωνιῶν. Νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας,

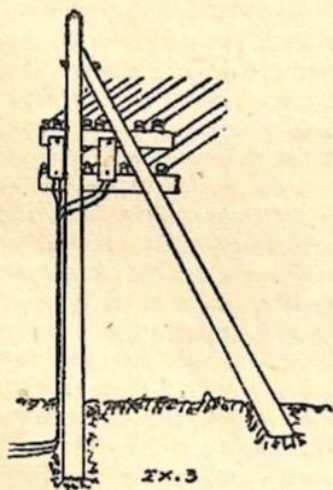
ἐὰν ἐγκατασταθοῦμε εἰς ἀστικά κέντρα, τὶ εἶδους ρεῦμα ὑπάρχει καὶ εἰ δυνατόν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσμεν διὰ τὰς κλήσεις τοῦ πίνακος καὶ διὰ τὰ ἄλλα μηχανήματα.

- 7) Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας νὰ γίνῃ ἔτσι, ὥστε ὁ κάθε ἐπίτις νὰ ξέρῃ τὸ καθήκον του καὶ νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ τὰ ἀπαραίτητα ὕλικά. Ἔτσι θὰ κερδίσωμεν χρόνον καὶ θὰ ἀποφύγωμεν τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν μηχανημάτων.

Πρόβλεψις

Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπιτελείου τῆς μονάδος καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων θὰ εἶναι μεγάλα. Θὰ ζητοῦν τηλεφωνικὰς ἐπικοινωνίας μὲ ἄλλα τὰ συνεργαζόμενα τμήματα, κέντρα κλπ. Κατὰ μίαν ἐπιχειρήσιν θὰ ἔχωμεν συγκέντρωσιν μονάδων καὶ περισσότερον κατὰ μίαν σταθεροποίησιν τοῦ μετώπου. Πολλὰς φορές θὰ ὑπερβῶμε τὴν δυνατότητα τῶν ἐρίων τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Κέντρου. Πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν νὰ ὑπερβῶμεν τὰ ὑποφερτὰ ὅρια διὰ τὴν ἀποτροπὴν καταστροφῆς τῶν πινάκων, νὰ προβλέψωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν κυκλωμάτων καὶ νὰ ἐφοδιασθῶμεν μὲ τὸν ἀνάλογον πίνακα. Τοῦτο ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν Μονάδα, Τάγμα, Ταξιαρχίαν, Μεραρχίαν, Σῶμα κλπ. Ἦτοι θὰ ἐφοδιασθῶμεν καὶ μὲ τὸν ἀνάλογον πίνακα 12—24—45—60 διευθύνσεων.

Πολλὰς φορές, ὅμως, θὰ ὑπερβῶμεν καὶ τὸν προβλεπόμενον ἀριθμὸν, ὅποτε θὰ ἀπαιτηθῇ ἡ δημιουργία ἐτέρου Κέντρου. Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αἱ μεγάλα ἰδίως μονάδες ἴσως κατατμηθοῦν εἰς κλιμάκια. Ὅσον ὁ ἀξων μίᾳς μονάδος εὐρύνεται καὶ αἱ ἀποστάσεις γίνονται μεγαλύτεραι, τόσο αἱ ἀπαιτήσεις αὐξάνονται,

διότι ἢ καθ' ἄλλατα προέλασις καὶ ἢ κατάληψις κάθε ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, εἰς τὸν ὅποιον θὰ ἐγκαθίσταται ὁ Σ.Δ. μονάδος θὰ ἀπαιτῇ καὶ τὴν ἰδρυσιν τηλεφ. κέντρου. Θὰ προσπαθοῦμεν νὰ ἐνισχυθῶμεθα ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας μονάδος, ἣτις ὀφείλει νὰ ἐγκαθιστᾷ ἴδια τηλεφ. κέντρα, ἢ ὑπὸ ἐτέρων ἐγκαθισταμένων ἐνδιαμέσως μονάδων.

Ἀσφάλεια

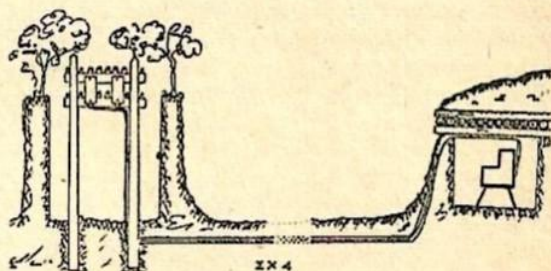
1) Ἐξ ἐχθρικών ἐνεργειῶν

α) Ἡ ἀπόκρυψις καὶ τὸ καμουφλάρισμα τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ τηλεφ. κέντρον καλῶδιων εἶναι σπουδαῖος παράγων διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐχθρικών παρατηρήσεων. Τὰ μηχανήματα καὶ τὸ προσωπικὸν νὰ ἐγκαθίστανται ἐντὸς ἀσφαλῶν καταφυγίων. Ὁ ἐχθρὸς δι' ἐναερίων φωτογραφιῶν δυνατόν ν' ἀνακαλύψῃ τὴν θέσιν τοῦ τηλεφ. κέντρου ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν τηλεφ. γραμμῶν.

β) Νὰ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἴσοδος ξένων πρὸς τὸ προσωπικὸν ἀτόμων (ἀκόμη ἔστω καὶ νὰ πλησιάζουν πρὸς αὐτό) διότι κάθε ἐχθρική ἐνέργεια θὰ στραφῇ ἐναντίον τῶν ἐπικοινωνιῶν. Κατὰ τὰς ἀπορρήτους συνδιαλέξεις τῶν Διοικητῶν ἢ ἐπιτελῶν νὰ ζητῆται ἡ παρουσία εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἀξιοκὸς Δοσεων, ἔστις θὰ δύναται νὰ ἐλέγξῃ, ἐὰν ὁ χειριστὴς παρακολουθῇ τὴν συνδιάλεξιν.

γ) Νὰ γίνεταί ἐλεγχος τῶν κυκλωμάτων διὰ τῶν ὀργάνων ἐλέγχου, μήπως αἱ συνδιαλέξεις ὑποκλέπτοντο ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

δ) Ὁ χειριστὴς νὰ προβαίνῃ κατὰ μικρὰ διαστήματα εἰς τὸν ἐλεγχον τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν κυ-

κλωμάτων καὶ νὰ υποβάλλῃ δελτίον εἰς τὸ Γραφεῖον Διαβσεων. Μετὰ κάθε δὲ διακοπὴν νὰ εἰδοποιῇ τοὺς ἀστυνόμους νὰ εὐρίσκωνται ἐν συνεχῇ ἀκρόασι. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπικοινωνίας σημασίας, νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ Γραφεῖον Ἐπιχειρήσεων, διότι κάθε ἐχθρική ἐνέργεια θὰ στραφῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν διακοπὴν τῶν ἐπικοινωνιῶν διὰ σαμποτέρ.

2) Ἐκ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν

α). Νὰ προφυλάξωμεν τὰ μηχανήματα ἐκ κεραυνῶν, προσγειώνοντες αὐτά. Ὅμοιος ἀπὸ τὴν βροχὴν, χιόνια κλπ. τὰ θερματικά κιβώτια, τὰ ὅποια εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ὑπαιθρον (διὰ νὰ ἀποφύγωμεν βροχουκυκλώματα εἰς τοὺς ἀκροδέκτας ἐκ τῶν ὑδάτων.) Ἡ καθαριότης εἶναι ἀπαραίτητος, διότι λόγῳ τῶν συχνῶν μετακινήσεων καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν ὑπαιθρον ἢ ὑπὸ τὰ σκέπαστρα, εἰσέρχεται σκόνη καὶ χῶματα, τὰ ὅποια καταστρέφουν τὰ μηχανήματα.

Τεχνικὴ κατασκευὴ ἐγκαταστάσεως

Τηλεφ. κέντρου

1) **Τερματικὸς Στύλος.** Ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῶν διατεθειμένων στύλων καὶ τραβερσῶν. Πάντως, ἔστω καὶ ἐκ προχείρου ὕλοτομίας, πρέπει νὰ κατασκευάσωμεν τοῦτον στερεόν, διότι

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ-ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

□

Στην Αμερική η τηλεόρασις γνωρίζει νέους θριάμβους. Η διάδοσίς της τούς τελευταίους μήνες έφθασε σε σημείο, που ξεπέρασε και τις πιο τολμηρές προβλέψεις. Ήδη ανηγέθη, ότι σε μιὰ πολιτεία της Αμερικής ο αριθμός των κατόχων δεκτών τηλεόρασεως ξεπέρασε τον αριθμό των κατόχων ραδιοφώνων. Θα ξέρετε δέ, ασφαλώς, ότι στην Αμερική επί τριών κατοίκων αναλογεί ένα ραδιόφωνο.

□

Πρό ολίγον καιρού δημοσιεύθηκε σε μιὰ απογευματινή εφημερίδα των Αθηνών μιὰ είδησις, που άνεοτάτωσε τούς Έλληνες. Μιὰ Αμερικανική Έταιρεία πρότεινε στην Έλληνική Κυβέρνηση να εγκαταστήση τον πρώτο σταθμό τηλεόρασεως στην Ελλάδα. Φάνηκε σ' όλους σαν όνειρο. Κι όμως οι προτάσεις έγιναν. Η εταιρεία ζητεί να εκμεταλλευθή προνομιακώς τον σταθμό για διάστημα όλγων χρόνων (διαφημίσεις κλπ.) πάντοτε υπό την εποπτείαν του κράτους. Ο σταθμός θα στοιχίση μισό εκατομμύριο δολάρια και θα χαρισθίη στο κράτος μετά την λήξι του προνομίου. Η δυσκολία έγκειται στο ότι το Έθνικόν Ίδρυμα Ραδιοφωνίας έχει την αποκλειστικότητα εκμεταλλέσεως και της τηλεόρασεως ακόμη. Κι αυτό είναι το εμπόδιο που πρέπει να παρακαμφθίη.

□

Το Έθν. Ίδρυμα Ραδιοφωνίας παρήγγειλε στην Ιταλία τον νέο μεγάλο ραδιοφωνικό πομπό Αθηνών, ισχύος 150 Κιλοβάττ και 4 μικρούς πομπούς διά τις επαρχίας. Έτσι σε λίγο θα έχουμε τέλειο ραδ. δίκτυο.

το βάρος και ή μηχανική αντίστασις των καλωδίων, των τερματικών κιβωτίων, των τραβερσών, ως και αί καιρικά συνθήκαι θα επιδράσουν επ' αυτού. Δυνάμεθα να κατασκευάσωμεν τούτον εξ ένός στύλου και να καρφώσωμεν επ' αυτού έν είδει σχήματος T τραβέρσας ή με δύο στύλους σχήματος Π ή και σχήματος A (σχέδια 1, 2, 3). Διά να προφυλάξωμεν τέν τερματικών στύλον από τά έχθρικά βλήματα, εάν παρίσταται ανάγκη να λάβωμεν μέτρα ασφαλείας. Θα τοποθετήσωμεν τούτον έντός όρύγματος ή θα ύψώσωμεν εκκτέρωθεν άνάχωμα ή τοίχον, το ύψος δέ του στύλου να είναι τόσον, ώστε να προφυλάσσονται τά καλώδια από την κυκλοφορίαν των πεζών, των ζώων και, εάν ευρίσκειται πλησίον της έδου, εκ των όχημάτων. Να καμουφλάρωμεν τούτον με κλαδιά δένδρων ή καμουφλαρισμένον δίκτυον κατά των έχθρικών παρατηρήσεων. Κατά την σύνδεσιν των καλωδίων επί των μονωτήρων των τραβερσών, να τοποθετούνται ταυτα κατά σειράν και ν' αναρτώνται πινακίδες άναγνωρίσεως.

2) Τερματικά κιβώτια και πολυπολικά καλώδια
Τά κιβώτια ταυτα θα προσδεθούν κατακορύφως επί των τραβερσών (σχέδιον 4) και έντός της λευκής ταινίας θ' αναγράφονται αί ανταποκριταί. Διά του χρωματισμού των άγωγών είναι εύκολος έ έλεγχος και ή σύνδεσις επί των άκροδεκτών του πίνακος.

Τά πολυπολικά θα κατέρχονται κατά μήκος του στύλου και θα εισέρχονται έντός τάφρου 0 30—0 50 μ. μέχρι του σκέπαστρου ή του οικήματος (σχέδια 4—5) όπου τοποθετείται ο πίναξ. Έντός του δωματίου

από ανοιχθείσαν όπην θα εισέρχονται τά πολυπολικά τακτοποιημένα έντός του καταφυγίου, θα προσδέωνται εις τά όρια των κυκλωμάτων κατά σειράν ως συμβαίνει εις μεγάλα τηλεφ. κέντρα, όπου παρυσιάζουσιν σχετικήν μονιμότητα. Δυνάμεθα να τοποθετήσωμεν έντός του κέντρου πίνακα άκροδεκτών και επ' αυτού να συνδέσωμεν τά πολυπολικά διά την καλύτεραν τάξιν και τόν έλεγχον των κυκλωμάτων.

Έάν εις μικράς μονάδας έλλείπουσι τερματικά κιβώτια και πολυπολικά δέν πρέπει τά καλώδια να εισέρχονται εις τό τηλεφ. κέντρον άκατάστατα. Να τά τακτοποιώμεν, έστω και διά προχείρων μέσων, διά να άποφεύγωμεν την δυσκολίαν εδρέσεως ένός κυκλώματος, τό όποιον ύπέστη βλάβην.

Διά να μη καταστραφούν άπαντα τά κυκλώματα εξ ένός έχθρικού βλήματος, δυνάμεθα να κατασκευάσωμεν περισσοτέρους τερματικούς στύλους προς διαφόρους διευθύνσεις και αναλόγως θα κατανειώμεν τά κυκλώματα.

Τοποθέτησις μηχανημάτων

Κατά την τοποθέτησιν των μηχανημάτων πρέπει

να έχωμεν υπ' όψιν μας:

1) Να τοποθετούνται τά μηχανήματα κατά τρόπον που να εύκολύνεται ή έργασια των χειριστών, να αφήνεται μέρος διά τόν εύκολον έλεγχον των καλωδίων και των ασφαλειών, ώστε οι τεχνίται να δύνανται να έλέγξουν αυτά και τά μηχανήματα.

2) Να άπαγορεύεται ή σύνδεσις πολλών κυκλωμάτων ή παροχетеύσεων εις μιάν θυρίδα, διότι είναι έπόμενον αυτή να καταστραφίη, αλλά και αί κλήσεις της μιαυατό να είναι άδύνατες, τά δέ κυκλώματα να μη λειτουργούν καλώς. Έάν αί τηλεφ. γραμμαι είναι άπλαϊ μέσφ γής, αί προσγειώσεις να είναι άπομεμακρυσμένα: μεταξύ των εις ύγρον μέρος και θαθέως έντός του έδάφους διά καταλλήλων έλασμάτων.

3) Να ύπάρχη δυνατότης χρησιμοποίησεως ύπερθετών ύψισύγχων κλπ. Έάν εις τό ίδιον κέντρον τοποθετήσωμεν δύο πίνακας έν σειράν να προσέξωμεν ο χειριστής να χειρίζεται εύκόλως τά βύσματα, τοποθετούντες καλύτερα τόν ένα επί του άλλου, αφαιρούντες τό κάτω κάλυμμα του άλλου πίνακος, ώστε ο χειρισμός των βυσμάτων να είναι εύκολος. 4) Να εξασφαλισθίη ο φωτισμός κατά τάς ήμέρας και ίδίως κατά την νύκτα.

Δυνάμεθα να εγκαταστήσωμεν και τηλεφ. πίνακα επ' αυτοκινήτου, κυρίως διά τά μετακινούμενα τμήματα. Παρουσιάζει όμως ούτος μεγάλην τρωτότητα από τά έχθρικά βλήματα.

Υπολογαγός Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ

ΤΙ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΑΚΟΜΑ

Ίσως να μην υπάρχει σήμερα άλλη επιστήμη, που να περιμένει να κερδίσει από τις τελευταίες ανακαλύψεις, εκτός από την ιατρική. Αυτό συμβαίνει, διότι ως σήμερα η ιατρική δεν ήταν επιστήμη κυρίως, αλλά περισσότερο τέχνη. Ο γιατρός δηλ. εξακολουθεί ακόμη και τώρα να καταφεύγει σε μιά ή και σε περισσότερες από τις πέντε αισθήσεις του, όταν θέλει να κάνει διάγνωση μιάς παθήσεως. Μετά γυμνασμένα μάτια του θα διακρίνει πολλά συμπτώματα. Με την αφή του θ' αντιληφθή τη θερμοκρασία του ασθενούς, το σφιγμό κλπ. Με το αυτί του θα εξετάσει την καρδιά, το στήθος, τους πνεύμονες. Πολλές φορές με την όσφρησί του ξεχωρίζει ωρισμένες ασθένειες, όπως η ιλαρά, η διστρακία και άλλες. Τα παλαιά χρόνια οι γιατροί άγγιζαν με την γλώσσα τους την παλάμη του ασθενούς. Η αλμυρότης του δέρματος ή άλλα χαρακτηριστικά, ήταν γι' αυτούς ένδειξεις μιάς ωρισμένης αρρώστειας. Μέθοδοι, όμως, σαν τις παραπάνω, μάς φαίνονται σήμερα, στην εποχή της τεραστίας αναπτύξεως του ηλεκτρισμού, τελείως απηργαιωμένες. Το ανθρώπινο σώμα είναι μιά πολυσύνθετη μηχανή, της οποίας τα περισσότερα εξαρτήματα είναι κρυμμένα, κι' απρόσιτα στον έξω κόσμο. Τα ηλεκτρονικά του όργανα είναι λεπτά και πολύ βαθειά τοποθετημένα. Οι χημικές του λειτουργίες είναι διανεμημένες καθ' όλη την έκτασι του σώματος και συχνά είναι δύσκολο να έλθωμε σ' επαφή μαζί τους. Η θέρμανσις του σώματος και η ψυχτική του λειτουργία δεν έχουν ακόμα κατανοηθή άρκετά. Το κυκλοφοριακόν σύστημα του αίματος, αν και έχει ερευνηθή καλλίτερα, εξακολουθεί να παρουσιάζει πολλά άλλα προβλήματα.

Χιλιάδες ιατρικών βιβλίων, που ασχολούνται με κάθε μέρος και με κάθε λειτουργία του ανθρώπινου σώματος, δεν κάνουν τίποτε περισσότερο από το να θίγουν την επιφάνεια του θέματος. Από όλο το άπεραντο πεδίο διαγνώσεως, αυτό είναι το γεγονός: ότι όλα είναι επιφανειακά ακόμη. Ηλεκτρονικώς το ανθρώπινο σώμα μπορεί να παραβληθῆ μ' ένα δέκτη τηλεοράσεως, κλεισμένο σε κουτί, που αφήνει εκτειθειμένες μονάχα λίγες συνδέσεις. Ο τεχνικός, που θα κληθῆ να το επισκευάσει, μπορεί να παραβληθῆ με το γιατρό, που καλείται να προσδιορίσει τοπικώς το κρυμμένο ελάττωμα. Αλλά ο σημερινός γιατρός δεν διαθέτει ένα «γενικόν αναλυτήν», που να μπορεί να καθορίσει και να εντοπίσει τις βλάβες ή παθήσεις, καθ' όλην την έκτασιν του άπεραντου και πολυσυνθέτου αυτού μηχανήματος, που καλείται ανθρώπινον σώμα.

Ο γενικός αναλυτής, που αναφέραμε, θα έπρεπε να ήταν ένα φορητό μηχανήμα (κάτι σαν λυχνιόμετρο, βολτόμετρο, αμπερόμετρο και ωμόμετρο, συνδυασμένα σε μιά συσκευή).

Δεν υπάρχει, όμως, νομίζομε, κανένας λόγος

που να εμποδίσει την επιστήμη να παρουσιάσει στην κοινή χρῆσι ένα τέτοιο «άναλυτή». Το ταλανισκόπιο, το αμπερόμετρο, ή ελαίσθητη θερμοηλεκτρική δυάς και δεκάδες άλλα ηλεκτρονικά όργανα, θα μπορούσαν ν' αποτελέσουν, όλα μαζί συνδυαζόμενα, ένα πλήρη βιο αναλυτή.

Ήδη από τώρα η ιατρική επιστήμη χρησιμοποιεί ένα γαλβανόμετρο, με γραμίδα για να καταγράφει τους παλμούς της καρδιάς, τα κύματα του έγκεφάλου και τας ένδομητριους συσπάσεις. Η φωτοηλεκτρική κυψέλη έχει γίνει ένα απαραίτητο όργανο της βιοχημικής τεχνικής. Το χρωματόμετρο είναι βαθμολογημένο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να δείχνει απ' εὐθείας γραμμάτια αιμοσφαιρίνης κατά κυβικόν εκατοστόμετρον αίματος. Οι ήχοι της καρδιάς έχουν επακριβώς αναλυθῆ ἐπὶ μῆος ταινίας και τὰ «φυσήματά» της έχουν μετρηθῆ σ' εκατοστία του δευτερολέπτου. Είναι πλέον μονάχα ζήτημα χρόνου, μέχρις ότου στις χρήσεις αυτές προστεθούν και άλλες, ώστε όλα μαζί να περιληφθοῦν σ' ένα ένιατο φορητό όργανο.

Όταν αυτό το όργανο εξελιχθῆ και τελειοποιηθῆ και όταν ο κάθε γιατρός μάθῃ να το χειρίζεται, τότε η ιατρική επιστήμη θα έχει αποκτήσει ένα πολύτιμο όργανο για να καταπολεμῆ αποτελεσματικὰ τις ασθένειες. Δεν θα χρειάζεται πλέον να καταφεύγει και στη μαντική για να τον βοηθῆ στις διάφορες διαγνώσεις. Το αίμα θα μετράται, χωρίς να κεντάται το δέρμα του ασθενούς και χωρίς να αποστέλλεται δείγμα στο ειδικό εργαστήριο. Το καρδιογράφημα θα ετοιμάζεται σε λίγα λεπτά. Θα εξακριβώνεται άμέσως η ακριβής κατάστασις ενός τυφλοῦ εντέρου και θα διαπιστοῦται ταχύτατα αν θα πρέπει να επακολουθήσει χειρουργική επέμβασις ή έναρξις θεραπείας. Κρυμμένα αποστήματα θα μπορούν να ανακαλυφθοῦν. Εκατοντάδες από παρόμοια παραδείγματα θα μπορούσαν ν' αναφερθοῦν για ν' αποδειχθῆ, ότι οι βιοηλεκτρικὲς διαγνώσεις μπορούν να λάβουν έκτασι και ο «γενικὸς ηλεκτρο-ιατρικὸς αναλυτής» από σχέδιον να καταστῆ σύντομα πραγματικότης. Κι' ασφαλῶς δὲν θ' ἀργήσῃ να τεθῆ στη διάθεσι τῶν ιατρῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Αὐτὸ θὰ σημάνη τὴν έναρξι μιάς νέας ἐκστρατείας γιὰ τὴν περιστολὴ τῶν ἐπιδημιῶν, γιὰ τὴν καταπολέμησι ἐπαράτων νόσων. Θὰ χάριση ὑγεία σὲς ἐπόμενες γενεές. Καὶ γερότεροι ἄνθρωποι θ' ἀποτελέσουν πῶς πολιτισμένη κοινωνία. Ίσως δὲ καὶ πῶς εὐτυχισμένη ἀπὸ σήμερα.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Συγκεντροῦνται αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Διαγωνισμοῦ μας, πὺ προκηρύξαμε στὸ προηγούμενο μας τεύχος καὶ τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἐπόμενον.

ΤΖΕΪΜΣ ΜΑΞΓΟΥΕΛ (JAMES MAXWELL)

ΣΤΟ σημερινό μας βιογραφικό σημείωμα θ' ασχοληθούμε μ' ένα μεγάλο αγγλο φυσικομαθηματικό, τον Τζέιμς Μάξγουελ. Το έργο του σοφού αυτού επιστήμονος υπήρξε τόσο γόνιμο για την πρόοδο της φυσικής, ώστε δικαίως ο Μάξγουελ θεωρείται ένας από τους πατέρες της ηλεκτρολογίας. Ο ίδιος, από μετριοφροσύνη, χαρακτηρίζει τις εργασίες του σαν μια έρμηνεία των ιδεών του Φάρανταυ, κενάνας όμως επί στήμων δέν αμφισβάλλει, ότι ή τιμή των ηλεκτρολογικών έρευνών, πού έκανε, άνήκει εξ ολοκλήρου στον ίδιο.

Ο Μάξγουελ γεννήθηκε το 1831 στο Έδιμβουργο της Σκωτίας. Οι βιογράφοι του αναφέρουν ότι ο πατέρας του είχε ιδιαίτερη κλίση στη μηχανική και ή μητέρα του ήταν προικισμένη με αναμφισβήτητο καλλιτεχνικό ταλέντο. Από τὰ παιδικά του χρόνια ο Μάξγουελ, καθώς μας λέει ο ίδιος, είχε διατηρήσει μια ζωντανή ανάμνησι: Τόν θαυμασμό πού δοκίμαζε να παρατηρή, ώρες ατέλειωτες ξαπλωμένος στο γρασίδι, τὸ λαμπρό άστέρι πού μας στέλνει τὸ ζωογόνο φῶς του, τὸν ήλιο.

Τὰ φυσικά φαινόμενα γέμιζαν τὸ παιδικὸ μυαλό του με διάφορα ἐρωτηματικά και για να λύση τις άπορίες του δέν παρέλείπε να διαβάξη κάθε διδβλίο πού έπεφτε στα χέρια του.

Ο μικρός Τζέιμς δέν είχε κλείσει ακόμη τὰ εννιά, όταν ή μητέρα του πέθανε. Τήν επομένη χρονιά, στα 1841, ο πατέρας του τὸν έβαλε έσωτερικό στο γυμνάσιο τοῦ Έδιμβούργου όπου δέν άργησε να δείξη τήν ιδιοφυία του στην γεωμετρία, ενώ παράλληλα εύρισκε μεγάλη ευχαρίστησι να ζωγραφίζη και να γράφη μάλιστα και στίχους. Τελείωσε τὸ γυμνάσιο με τὸν πρώτο βαθμό στα άγγλικά και στα μαθηματικά. Ύστερα μπήκε στο Πανεπιστήμιο. Κατά τήν διάρκεια των πανεπιστημιακών του σπουδών ο Μάξγουελ έδειξε τὰ σπάνια πνευματικά χαρίσματα, με τὰ όποια ήταν προικισμένος, προκαλώντας τὸν θαυμασμό των δασκάλων του.

Ένας απ' αυτούς έγραφε: «Ο Μάξγουελ είναι άδύνατο να κάνη ληθασμένους συλλογισμούς σε ζητήματα της φυσικής. Είναι μια ιδιοφυία πού θα καταυγάση τὸ μέλλον με τὸ επιστημονικό της φῶς».

Τὸ 1850 τὸν βρίσκομε στο Κέιμπριτζ. Έξη χρόνια άργότερα γίνεται καθηγητής της φυσικής στο πανεπιστήμιο τοῦ Άμπερντίν. Παντρεύεται τήν κόρη

τοῦ πρυτάνεως, τήν Κατερίνη Ντιούερ. Στα 1860 εγκαθίσταται στο Λονδίνο και αρχίζει παραδόσεις στο Κίνγκς Κόλλιτζ. Τήν ίδια χρονιά ή Βασιλική Έταιρεία του άπονέμει τὸ μετάλλιο Νάμφεντ για τις έρευνές του επάνω στο φῶς. Τὸ 1861 διδάσκει για πρώτη φορά τήν θεωρία του περι των τριών βασικών χρωμάτων.

Δέν άργει να εγκαταλείψη τήν θέσι του στο Κίνγκς Κόλλιτζ όπου ή διδασκαλία του άπορροφά πολύτιμο χρόνο για έρευνες. Βρísκει μια σοφίτα στην ήρεμη και γραφική συνοικία τοῦ Κένσιγκτον και τήν μεταβάλλει σ' εργαστήριο. Τὸ 1870 δημοσιεύει τή γνωστή θεωρία του για τήν θερμότητα.

Η μεγάλη συμβολή τοῦ Μάξγουελ στην επιστήμη σχετίζεται με τήν θεωρία πού διετύπωσε για τὸν αϊθέρα, τὸ μέσο δηλαδή πού επιτρέπει τή διάδοσι τοῦ φωτός και της θερμότητας. Οι δύο αυτές μορφές ένεργείας διαδίδονται κατά τὸν Μάξγουελ, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δια μέσου τοῦ αϊθέρος.

Τὸ κυριώτερο από τὰ συγγράματά του φέρει τὸν τίτλο «Ηλεκτρισμός και Μαγνητισμός». Στο βιβλίο αυτό δρísκεται ή περίφημη εξίσωσι, με τήν όποία μπόρεσε να προβλέψη τήν ύπαρξι των κυμάτων τοῦ αϊθέρος στηριζόμενος σε καθαρώς μαθηματικούς συλλογισμούς. Στο ίδιο σύγγραμμα αντιμετώπισε επίσης τήν δυνατότητα να παραγάγη ηλεκτρομαγνητικά κύματα.

Η ανακάλυψις τοῦ αϊθέρος έγινε από τὸν Μάξγουελ τὸ 1867. Σύμφωνα με ένα όρισμό, πού έδωσε ο ίδιος, ο αϊθέρας είναι ένα ηλεκτρικό μέσο πού στερεΐται δάρους και υποτίθεται: ότι καταλαμβάνει όλόκληρο τὸ διάστημα ακόμη και τὸ έσωτερικό των στερεών σωμάτων. Η ούσία αυτή πού είναι άόρατη, άοσμη και χωρίς γεύσι, χρησιμεύει ως μέσο για τήν διάδοσι τοῦ φωτός, της θερμότητας και των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων.

Λίγα χρόνια άργότερα ο Έρρίκος Χέρτς κατώρθωσε να παραγάγη ηλεκτρομαγνητικά κύματα, άπο δεικνύοντας βάσιμες τις υποθέσεις τοῦ Μάξγουελ.

Ο Μάξγουελ έγραψε πολυάριθμες επιστημονικές εργασίες σχετικές με τὰ άτομα, τὰ μόρια, τήν ύλη, τήν κίνησι: και άλλα θέματα της φυσικής.

Τὸ 1877 ή ύγεία του άρχισε να κλονίζεται σε σημείο πού αναγκάστηκε να εγκαταλείψη κάθε πνευματική εργασία. Όταν έφθασαν οι τελευταίες του στιγμές άκούσθηκε να λέη: «Όλόκληρη ή ζωή μου κύλησε με ήρεμία. Η μόνη επιθυμία μου είναι να δειχθῶ χρήσιμος στους ανθρώπους της γενεάς μου». Υπέφερε πολύ στην άρρώστια του ο θάνατός του όμως ήταν εξαιρετικά ήρεμος. Πέθανε στις 5 Νοεμβρίου 1879 στο Κέιμπριτζ και τὸν έθαψαν στον περίβολο της εκκλησίας τοῦ Πάρτον.

Τὸ 1931 γιορτάστηκε ή εκατονταετηρίς της γεννήσεώς του. Ο επιστημονικός κόσμος απέδωσε, τότε φέρο τιμής στο μλθηματικό δαιμόνιο τοῦ Μάξγουελ. Όσο για τή θεωρία τοῦ αϊθέρος, ειπαν ότι ή επιστήμη άνοιξε ένα τάφο και τήν έθαψε. Η θεωρία αυτή ήταν ένα πλάσμα πού βοήθησε τόσο τούς ειδικούς όσο και τούς άδαείς να γεφυρώσουν ένα χάσμα, χάσμα πού γεφυρώθηκε όταν οι επιστήμονες διεπίστωσαν, ότι τὰ κύματα τοῦ ήσυρμάτου είναι ηλεκτρομαγνητικά και όχι κύματα αϊθέρος.

Πολύ σωστά ένας μεγάλος φυσικός έγραψε τὰ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ ΩΣ ΤΟ ΟΥΛΤΡΑΦΑΞ

1.000.000 ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΛΕΠΤΟ

Μετά την εφεύρεσι τοῦ μορσικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὴν μεγάλη ἀνάπτυξι τῶν ἀσυρμάτων τηλεπικοινωνιῶν, ἡ ἐπιστήμη κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπίτευξι ταχυτέρων τρόπων μεταδόσεως. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ χειρισταὶ ἀσυρμάτου, βγαίνοντας ἀπὸ τὶς διάφορες σχολές, ἀρχίζαν ἕνα φρενήρη ἀνταγωνισμό, γιὰ τὴν λήψι ὅσο τὸ δυνατόν περισσοτέρων γραμμάτων στὸ λεπτό.

Τὰ 100 ἢ 120 γράμματα τῶν πρώτων «καλῶν» χειριστῶν, γρήγορα χαρακτηρίστηκαν ὡς «μικρὰ ἀπόδοσις», διότι ἐπετεύχθησαν ἐν τῷ μεταξυ, ρεκόρ 200 καὶ πλέον γραμμάτων.

Φυσικὰ οἱ ἐπιδόσεις αὐτές ἦταν καὶ τὰ ἀνώτατα ὄρια, τὰ ὁποῖα ἦταν δυνατόν νὰ ἐπιτύχη καὶ ὁ πλέον ἐπιδέξιος ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος. Οἱ ἀνάγκες, ὅμως, ταχείας μεταβιβάσεως μεγάλων κειμένων ἐπέβαλαν τὴν ἐξεύρεσι ἐτέρας, μηχανικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ταχείας μεταδόσεως.

Ἔτσι πρὶν λίγα χρόνια ἀρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ νὰ διαδίδωνται εὐρύτατα τὰ αὐτόματα μηχανήματα («τελετάυπ»), τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν ἤδη ὅλα τὰ διεθνή πρακτορεῖα ἐιδήσεων. Τὶς ἐκπομπές τῶν μηχανημάτων αὐτῶν τὶς ἀκοῦμε στὸν δέκτη τοῦ ἀσυρμάτου ἢ στὸ ραδιόφωνό μας, στὰ καθωρισμένα μῆκη των, σὰν ἕνα συνεχῆ βόμβο. Φυσικὰ χρειάζεται ἐιδικὸς δέκτης γιὰ τὴ λήψι τῶν ἐκπομπῶν αὐτῶν, διότι ἡ ταχύτης των ἀνέρχεται σὲ πολλὰ ἑκατοντάδες γράμματα στὸ λεπτό. Χρησιμοποιοῦν, ἄλλως τε, καὶ ἐιδικὸ κώδικα (μὴ παραλλαγή τοῦ διεθνοῦς κώδικος «Q»), ποῦ εὐκολύνει τὶς μηχανεὶς στὴν ἐκπομπή τους καὶ στὴ λήψι.

Ἡ ἐπιστήμη, ὅμως, δὲν σταματᾷ ποτὲ τὴν πρόδοδό τῆς. Ἐπρεπε νὰ βρεθῆ κάτι καλλίτερο, κάτι τελειότερο. Ἔγιναν μακρὲς κι' ἐπίπονες

μελέτες κι' ἀναζητήσεις στὸ Πρίνστον τῆς Νέας Ἰερσέης, ὅπου τὰ ἐργαστήρια τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀμερικανῶν φίλων τῆς Ραδιοφωνίας, μετὴ συνεργασία τῶν Ἐταιρειῶν R. C. A. καὶ Kodak. Οἱ ἐπιστήμονες ἐρευνῆται ἐκμεταλλεύθηκαν κυρίως τὶς τελευταῖες ἐξελίξεις τῆς τηλεοράσεως καὶ τῶν ὑπερβραχέων κυμάτων. Τὰ πειράματα πέτυχαν ἀπολύτως καὶ τὸ 1948 παρουσιάσθηκε γιὰ πρώτη φορά στὸ κοινόν το Οὐλτραφαξ. Μερικὲς ἑκατοντάδες πρόσωπα (ἐπιστήμονες, δημοσιογράφοι, μηχανολόγοι - ἠλεκτρολόγοι, ἀξιωματικοὶ Διαβιβάσεων) εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Κογκρέσσου γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν λήψι τῆς πρώτης ἐκπομπῆς μετ' Οὐλτραφαξ. Λίγα μίλια μακρότερα, στὴν ταράτσα ἐνὸς ξενοδοχείου τῆς Νέας Ἰόρκης εἶχε στηθῆ ὁ πομπὸς. Θὰ μετεδίδετο ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ ἀμερικανικοῦ μυθιστορήματος «Ὅσα πέρνει ὁ ἀνεμος», ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ 475.000 περίπου λέξεις. Ἡ δοκιμαστικὴ αὐτὴ ἐκπομπὴ διήρκεσε λίγα λεπτά καὶ πέτυχε ἀπολύτως. Οἱ μηχανικοὶ ποῦ ἔκαναν τὴν ἐπίδειξι βεβαίωσαν, ὅτι ἡ ἀπόδοσις τοῦ μηχανήματος φθάνει στὰ 1.000.000 γράμματα στὸ λεπτό!

Τὸ Οὐλτραφαξ εἶναι συνδυασμὸς τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων τῆς τηλεοράσεως καὶ τῶν ἐξελίξεων τῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου, ποῦ χρησιμοποιοῦν τὰ μικροκύματα. Διὰ συστήματος ταχυτάτης φωτογραφίσεως, δύναται νὰ μεταβιβάξη τὰ πρωτότυπα κείμενα σελίδων βιβλίων, ἐγγράφων διαταγῶν, σχεδίων καὶ φωτογραφιῶν ἢ χαρτῶν. Ὑποστηρίζεται, ὅτι τὰ νεώτερα μηχανήματα τοῦ 1950 θὰ δύνανται νὰ μεταβιβάξουν φωτογραφίσεις 15 ἕως 30 σελίδων κατὰ δευτερόλεπτον!

Τὸ Οὐλτραφαξ ἐργάζεται εἰς συχνότητος περίξ τῶν 7.000 μεγακύκλων, ἤτοι εἰς μεγαλύτεραν συχνότητα καὶ τῆς τηλεοράσεως ἀκόμη. Ἐξυπακούεται, ὅτι ἡ συχνότης αὐτὴ (ἢ ὁποῖα ἀντιστοιχεῖ σὲ μῆκος κύματος ὀλίγων ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου), δὲν δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐκπομπὰς μακρῶν ἀποστάσεων. Διότι, ὅπως συμβαίνει καὶ μετ' τὴν τηλεόρασιν καὶ τοὺς σταθμοὺς ὑψισύχων, μετὰ ἀπόστασιν 35—40 μιλίων τὰ κύματα (μεταδιδόμενα κατ' ἀπόλυτον εὐθείαν) ἐκφεύγουν πλέον ἀπὸ τὴν γῆν λόγω τῆς κυρτότητός τῆς.

Οἱ ἀμερικανικὲς δυνάμεις στὴν Κορέα χρησιμοποιοῦν ἤδη πομποὺς τηλεοράσεως, καθὼς καὶ τὸ σύστημα Οὐλτραφαξ, ἰδίως στὶς διαβιβάσεις τοῦ Ναυτικοῦ. Ἄς ἐλπίσωμε, ὅτι σύντομα θὰ δοθοῦν καὶ στὸ στρατό μας ὥστε νὰ ἔχωμε τέλεια συγχρονισμένους Διαβιβάσεις.

παρακάτω λόγια : «Ὁ Μάξγουελ δὲν μπορούσε νὰ παραδεχθῆ μὴ εἶναι ἀποστάσεως ἐνέργεια. Γιὰ νὰ δῆ κανεὶς ἕνα ἀστὲρι, τὸ μάτι πρέπει νὰ τὸ «ψαύσῃ» κατὰ κάποιον τρόπο. Ἔνας μαγνήτης γιὰ νὰ ἔλξη μὴ δελόνη πρέπει νὰ βρισκεται σὲ κάποια συνάφεια μ' αὐτήν. Ὁ Μάξγουελ ἐπενόησε τὸν αἰθέρα ἀκριβῶς γιὰ νὰ πληρῶσῃ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις. Ὅπως ὁ νόμος τοῦ Νεύτωνος γιὰ τὴν παγκόσμιο ἔλξι ἐνοποίησε τὸ σύμπαν, ὁ αἰθέρας ἐνοποίησε τὴν ἐνέργεια καὶ τὴν ὕλη. Ἄν ὁ Μάξγουελ ἦταν ἀκόμη στὴ ζωὴ εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι θὰ μᾶς ἔλεγε ὅτι ὁ αἰθέρας του εἶναι τόσο ἀληθινὸς ὅσο καὶ ὁ ἰσημερινός, ποῦ ἐπενόησαν οἱ γεωγράφοι μ' ἄλλα λόγια, ὅτι ἦταν ἕνα ἀναγκαῖο καὶ βολικὸ πλᾶσμα τῆς φαντασίας γιὰ τὶς ἐπιστημονικὰς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς του.

Στό τέλος του 'Ιουλίου έγιναν στο Παναθηναϊκόν Στάδιον οί έλληνο-άγγλικοί άγώνες στίβου. Οί επίδοσεις δέν ήταν βέβαια αύτές, πού περίμενε τό φίλαθλο κοινόν. Ήταν όμως μιά εύκαιρία για τούς άθλητάς μας ν' άναμε τρηθοδόν με τούς ξένους, οί όποιοί τελικώς μιάς απέσπασαν 12 πρώτες νίκες, 4 δεύτερες και τρεις τρίτες.

Οί καλλίτερες έλληνικές επίδοσεις ήταν του Σύλλα, πού ξεπέρασε τά 47 μέτρα, του νεαρού Παναγιωτοπούλου στο άλμα εις ύψος με 1.55 και του Κηπουρού πού πέρασε τά 7 μέτρα στο άλμα εις μήκος.

Στίς 2 Αύγουστου άρχισαν οί Πανελλήνιοι 'Αθλητικοί 'Αγώνες των 'Ενόπλων μας Δυνάμεων. Τόν προηγούμενο μήνα είχαν προηγηθί οί Στρατιωτικοί 'Αγώνες, μεταξύ όλων των Μονάδων του Στρατού Ήρας. Οί νικηταί των άγώνων εκείνων έλαβαν μέρος ως αντιπρόσωποι του Στρατού στους αγώνες των 'Ενόπλων Δυνάμεων και συναγωνίσθησαν με τό Ναυτικόν, την 'Αεροπορίαν και τά Σώματα 'Ασφαλείας.

Οί άγώνες στίβου, πού έγιναν στο Παναθηναϊκόν Στάδιον υπό τό φώς των προβολέων, παρουσίασαν έξαιρετικό ένδιαφέρον διότι ανεπύχθη μεγάλη άμιλλα μεταξύ των 'Ενόπλων μας Δυνάμεων, αλλά και διότι έλαβαν μέρος πολλοί από τούς καλλιτέρους 'Ελληνας άθλητάς στίβου, οί όποιοί ύπηρετοδν στο στρατό.

Τελικώς ή όμάς του Στρατού ήρθε πρώτη με 121 βαθμούς. 'Ακολούθησαν τά Σώματα 'Ασφαλείας με 75 βαθμούς, ή 'Αεροπορία με 50, και τό Ναυτικόν με 45.

Στίς ποδοσφαιρικές συναντήσεις των 'Ενόπλων Δυνάμεων ή όμάς του Στρατού, μολονότι είχε άποτελεσθί από ποδοσφαιριστάς μεγά-

λων συλλόγων, δέν έδειξε συνοχή, έν άντιθέσει με τό Ναυτικό, πού έπαιξε έξαιρετικά και κέρδισε με 5-2. 'Επίσης τό Ναυτικό νίκησε και την 'Αεροπορία.

Στήν καλαθόσφαιρα (μπάσκετ, μπόλ) ή Στρατός χάρις στην ίσχυροτάτη όμάδα πού διέθετε κατώρθωσε νά έπιβληθί στο Ναυτικό με 54-32. Μετά τόν σκληρόν αυτόν άγώνα έγινε τελική συνάντησις με την όμάδα του Ναυτικού πού είχε νικήσει τά Σώματα 'Ασφαλείας (με 38-22). 'Η όμάς του Στρατού θριάμβευσε και πάλι με 32-30. 'Αξιζει ν' άναφέρωμε, ότι στην όμάδα του Στρατού συμμετείχε και ή έφεδρος 'Ανθ)γός Διαβιβάσεων Δούσμανής 'Απ., ή όποιος χαρακτηρίσθη, σαν ένας από τούς πιο καλούς παίκτας της 'Ελλάδος.

Στίς 22 Αύγουστου με πρωτοβουλία του Διοικητού της Σχολής 'Οπλιτών Διαβιβάσεων (ΣΟΔ) 'Αντισυνταγματάρχου Φιλίππιδη 'Αγγ., έγιναν στο Γυμναστήριον του ΚΕΔ μικροί έσωτερικοί άγώνες στίβου μεταξύ των τεσσάρων Λόγων της ΣΟΔ. 'Η προσπάθεια αυτή ένεθουσίασε τούς στρατιώτες πού ΚΕΔ, πού κατέκλυζαν τό χώρο του γυμναστηρίου για νά παρακολουθήσουν τούς άθλητάς συναδέλφους των. Μεγάλη άμιλλα ανεπτύχθη μεταξύ των Λόγων για τά πρωτεία. Τελικώς ή 2ος Λόγος υπερίσχυσε με 14 βαθμούς. 'Ακολούθησαν ή 4ος Λόγος με 10 βαθμούς, και ή 1ος Λόγος με 7 βαθμούς και τέλος ή 3ος Λόγος με 6 βαθμούς.

Τό συμπέρασμα είναι, ότι ή ΣΟΔ διαθέτει άρκετούς άθλητάς, οί όποιοί θά μπορούσαν με συστηματικές προπονήσεις, ν' άποτελέσουν τόν πυρήνα μιάς έξαιρετικής άθλητικής μονάδας, ίκανής ν' αντιπροσωπεύη τό ΚΕΔ σε μεγάλους άγώνες.

Στόν «Μαραθώνιο» της κολυμβήσεως, πού έγινε πρό έβδομάδος, ή 'Ελλην Ταγματάρχης Ζηργάνος ήρθε 7ος και τίμησε ακόμα μιά φορά τή χώρα μας.

Κατά σύμπτωσι και ή πρώτος πού διηγήθη κολυμβώντας την Μάγχη εινε 'Αξιγός ('Υπολ)γός του Αίγυπτιακού Στρατού).

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Ετησία 'Αε)κών και πολιτών	Δρχ.	20 000
» όπλιτών	»	12 000
'Εξάμηνος 'Αε)κών και πολιτών	»	10 000
» όπλιτών	»	6 000
Τιμή Τεύχους	δραχμαί	1.500
» δι' όπλίτας	»	1.000
'Εμβάσματα διά ταχυδρομικής 'Επιταγής και Συνεργασίας ν' άποστέλλωνται εις: ΚΕΔ)Β5 Β. Σ. Τ. 902.		

Χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Στρ. Β Α Σ Κ Ρ Α Ψ Ι Τ Η

ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΛΥΡΙΚΑ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 10.000

Διά στρατιωτικούς » 8.000

ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΑ

Στο προηγούμενο μας τεύχος μιλήσαμε με συντομία για την ιστορία της ανεμοπορίας και υποσχθήκαμε ν' ασχοληθούμε σ' αυτό το φύλλο με τούς διαφόρους τύπους ανεμοπτέρων.

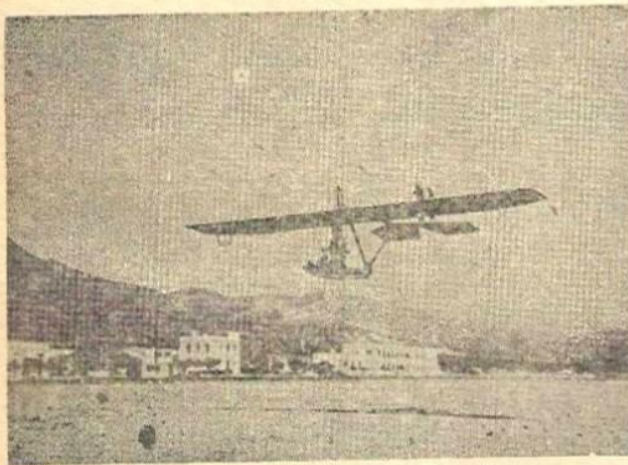
Τὰ ανεμόπτερα χωρίζονται σὲ τρεῖς κατηγορίες :

- 1) Ἀρχικῆς ἐκπαιδεύσεως.
- 2) Προκεχωρημένης ἐκπαιδεύσεως,
- καὶ 3) Ἐπιδόσεων.

Τὰ ανεμόπτερα ἀρχικῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι, φυσικά, τὰ ἀπλούστερα καὶ ἐλαφρότερα. Ζυγίζουν περίπου 70—80 κιλά καὶ πρέπει νὰ εἶναι στερεώτατα, διότι μὲ αὐτὰ ὁ ἔρασιτέχνης ἀνεμοπόρος θὰ μάθῃ κυρίως νὰ προσγειώνεται. Περισσότερον ν' ἀναπτύξωμε, ὅτι ἡ ἀπογείωσις, ἐπειδὴ γίνεται δι' ἐκτοξεύσεως σὲ ἄλλα τὰ ανεμόπτερα, εἶναι ἀσυγκρίτως εὐκολώτερη ἀπὸ τὴν προσγειώσιν. Εἰς τὸ ανεμόπτερον ἀρχικῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ χειριστὴς κἀθεται στὸ ἐμπροσθεν τμήμα του. Ἐκεῖ θρῖσκονται καὶ τὰ ὄργανα χειρισμοῦ (ποδωστήριον, χειριστήριον), παραμένει δὲ ἀκάλυπτος. Ἐνα τύπο ανεμοπτέρου ἀρχικῆς ἐκπαιδεύσεως (προσγειωμένον στὸ Καματερό τῆς Ἀττικῆς) δημοσιεύσαμε καὶ στὸ προηγούμενο τεύχος μας (σελίς 29, εἰκ. 2).

Σήμερα σὰς παρουσιάζομε τὸ πρῶτο ανεμόπτερον, ποὺ κατασκευάσθηκε στὴν Ἑλλάδα (τὸ 1934) ἀπὸ τὸν τότε σημηναγὸ κ. Ματζουράνη (εἰκ. 1.) Τὸ ανεμόπτερον αὐτὸ προσεφέρθη ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ στὸν ἀνεμοπορικὸ ὁμιλο τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης.

Τὰ ανεμόπτερα προκεχωρημένης ἐκπαιδεύσεως εἶναι πιὸ βαρύτερα ἀπὸ τὰ προηγούμενα καὶ

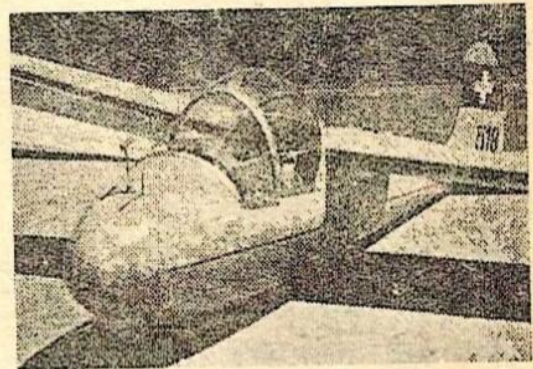
Σχ. 1. Ἀνεμόπτερον ἀρχικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ μίαν πτῆσιν του εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοῖου μὲ χειριστὴν τὸν Σημηναγὸν Ματζουράνην

πιὸ στερεά. Διαθέτουν ἄτρακτον μέσα στὴν ὁποία θρῖσκεται καὶ ἡ θέσις τοῦ χειριστοῦ. Μὲ τὰ ανεμόπτερα αὐτὰ ὁ ἀνεμοπόρος ἐκπαιδεύεται πλέον σὲ πτήσεις μεγάλης σχετικῶς διαρκείας. Χρησιμοποιεῖ τὰ

ἘΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΣΠΟΡ

ἀνοδικὰ ρεύματα διὰ ν' ἀνυψῶνται καὶ ἐξασκεῖται στοὺς ἐλιγμούς Γενικῶς δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ χειριστοῦ ἀνεμοπτέρου, χωρὶς νὰ ἔχη κάνει ἀρκετοὺς ἐλιγμούς σὲ σχῆμα S γαλλικοῦ καὶ νὰ ἔχη πραγματοποιήσῃ πτῆσιν διαρκείας ἄνω τῶν 5 λεπτῶν.

Μετὰ ἀπὸ τὴν παραπάνω ἐκπαιδεύσιν προχωρεῖ ὁ ἀνεμοπόρος στὰ ανεμόπτερα ἐπιδόσεων (εἰκ. 2). Ἐδῶ πλέον φθάνομε σχεδὸν στὸν τέλειο τύπο ἀεροπλάνου, μὲ τὴν διαφορὰ, ὅτι τοῦ λείπει ἡ μηχανή.

Σχ. 2. Ἐλβετικὸν ἀνεμόπτερον ἐπιδόσεων, νεωτὰ του τύπου, ἐξ ὀλοκλήρου μεταλλικόν. Ἡ θέσις τοῦ πιλότου εἶναι σκεπασμένη μὲ περὶφραγμα ἀπὸ ζελατίνα διὰ νὰ τὸν προστατεύῃ ἀπὸ τὰς ἀτιμοσφαιρικὰς συνθήκας εἰς μεγάλα ὕψη

Ἔχει δηλ. ὄργανα πλεύσεως (ὕψόμετρον, ταχύμετρον, κλησίμετρον, πυξίδα καὶ τὸν «τεχνικὸν ὀρίζοντα», ποὺ δείχνει στὸν πιλότου τὴν ὀρθὴν τηρητέαν πορείαν).

Μὲ τὰ ὄργανα αὐτὰ τὸ ανεμόπτερον ἐπιδόσεων παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν εὐστάθειαν κατὰ τοὺς ἐλιγμούς καὶ δύναται, ἐκμεταλλευόμενον τὰ ρεύματα ἀέρος, νὰ φθάσῃ εἰς μέγα ὕψος καὶ ν' ἀναπτύξῃ μεγάλην ταχύτητα.

Νομίζομε, ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ παραλείψωμε ν' ἀναφέρωμε καὶ τὰ διεθνή ρεκόρ ποὺ πραγματοποιήθησαν μὲ ανεμόπτερα ἐπιδόσεων. Εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἵψος: 6 250 μ. (τὸ κατέχει ἡ Ἰσπανία ἀπὸ τὸ 1948.)

Διαρκείας: 50 ὥρα καὶ 26' (Γερμανία ἀπὸ τὸ 1938).

Πρὶν κλείσωμε τὸ σημερινὸ μας σημεῖωμα πρέπει νὰ προσθέσωμε, ὅτι οἱ χειρισμοὶ ἄνω τῶν τύπων ἀνεμοπτέρων δὲν διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τοὺς χειρισμοὺς (πιλοτάρισμα) τῶν ἀεροπλάνων. Ἐπίσης πρέπει νὰ τοισθῇ, ὅτι καὶ ἡ ἀπογείωσις καὶ ἡ προσγειώσις πρέπει νὰ γίνωνται πάντοτε μὲ κατεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὸν ἄνεμον.

Στὸ ἐπόμενόν μας φύλλο θ' ασχοληθῶμε μὲ τὴν δράσι τοῦ Ἀνεμοπορικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλάδος.

Ἄγαπητοί μου ἀναγνώστες

Με μεγάλη μας συγκίνηση, διαβάσαμε τὰ γράμματά σας, πού ἀρχισαν νὰ ἔρχονται καί νὰ κατακλύζουν τὰ γραφεῖα μας Ἀσφαλῶς περιμέναμε, ὕστερα ἀπὸ τόσους κόπους πού καταβάλαμε, γιὰ νὰ παρουσιάσωμε τὸ προηγούμενό μας φύλλο, μιά ἀρκετὰ μεγάλη ἀύξησι τῆς κυκλοφορίας μας. Μά ἡ πραγματικὴ κότητα ξεπέρασε κάθε πρόβλεψί μας καί εἶδαμε πολὺ σύντομα νὰ ἐξαντληθῆ, ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων, πού εἶχαν τυπωθῆ. Δὲν ἔμειναν παρὰ λίγα φύλλα, ὅσα συνήθως κρατᾶει κάθε σύνταξις περιοδικοῦ, γιὰ τὸ ἀρχειο τῆς.

Αὐτὴ ἡ τόση σας βοήθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ περιοδικοῦ μας, μᾶς χαρίζει καινούργιες δυνάμεις καί μᾶς δίνει κουράγιο γιὰ μιά νέα προσπάθεια βελτιώσεώς του.

Τὸ πρῶτο γράμμα πού ἔφθασε στὰ γραφεῖα μας μετὰ τὴν κυκλοφορία τοῦ 20οῦ φύλλου ἦταν τοῦ παλῆου συνεργάτη μας, ἀπολυθέντος ἐφ. Ἀνθίου Ε. Παπουτσοῦ. Εἶναι πλημμυρισμένο ἀπὸ ἀγάπη καί ἐνθουσιασμό γιὰ τὴ νέα μας ἐμφάνισι καί τὸ δημοσιεύομε ἐλόκληρο, ὅπως μᾶς τὸ ἔστειλε :

Ἄγαπητὴ «ΗΧΩ»

Ἐμεῖς οἱ παλαιοὶ Διαδιδασκατοί, πού ζήσαμε μέσα στὸ ΚΕΔ καί τὸ ἀγαπήσαμε γιὰ τὸν πολιτισμὸ του, μὲ χαρὰ μᾶς ἐλέπουμε κάθε καινούργια του πρόοδο.

Ἀναμφισβήτητα, πρόοδο ἀποτελεῖ ἡ καινούργια μορφή τοῦ περιοδικοῦ. Μὲ τὴν καλὴ του ἐμφάνισι, μὲ τὴν εὐχάριστη καί ἐνδιαφέρουσαν ὄλη του, ἔρχεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτικῶν ἐκδόσεων Κε' εἶναι γιὰ μᾶς τὸς παλῆους ἕνας κρῖκος πού μᾶς συνδέει μὲ τὸ ὄπλο μας καί ἕνα κίνητρο νὰ γυρίσομε μὲ τὴ σκέψη μας στὰ παλῆα. Εἶπα «νὰ γυρίσομε μὲ τὴ σκέψη στὰ παλῆα», καί ἡ καρδιά μου σκίρτησε. Πόσα καί πόσα δὲν μοῦ ἤρθανε στὸ νοῦ. Ὀνειρα, ἀγωνίες, ἐλπίδες, σχέδια. Ἐνα σωρὸ κινήματα πού συνδέονται μὲ τὴ «χακὶ στολή». Τὸ χακὶ αὐτὸ πού, ὅταν τὸ φορᾶμε, μᾶς φαίνεται θαρὸ καί πού, ὅταν τὸ βγάλουμε, τὸ θυμόμαστε νοσταλγικὰ...

Σὰν τέτοιος κρῖκος καί τέτοιου κινήτρο ἀγαπητὴ «ΗΧΩ» θὰ εἶσαι πάντα μιά πηγὴ συγκινήσεων καί μὲ ἀνοσημονοσία θὰ σὲ περιμένω κάθε μῆνα.

Με ἀγάπη

Ε. ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

τ. ἐφ. ἀνθίως Διαβίσεων

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ, κ. Παπουτσοῦ, γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια καί γιὰ τὴ συνεργασία σου, πού μᾶς εἶναι πολὺτιμη, ἰδίως χάρις στὸ ἐξαιρετικὸ σου χιομορ. Τὴν χρησιμοποιοῦμε, ὅπως, ἐλέπει, ὅσο μᾶς ἐπιτρέπει ὁ χώρος. Καί θὰ περιμένωμ καί ἄλλη.

Καναδικὴν Πρεσβείαν. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια, γιὰ τὸ περιοδικὸ μας. Δὲν κάναμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ γράψωμε λίγα λόγια γιὰ τὸν Καναδὰ καί τὸν λαὸ του, πού πάντα στάθη-κε ἕνας πολῦτιμος φίλος καί σύμμαχος στίς δύσκολες στιγμὲς τῆς Πατρίδος μας.

Στρ. Παπανικολάου Θεόδωρον. Τὸ ἀποχαιρετιστήριό σου γράμμα εἶναι πολὺ καλὸ. Ἐπειδὴ, ὅμως, κυκλοφορεῖ ἀργὰ τὸ περιοδικὸ μας, ἔχει χάσει πιά τὴν ἐπικαιρότητά του. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς στείλῃς μιά ἀναπόκρισι ἀπὸ τὴ νέα σου μονάδα. Γε-

νικά ζητοῦμε ἀπὸ ὅλες τίς μονάδες Διαβιβάσεων ἀναποκρίσεις γιὰ τὴν κίνησί τους, γιὰ τ' ἀθλητικά, γιὰ γιορτὲς πού γίνονται κλπ.

Ἵπουργεῖον Μεταφορῶν. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια καί γιὰ τὴν ὑποστήριξι τοῦ περιοδικοῦ μας.

Στρ. Τόννη Σεϊτανίδην. Τὸ ἀρθράκι σου γιὰ τὴ Στενογραφία εἶναι πολὺ καλὸ. Δυστυχῶς, ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῆ στὸ περιοδικὸ μας, γιὰτὶ εἶναι θέμα, πού ἐνδιαφέρει μόνον διοικητικὸς ἢ ἰδιωτικὸς ὑπαλλήλους. Στείλε μας καί ἄλλο.

Στρ. Λάμπουραν Νικόλαον. Διαβιβάστην Πεζικοῦ, 616 Τ.Π. Σ.Τ.Γ. 921. Ἐλαβες τὸ φύλλο μας. Μᾶς εὐχαριστεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ἀρχισαν νὰ μᾶς διαβάζουν καί στὰ διάφορα Τάγματα Πεζικοῦ. Περιμένωμε ἐνέργειές σου γιὰ τὴ διάδοσί μας.

Δοξαγὸν Παγαλίαν Δημ., 488 Τ. Δ. Σᾶς ἀπαντοῦμε ἰδιαίτερως.

Στρ. Κορρέν, ἐγκαταστάτην. Τὸ σκετσάκι σου «ἡ Μαργαρίτα καί ὁ Δημητράκης» ἦταν ἀρκετὰ καλὸ. Δυστυχῶς ὅμως τὸ δημοσιευθὲν στὴ σελίδα 16 τοῦ 20οῦ φύλλου κομματάκι «Ραδιοτηλεγραφομανία» ἔχει τὴν ἴδια βασικὴ ἰδέα, καί ἔτσι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιευθῆ καί τὸ δικό σου. Ἐπίσης τὸ «Ἀποχαιρετιστήριον» ἔχει πολλὰ ὀνόματα, τὰ ὅποια εἶναι ἄγνωστα στοὺς 5.000 ἀναγνώστες μας. Θὰ περιμένωμ καί καλλίτερο, διότι ἔχεις μερικὲς ἰκανότητες.

Στρατ. Κηπουρὸν Νικόλαον, ΚΕΔ|ΣΔΛΟ

Στρατ. Παπανικολάου Θεόδωρον, ΚΕΔ|ΣΟΛ

Στρατ. Κρασίτην Βασίλειον 495 Τ Δ

Στρατ. Ἀρτίκον Νικόλαον ΚΕΔ|ΣΟΔ

Στρατ. Κορρέν ΚΕΔ|ΣΟΔ

Τὰ ἐμβατήριά σας ἐλήφθησαν καί ἐδόθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις θὰ δημοσιευθῆ σὲ ἐπόμενο φύλλον μας.

Στρ. Κρασίτην Βασ. 495 Τ Δ

Μάνην Τσέρην Χαϊδάρι

Γιάννην Ἀναγνωσιδην, Ἵπουργεῖον Γεωργίας. Σᾶς ἀπαντοῦμε δι' ἐπιστολῆς.

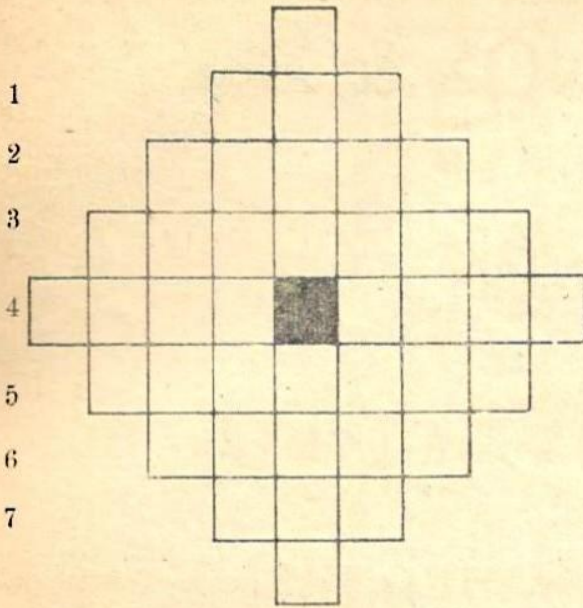
Μερικοὶ μᾶς ἔστειλαν ἐπιστολὲς καί συνεργασία καί ξέχασαν νὰ γράψουν τ' ὄνομά τους! Τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γράψουν στὸ ἐξῆς μὲ τὸ ὄνομά τους καί τὴν ἀκριβῆ τους διεύθυνσι.

Ἵπολλῶν Βραναῶν Κων/νον Σ.Ε.Α.Σ. Θερμῶς εὐχαριστοῦμε διὰ τὴν δρᾶσιν σας πρὸς διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἡ ἐνθουσιώδης ὑποστήριξις τοῦ περιοδικοῦ μας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς Σύρου μᾶς τιμᾶ ἰδιαίτερως. Σταλεῖσα ἀναπόκρισίς σας, δημοσιεύεται εἰς τὸ παρὸν τεῦχος.

Ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς 97 μαθητὰς τῆς σχολῆς συμφώνως πρὸς τὴν ἀποσταλεῖσαν κατὰ στασιν.

Ἵπολλῶν Τσαγκαρῶν Σπυρ. Σ.Ε.Α.Κ. Θερμῶς εὐχαριστοῦμε διὰ τὴν διάθεσιν ὄλων τῶν ἀποσταλέτων φύλλων. Θὰ περιμένωμ ἀναπόκρισιν ἀπὸ τὴν Σχολήν.

1 2 3 4 5 6 7

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Βοήθησαν πολύ τὸ Στρατό μας.
2. Ἄρκετὰ μεγάλο δέμα.
3. Ἔτσι χαρακτηρίζεται κάθε μία πὸν θὰ πῆ στὸν παράδεισο.
4. Μὴν ἀκοῦς αὐτὰ πὸν... — Τέτοια ζῶα τὰ θανμάζει κανεῖς.
5. Αὐτὸν μπορεῖ νὰ τὸν ζητήση κανεῖς.
6. Χωρὶς καῦσιν δὲν παράγεται.
7. Ἄναφορ. ἀντωνυμία σὲ πῶσι τοῦ πληθ.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. Τὸ λέει ὁ λαὸς ὅταν μεταφέρει τὰ πράγματά του ἐν συνδυασμῷ μὲ μιὰ παραπλήσια λέξι.
2. Αὐτὰ ἐσήκωναν κάποτε, πρὶν ξεκινήσουν!
3. Ξενικὴ λέξις χρησιμοποιουμένη εἰς τὸ θέατρον. Ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ζωγραφικὴν.
4. Ὁργανισμὸς μὲ ἀφθονες ρόδες — Προσ. ἀντωνυμία.
5. Ἔτσι κατάφερε νὰ πλάσῃ στὴ φαντασία του τὸν ἄνθρωπο ὁ Οὐδέλλσ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ μυθιστορήματά του.
6. Μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες πηγὲς πλοῦτου τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας.
7. Τὸ αὐτὸ μὲ τὸ 7 ὀριζοντίως.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 20ου ΦΥΛΛΟΥ

Α' ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁριζοντίως : 1) ΠΑΝ, 2) ΤΑΠΗΣ, 3) ΚΑΛΑΜΑΣ, 4) ΜΩΡΑ—ΑΡΟΝ, 5) ΣΑΜΑΤΑΣ, 6) ΣΑΠΩΝ, 7) ΣΩΝ.

Καθῆτως : 1) ΚΩΣ, 2) ΤΑΡΑΣ, 3) ΠΑΛΑΜΑΣ, 4) ΤΑΠΑ—ΑΠΩΝ, 5) ΝΗΜΑΤΩΝ, 6) ΣΑΡΑΝ, 7) ΣΟΣ.

Β' ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1ον) Στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐνῶ μιλούσαμε γιὰ ἐπιφάνεια, εἶχαμε κάνει τὸ λάθος νὰ αναφέρωμε, ἀντὶ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν Σελίδα 21)

Ὅταν μιλοῦμε, τὸ μικρόφωνο τοῦ τηλεφώνου προσβάλλεται ἀπὸ τὰ ἤχητικὰ κύματα κα' ἐπιτερείει κάθε φορὰ νὰ περάσῃ στὸ κύκλωμα περισσότερο ἢ λιγότερο ρεῦμα. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ κύκλωμα ἀρχίζει νὰ διαρρέεται ἀπὸ ἓνα μεταβαλλόμενο ἤλεκτρικό ρεῦμα. Στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γραμμῆς, στὸ ἀκουστικό, τὸ μεταβαλλόμενο αὐτὸ ἤλεκτρικό ρεῦμα, θέτει σὲ κίνηση ἓνα μεταλλικὸ διάφραγμα πὸν πάλλεται σύμφωνα μὲ τὶς μεταβολὲς τοῦ ρεύματος.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς παλμικῆς δονήσεως ὁ ἀέρας πὸν βρίσκεται δίπλα στὸ διάφραγμα κινεῖται ἔμπρὸς καὶ πίσω.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ διάφραγμα τοῦ ἀκουστικοῦ ἐκπέμπει συνεχῶς κύματα ἀέρος, τὰ ὁποῖα ἀκούονται ὡς ἤχοι. Ἐφ' ὅσον δὲ τὰ κύματα πὸν ἐκπέμπει τὸ διάφραγμα κινεῖται ἴδια μὲ τὰ κύματα πὸν προσβάλλουν τὸ μικρόφωνο, ἀκοῦμε στὸ ἀκουστικό ὁλόϊδιο τὸν ἤχο πὸν προφέρομε μπροστὰ στὸ μικρόφωνο. Τὸ ἀκουστικό τοῦ τηλεφώνου τὸ ὀνομάζομε *μεγάφωνο* (ἢ *ἀναπαραγωγὸν ἤχου*).

Τώρα ἂς θυμηθοῦμε ὅτι τὰ ἤλεκτρικὰ ρεύματα διεγείρουν τὸ σύστημα κεραίας-ἀντιβάρου. Θὰ μπορούσε κατὰ συνέπειαν, νὰ ὑποθέσῃ κανεῖς ὅτι, γιὰ ν' ἀκούσωμε ἓνα σῆμα ἀσυρμάτου ἀπὸ ἓνα ἀπομακρυσμένο σταθμὸ, δὲν ἔχομε παρὰ νὰ ὀδηγήσωμε τὸ παραγομένο αὐτὸ ἤλεκτρικό ρεῦμα στὸ σύστημα συντονισμοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ σὲ κάποια συσκευή πὸν μοιάζει μὲ ἀκουστικό τηλεφώνου. Ἄλλ' ἂς μὴ βιαζόμεθα. Ὑπάρχουν ὀρισμένα ἤλεκτρικὰ ρεύματα, πὸν δὲν μποροῦν νὰ θέσουν σὲ λειτουργία τὸ ἀκουστικό. Καὶ τέτοιο ἀκριβῶς εἶναι τὸ ρεῦμα πὸν προκαλεῖται ἀπὸ τὰ ἤλεκτρομαγνητικὰ κύματα στὸ σύστημα κεραίας-ἀντιβάρου. Προβάλλει λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῆς μετατροπῆς του σὲ ρεῦμα, ἱκανὸ νὰ θέτῃ σὲ λειτουργία τὸ ἀκουστικό μας. (Ἄκολουθεῖ)

γιὰ τετραγωνικὰ ἑκατοστὰ, κυβικὰ. Φανταζόμεθα, πὸς ὅλοι, ὅσοι τὸ διάβασαν θὰ κατάλαβαν τὸ σφάλμα. Πάντως, ἡ λύσις ἔχει ὡς ἔξης: Τὸ ἓνα νούφαρο θὰ ἔχη καλύψει σὲ 29 μέρες τὸ ἥμιον τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης, ἀφοῦ (διπλασιαζόμενον) τὴν 30ην θὰ ἐκάλυπτε ὀλόκληρη τὴν λίμνη. Τώρα ἔχομε ἄλλο ἓνα νούφαρο τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὸν ἴδιο διπλασιασμό. Καὶ τὸ δεύτερο αὐτὸ νούφαρο θὰ ἔχη καλύψει τὴν ἄλλη μισὴ ἐπιφάνεια τῆς λίμνης ἐπίσης σὲ 29 μέρες. Ὡστε τὰ δύο ὅμοια νούφαρα θὰ ἔχουν καλύψει τὴ λίμνη σὲ 29 μέρες.

2) Ἐπειδὴ δὲν εἶναι περιορισμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν μῆλων πὸν θὰ πάρη κανεῖς, γι' αὐτὸ ὑπάρχουν δύο λύσεις τοῦ προβλήματος.

α) Ἡ 37 ἄνθρωποι θὰ πάρουν ἀπὸ 3 μῆλα (37 X 3 = 111) καὶ β) ἡ 3 ἄνθρωποι θὰ πάρουν ἀπὸ 37 μῆλα (3 X 37 = 111)

Γ' ΓΡΙΦΟΣ

Μετὰ τὸν Θεὸν ἡ Πατρίς.

Δ' ΛΑΪΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τὸ ὄνειρο.

N. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 -- ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34974

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

ΜΕΣΑΙΩΝ-ΒΡΑΧΕΩΝ-ΜΑΚΡΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ-ΡΕΥΜΑΤΟΣ & ΜΠΑΤΤΑΡΙΩΝ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Λυχνία

Μεταβλητοί Συμπυκνωταί

Μεσαΐαι Συχνότητες

Μεγάφωνα 4" — 12"

Άμερικής και Άγγλιας

Ηλεκτρολυτικοί

Ποκνωταί μίκας και χάρτου

Ποτενσιόμετρα

μετά και άνευ διακόπτου

Διακόπται κυμάτων

Μετασχηματισταί

Βάσεις Λυχνιών (Άγγλιας—Άμερικής, έγχώραιο)

Άξονες κινήσεως

Προεκτάσεις αξόνων

Πάντερς—Τρίμερς

Ντουί Άμερικής

Λαμπάκια φωτισμού

Κουμπιά

Βελόναι—Δείκται—Κόσσοι

ΣΥΡΜΑΤΑ : Κερσίας — Καθόδου — Μπλεντέ — Λιτς—Συναρμολογήσεως
Τροφοδοτήσεως — Άντιστάσεις τροφοδοτήσεως κλπ. κλπ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΟΡΓΑΝΩΝ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

C O S S O R

BOSCH

ROBERT BOSCH, G.m.b H. STUTTGART

ΑΝΤΛΙΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ—ΑΚΡΟΦΥΣΙΑ (ΜΠΕΚ)—ΦΙΛΤΡΑ
ΛΑΔΙΚΑ και εξαρτήματα αυτών.

ΔΥΝΑΜΟ—ΜΙΖΕΣ—ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ—ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΑΙ—
ΜΠΟΥΖΙ—ΚΛΑΣΟΝ—ΦΑΝΑΡΙΑ—ΔΕΙΚΤΑΙ ΠΟΡΕΙΑΣ—
ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ—ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΤΗΡΕΣ και λοιπά εξαρτήματα
και ανταλλακτικά ηλεκτρικών εγκαταστάσεων αυτοκινήτων.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

Τ Α Ν Τ Ε Ξ

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: 'Οδός Καποδιστριας 22 — Τηλέφωνον 24-187

ΕΙΔΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ BOSCH:

Δεωφόρος Συγγρού 90 — Τηλέφωνον 90-486

ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ

ZENITH
RADIO

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΠΡΑΧΟΣ

ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΟΥ 16 Τηλ. 20.600

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ-ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΝ ΤΗΣ 18ης Ε. Σ. Σ. Ο.

Ἡ στιγμή κατά τήν ὁποίαν οἱ νεοσύλλεκτοι ὑψώνουν τὰς χεῖρας καί ὀρκίζονται.